Omgaan met spirituele dimensies

Zohra Noach

Omgaan met Spirituele dimensies

Zohra Noach

Dank!
Aan alle publicaties is in de loop der jaren door verschillende mensen gewerkt.
Graag wil ik hen bedanken voor hun toewijding bij het bij elkaar zoeken van de teksten, al hun computerwerk, uittypen, corrigeren, enzovoort.
Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation
Samenstelling: Anna Hofkamp
Omslag: Johannes van Wijgerden
Foto auteur: Rianne van Heck

ISBN: 9798165502514

Tweede, herziene druk 2006

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

INHOUD

HOOFDSTUK I 7
In samenwerking met geestelijke dimensies
In contact met geestelijke dimensies
De kracht van onze uitstraling
‘Door lijden gaat in de mens het diepste zijn spreken’
Transformatie door acceptatie
Vergeving
Genezing
Vrede geven
Macht tot transformatie door onze menselijke warmte
De vrijheid van de nieuwe mens
Visualisatie
Dialoog 21
Meesterschap op aarde
Willen in ontvankelijkheid
Vergeven vanuit inzicht
Behoefte aan begeleiding bij het open gaan
Op de rand van de dood
Het voelen van een aanwezigheid
Aantrekken en wegsturen van entiteiten
Kind van een ‘Duitser’
Begoocheling
Door persoonlijkheid gerichte energie

HOOFDSTUK II 36
Hoe kunnen wij ons hoger Zelf herkennen?
Bewuste spiritualiteit
Openingsgebed
De nieuwe mens
Zijwegen

Bijdragen aan revolutionaire veranderingen
Energievelden
Het werkt in je eigen omgeving
Bekeringsdrang
Acceptatie van wat is
Dialoog 45
Leren loslaten
Kwade energieën
In harmonie komen ondanks verkrampingen
Het incarneren van een kwade geest
Aanwezig zijn bij je begrafenis
Liefdeloosheid tegenover geestelijk gehandicapten
Concentratie
Psychoanalyse in jezelf
Orgaantransplantatie
Wat gebeurt er bij het overgaan?
Zelfdoding
Plotseling sterven
Geestelijke hulp uit de sferen
Meesters van Liefde en Wijsheid
Doodgeboren kinderen
‘Er is mij gezegd...’

HOOFDSTUK III 61
Omgaan met spirituele dimensies
Mensen helpen
Nieuwe openheid door besef van eigen goddelijkheid
Behoefte aan inzicht bij de hulpverleners
De noodzaak van een stevige persoonlijkheid
Volle verantwoordelijkheid voor het leven
Hulpverlening vanuit menselijke warmte
Angstaanjagende nieuwe belevingen
Dialoog 68

Waar komen stemmen vandaan?
Schizofrenie
Delen uit vorige levens
Het serieus nemen van stemmen
Aantrekken van gelijkgestemde entiteiten
Hulpverlenen onder de huidige omstandigheden
Jouw weten en de vrijheid van de ander
Stemmen of dwanggedachten
Het geweten geeft je waarden aan
Geen schuldgevoel bij zelfdoding
Paranormale vermogens en psychose
Dementie om nog te verwerken in de stof
Verbinding tussen leven in de stof en in de sferen
Schuldgevoel
Gebeden en gedachten als vlindertjes
Toegenomen bewustzijn en verantwoordelijkheid
Goddelijk bewustzijn

HOOFDSTUK IV 92
Wegen en dwaalwegen van channelen
Inleiding
Channeling
Levensschets Zohra
Boodschappers
Verschillen
Positieve en negatieve aspecten
Onderscheidingsvermogen
Omgaan met het contact met geestelijke dimensies
Zuivering bij een medium
Een nieuw begrip
In jezelf blijven
Spiritualiteit in de maatschappij
Waarom de westerse maatschappij?

Oorzaak van het kwaad
Christendom en een nieuw godsbegrip
De praktijk
Psychosofia
Dialoog 110
Voorbereiding voor de nieuwe komst van de Christus
Verlangen naar geestelijke dimensies
Eigen zijn in creativiteit en 'kanaal' zijn
De westerse en oosterse mens
Het milieu waarin je geboren wordt
Het nieuwe denken
Innerlijk horen en zien
Geest in gradaties van niveau
Richten van de wil
Betekenis van de levenden hier voor hen aan de andere kant
De overledenen met rust laten
Angst voor de consequenties van het open gaan
Vrijheid van lering
Weg van verdichting in de stof
Onschuld
Wens 132

HOOFDSTUK I

In samenwerking met geestelijke dimensies
(Groningen, 20 februari 1991)

Goedenavond lieve mensen.
Ik vind het verheugend om hier te kunnen spreken.
Zoals ik u hier zie zitten zie ik dat er in uw aura's veel ontvankelijkheid is voor de energieën die vanuit de geestelijke wereld tot ons komen.

U ziet hier deze drie kaarsen op tafel. Deze drie kaarsen symboliseren waarden, levenswaarden, levensbeschouwelijke waarden die wij diep in onszelf hebben. Zo symboliseert de kaars rechts het bewustzijn dat alles een eenheid is, dat al het werkelijke een is. Niets is alleen, niets staat apart, alles houdt verband met elkaar. Die tweede kaars, aan de linkerkant, symboliseert het licht van het bewustzijn daarvan. Want wij moeten daar bewustzijn van hebben, anders kunnen wij daar niets mee. De derde kaars, die punt van de driehoek die naar u is gericht, symboliseert de liefde, de kracht van de liefde.
Want zonder de liefde is niets tot stand te brengen.

Prachtige symbolen.
Dat al het geschapene, al wat is, een eenheid vormt.
Dat het licht van het bewustzijn, dus ons verstand, maar vooral ons gevoel, dat tot een werkelijkheid zal moeten maken.
Hoe, waarmee? Met de liefde.
Symbolen helpen ons om de werkelijke waarden tot herkenning te brengen in onszelf. Meer is het niet, symbolen, ze zijn mooi, ze helpen ons, maar hecht er niet een te grote waarde aan want dan gaat het een eigen leven leiden.
Dat is niet goed.

In contact met geestelijke dimensies.
Wat betekent in contact staan met geestelijke dimensies?
Ik denk niet dat het alleen maar is: afgaan op wat een medium zegt, alleen maar uit boeken esoterische kennis tot je te nemen. De tijd is aangebroken dat in ieder mens het contact met de eigen innerlijke geestelijke dimensies staat te gebeuren. In ieder mens, in de mensheid als geheel, is nu de kracht dat hij zich kan openstellen voor deze geestelijke dimensies. In alles wat over onze wereld is gekomen en nog zal komen, zoals bijvoorbeeld de enorme consequenties die alle oorlogen voor ons zullen hebben, is het voor ons mensen van het hoogste belang en de hoogste tijd dat ieder mens in zichzelf tot dit contact zal kunnen geraken.

Wat is dit contact? In de afgelopen tweeduizend jaar van onze christelijke godsdienst hebben wij geleerd dat wij ons moesten verlaten op de grote Verlosser die toen kwam; hij had alles voor ons gedaan, hij had ons bevrijd van de zonde. In het nieuwe tijdperk, in de nieuwe verantwoordelijkheid van ieder mens, is nu het besef gekomen dat hetgeen hij heeft mogen brengen was de poort tot het transformeren van het karma voor ieder mens. Het heeft tweeduizend jaar geduurd voordat de mens zover kon geraken dat hij dit besef in zichzelf tot werkelijkheid kon maken. Nu is het de tijd voor de nieuwe mens dat hij kan werken aan de eigen verlossing, de verlossing van het eigen karmische verleden. Hij heeft de kracht in zichzelf om vanuit het diepste innerlijke zijn, de oorsprong, het licht in zichzelf, ook te kunnen gaan werken met dit licht, dat hij in zijn menszijn dit licht kan uitstralen, waardoor er een positieve energie gaat komen over deze hele wereld.

De kracht van onze uitstraling.
Dit klinkt natuurlijk vrij groot en veel, je kunt je afvragen of wij kleine mensen daar wel wat aan kunnen doen. Maar de kracht die wij als mens hebben in onze uitstraling, in ons denken, in ons spreken, in ons handelen, in datgene wat wij aan diep in onszelf verborgen soms onbewuste emoties hebben, is ontzaglijk groot. Ik denk niet dat mensen zich bewust zijn hoe groot die kracht wel is. Hoe men met een liefdeloze gedachte als het ware een pijl van kwaad, van liefdeloosheid, zwart, duister, uitschiet. Hoe men met liefdeloos spreken kwaad brengt in deze wereld, in ons leven. Om dan nog niet eens te spreken over het handelen wat wij doen.
Je zou zeggen: is onze moraal, is de ethiek die wij ons als westerse mens eigen hebben gemaakt dan niet voldoende? Ik denk dat die ethiek, die moraal, een geweldig groot goed voor ons is. Maar de tijd is nu gekomen dat wij nog dieper kunnen gaan dan slechts de moraal en ethiek. Wij kunnen nu komen tot een zodanig spiritueel bewustzijn, waardoor wij heel gericht, heel bewust met onze energieën kunnen omgaan. Wij kunnen nu leven vanuit een veel dieper weten dan moraal en ethiek ons gebracht hebben, het weten namelijk van de goddelijke oorsprong in onszelf, van het licht in onszelf. We kunnen dan liefde hebben voor dat licht, voor dat goddelijke in onszelf, respect daarvoor, maar dat geldt vooral ook voor degenen naast ons. Zoals gezegd is: heb uw naaste lief als uzelve.

Jaren ben ik rondgetrokken en heb ik gesproken over: hoe kun je die ander liefhebben wanneer je jezelf niet lief hebt? Wat is dan liefhebben? Liefhebben is niet je ego vergroten, is niet een bepaalde gerichte liefdesenergie, maar is delen, is respect, is alles en een ieder in de eigen waarden laten, is jouw eigen waarden zien als dat deel van jouw menselijk zijn waarvoor je bent gekomen, van waaruit je bent gekomen.

Liefde is jezelf zo vanuit dit diepe besef willen, kunnen laten zijn dat je niet alleen jouw eigen belang laat prevaleren, maar dat je ook kunt zien hoe en wanneer en waarin jouw belangen samen kunnen gaan met die van de ander. En dan bedoel ik dit niet direct wereldwijd, want ach, dat is in onze eigen kleine omgeving al niet zo gemakkelijk lijkt me zo. Ik bedoel het op de plaats waar je staat, in je eigen gezin, op je werk, daar waar je bent en vooral ook naar jezelf toe. Deze energieën, deze geestelijke energieën zijn ontzaglijk groot. En wanneer de mens zich nu bewust gaat worden van de kracht die daarin zit, dan kunnen wij datgene wat in de Grote Aanroep staat misschien eindelijk stukje voor stukje tot werkelijkheid maken.

'Door lijden gaat in de mens het diepste zijn spreken'
Van de oorlogen is mij vanuit de begeleiding gezegd dat zij niet alleen datgene is wat daar ter plekke gebeurt, ver van ons bed, maar dat zij een culminatie is, een verwerkelijking in de materie van datgene wat in ieder mens leeft: macht, belang, begeertes tot gewin, vergroting van het zijn. En nu vindt vanuit karmische achtergronden deze enorme botsing plaats en zij wordt zodanig geleid dat zij de mensheid tot een dieper spiritueel bewustzijn zal brengen. Ik heb toen gevraagd: moet dat dan met zoveel lijden, met zoveel ellende van al die mensen, die duizenden slachtoffers moet dat werkelijk met zoveel lijden?

Er werd gezegd: 'Slechts door lijden gaat in de mens dat diepste zijn spreken.' Ik vroeg toen: Hoe lang dan nog, hoeveel eeuwen hebben wij nog nodig om steeds maar door lijden tot bewustzijn te kunnen komen? Wanneer houdt dat op, wanneer hebben wij zoveel inzicht dat wij niet meer door lijden tot spiritueel bewustzijn en tot liefde kunnen komen?
Hier volgde geen antwoord op.

Ik denk dat dat ook niet mag, ik denk dat het ons eigen creatieve vermogen, onze eigen inspiratie moet zijn, ons eigen spirituele bewustzijn die dat kan bewerkstelligen.

Transformatie door acceptatie.
In deze tijden gaan veel mensen open. Dat is vaktaal, 'open gaan', we gaan open, we krijgen dan contact met spirituele dimensies. In alle gradaties van niveaus zijn die contacten. Wanneer wij deze contacten op een werkelijk spiritueel niveau willen beleven zal er in onszelf een bepaalde transformatie moeten plaatsvinden. Waar bestaat die transformatie uit? We hoeven heus niet heilig te worden. We hoeven ook niet de hele dag rond te lopen met: doe ik het goed of doe ik het niet goed? En nou moet ik zus en nou moet ik zo goed doen. Dat is dwangmatig. Het is om in een diepgaand contact te kunnen geraken met de geestelijke dimensies, met deze Witte Broederschap, de Meesters van Liefde en Wijsheid die onze planeet begeleiden.

Daarvoor is nodig dat in ons een diepgaande acceptatie komt van datgene wat wij zijn en wat tot ons komt, in een zodanig vertrouwen dat wij dat als het ware kunnen transcenderen. Om met datgene wat tot ons komt, wat vaak zo moeilijk is, zo pijnlijk is, toch in acceptatie zijn is het moeilijkste wat er bestaat. Dat dan ook nog in vertrouwen te doen, moeilijker kan bijna niet. Toch is dat de weg voor de nieuwe mens om tot een werkelijk innerlijk en daardoor ook uiterlijk diep spiritueel contact te kunnen komen. Acceptatie in jezelf van datgene wat met je is, wat tot je komt, goed of niet goed, daarin vertrouwen hebben, vertrouwen in je eigen hoogste oorsprong, vertrouwen in je incarnatie in dit leven.

Jij hebt zelf dit leven gewild, met alles wat daaraan zit, met alles wat daarin zit, opdat jij mens, in jouw zijn, tot een diepgaande transformatie zou kunnen komen van datgene wat er nog in jou speelt, in jouw onderbewustzijn, datgene wat jou nog beheerst, jou overheerst, datgene wat een zo grote macht in jouzelf heeft dat het zelfs aantrekt wat naar je toekomt.

Vergeving.
Het tweede aspect is dat er in de mens de kracht van vergeving kan komen. Vergeving. Vergeving naar die ander, die jou misschien kwaad heeft gedaan, verdriet heeft berokkend. Vergeving naar jezelf. Als je iets verkeerds hebt gedaan in je eigen ogen, heeft u dat wel eens geprobeerd uzelf te vergeven? En hebt u dan wel eens gemerkt hoe moeilijk dat was? Hoe je een ander nog eerder kunt vergeven dan jezelf? Vergeven naar het lot. Vergeven naar datgene wat wij God noemen. Kortom, vergeving naar alles. En dat dan zodanig doen dat je dat kunt doen in liefde. Heel groot, heel moeilijk.

Genezing.
Uit deze twee aspecten komt voort heelheid, genezing, eenheid in jezelf, rust, vrede, harmonie. Kracht om je leven te leven, kracht om door alles heen te gaan wat naar je toekomt, dag in dag uit, kleine dingen die soms een groot geheel vormen. Drempels, faalangst, twijfel, onzekerheden, angst voor macht, angst voor je eigen onmacht, schuldgevoelens, miskenning, dat hebben wij allemaal in ons.
Maar er is in ons een enorme krachtbron waardoor wij daar doorheen kunnen gaan. Niet alleen maar doorheen gaan maar het zelfs kunnen transformeren.

Zodanig dat de negativiteit van deze krachten, deze aspecten in onszelf getransformeerd worden, dus veranderd worden. Zodanig dat wij anders gaan uitstralen, dat wij anders aantrekken. Dat wij kortom een positieve energie uitstralen.

Vrede geven.
Er werd mij getoond hoe energieën werken en wat een enorme kracht zij hebben over de gehele wereld heen. Wanneer wij denken aan een oorlogsgebied - wij zijn in angst voor onze economie, 'onze jongens' die daar zijn, kortom, de angst is knijpend, is wurgend misschien, wij voelen ontzaglijk veel medelijden met bepaalde landen of volkeren - dan zenden wij een energie uit die gebaseerd is op in wezen zware materiële krachten. Wij zenden dan een energie uit die gekleurd is door onze angsten, door het verlangen dat het maar aan één kant goed zal gaan. 'Heer zegen onze wapens aan deze kant'.
De Heer zou dan ook de wapens aan de andere kant moeten zegenen, maar daar praten we niet over, dat vragen we niet, dat vragen de anderen. Wat wij dan dus doen is dat wij onze energieën zeer gekleurd uitzenden. Er werd mij getoond hoe dat van invloed is op het grote geheel. Wanneer wij energieën uitzenden die gebaseerd zijn op angst, dan zullen deze energieën zich een weg zoeken en zich conformeren met die energieën die ook vanuit angst zijn uitgezonden. Wanneer wij energieën uitzenden van boosheid naar bepaalde volkeren, naar bepaalde aspecten, dan zullen die energieën zich weer gaan conformeren met net zulke energieën. Dat zijn kosmische wetmatigheden.

Maar hoe dan? Wij willen toch allemaal vrede? Wij willen toch rust, harmonie, vrede op aarde? Er werd mij een weg getoond hoe wij, bewust spirituele mensen van deze tijd, kunnen omgaan met onze energieën.

En wel dat wij, vanuit het licht in onszelf, deze oorsprong in onszelf, in ons de kracht hebben onze psychische krachten zodanig te bundelen dat wij alleen maar licht uitzenden, alleen maar vrede. Ik zeg 'alleen maar', maar dat is vreselijk moeilijk. Hoe kan dit? Door niet iets te willen, niet iets te verwachten, niet iets voorwaardelijks eraan vast te knopen, maar een onvoorwaardelijke uitzending, uitstraling van vrede, van liefde, van datgene wat wij in onszelf kunnen ervaren als zijnde: dit is mijn vrede, dit is mijn harmonie, dit is wat ik kan geven. Geven. Dus niet vragen: ‘Heer geef mij dit, geef mij dat’. Geven, vrede geven. Die energieën zijn van een grote kracht, die energieën gaan over de wereld en zoeken dezelfde soort energieën op en vormen daarmee een hele grote kracht. Deze positieve energieën, deze positieve krachten, delen zich dan mede juist daar waar het gewenst is.

Waar gaat het dus om?
Dat wij mensen - en dat vind ik moeilijk - niet mogen beslissen wat wij met onze eigen energieën van vrede, van liefde, van harmonie mogen doen. Maar dat wij ze in vertrouwen moeten opzenden. En dat ze vanuit de hoogste kosmische regionen, de hoogste kosmische krachten, dan juist daarheen zullen gaan waar zij het meeste nodig zijn.
Het betekent dus dat wij mensen onze krachten pas werkelijk in de hoogste positieve achtergronden kunnen gebruiken wanneer wij daar niets voor vragen, niets voor willen terug hebben.
Dat is natuurlijk een enorm gegeven.

Macht tot transformatie door onze menselijke warmte.
U zult als theosofen weten van de energieën, van de positieve en negatieve energieën die wij als mens kunnen uitzenden.
U zult weten van kosmische wetmatigheden.

U zult ongetwijfeld in uw esoterische lessen geleerd hebben hoe daarmee om te gaan. Mij werd gevraagd om dit steeds dieper en steeds frequenter naar de mensen toe te brengen, overal.
Het is zo dat de mensheid nu de mogelijkheid in zich heeft om het zwaarste, om het ergste wat naar ons toe kan komen, nog enigszins te kunnen transformeren.
Ik ben niet een doemprofeet, ik wil u hier niet belasten met allerlei moeilijke voorspellingen of hoe dan ook, maar ik mag u wel zeggen dat het in onze macht ligt, van ons mensen, om het ergste wat nog kan komen toch nog zodanig te kunnen transformeren dat het niet alleen maar negativiteit, pijn en verdriet zal brengen. Dit is erg veel en ik weet dat, wanneer je zulke dingen zegt, de verantwoordelijkheid daar heel groot voor is. En toch moet het, toch is het gevraagd. Want alleen wij mensen kunnen het keren.

En heus, zoals u werkt in uw eigen omgeving, uw eigen werkterrein, uw eigen gezin, juist daar heeft u de kracht om iets toe te voegen aan de positieve energie die over de wereld kan gaan. Juist daar ligt uw kracht. Het ligt niet in grote woorden, het ligt niet in bezig zijn met geweldig hoge esoterische kennis.
Dat is goed om te hebben, maar uw kracht ligt in uw eigen liefdesvermogen. Uw kracht ligt in uw eigen menselijke warmte, in datgene wat u als mens hebt en bent. Die menselijke warmte, werd mij gezegd, is de basis waarop deze hoge spirituele positieve energieën gebaseerd kunnen worden.
De menselijke warmte, die ieder mens in zich heeft, die menselijke warmte kan transformeren, die menselijke warmte kan van kwaad, van duisternis tot licht brengen. De menselijke warmte kan wanhoop veranderen in hoop.

Menselijke warmte kan iemand die aan de afgrond staat en nog even twijfelt van zal ik erin springen of niet, redden.
De menselijke warmte speelt overal.

Zo is er vanuit de Witte Broederschap, vanuit de Meesters van Liefde en Wijsheid haast gesmeekt om hier steeds meer en steeds vaker en overal de nadruk op te leggen. Wij mensen in onze maatschappij, die zo rationeel bezig zijn, zoveel hebben geleerd, zoveel kunnen, wij mensen zijn bijna vergeten hoe wij deze bron van kracht in onszelf kunnen hanteren. Wij zijn bijna vergeten wat wij met onze eigen menselijke warmte kunnen doen.
Hoe werkt dan deze menselijke warmte in die kosmische wetmatigheden? Zij lieten zien dat de menselijke warmte de bron is waarop die spirituele energieën zich kunnen plaatsen, zich kunnen nestelen, waardoor zij kunnen worden uitgezonden, waardoor zij ontvangen kunnen worden, waardoor zij als het ware een netwerk over de hele wereld kunnen plaatsen van harmonie, van liefde, van vrede.

De vrijheid van de nieuwe mens.
De mens die nu opengaat voor deze geestelijke dimensies zal in het begin nog verward zijn, zal niet weten wat hij ermee aan moet, of kan. Want alles wat wij geleerd hebben staat er bijna haaks op.
In het opengaan van de mens van nu - en dat zal steeds meer gebeuren, overal, op alle niveaus, in alle geledingen van de maatschappij - wordt de mens dan geconfronteerd met de geestelijke dimensies in zichzelf: stemmen horen, beelden zien, aura's zien, het hele scala.

Er is op de alternatieve markt een enorm aanbod van cursussen, boeken, allerlei therapieën, om spirituele ontwikkeling te stimuleren. Ik kan ze natuurlijk niet allemaal opnoemen.
Het enige criterium wat ik u zou willen aanraden is: kijkt u vooral, scherp uw onderscheidingsvermogen en kijk vooral of datgene wat u wordt aangeboden werkelijk liefdevol is, liefdevol in zoverre dat het u niet afhankelijk maakt, dat het u niet in de macht krijgt, dat het u niet juist kleiner maakt dan u zou moeten zijn, dat het u niet iets opdringt wat niet van uzelf is. De mens van nu, in het nieuwe tijdperk wat we nu krijgen, heeft in zich zoveel, heeft in zich zoveel kracht, krijgt een zo groot onderscheidingsvermogen, kan zodanig met zijn creativiteit omgaan dat hij zelf kan gaan bepalen: Dit is voor mij het juiste, of niet. Dit beantwoordt aan mijn verlangen naar ruimte, naar vrijheid, naar harmonie. In mijn geest wil ik vrij zijn, in mijn geest wil ik niet meer opgelegd krijgen, zoals reeds duizenden jaren is gebeurd. In mijzelf wil ik een innerlijke vrijheid creëren, zodat ik mijn eigen creaties tot stand kan brengen. Dat is de nieuwe mens.
Vanuit de geestelijke Hiërarchie, de Witte Broederschap, de Meesters van Wijsheid en Liefde wordt gestreefd naar absolute geestelijke vrijheid van de mens. Zodat de mens tot de hoogste creatie kan komen van het eigen zijn, van de eigen oorsprong.

Visualisatie.
Het is nu tijd om met u in een geleide visualisatie te gaan, om in u, met elkaar, tot een hele diepe bezinning te komen, in uw eigen open zijn voor de Witte Broederschap en niet in een afhankelijkheid aan deze Witte Broederschap, zelfs niet aan deze hoge Meesters, zelfs niet aan de Christus. Geen afhankelijkheid. Maar in een ontvankelijkheid, in een zodanig diep bewustzijn van het eigen licht dat daaruit kan voortkomen een werkelijke broederschap.

Ik zou u willen vragen met uw benen niet gekruist te willen zitten, als het kan de handen open in de schoot en met mij in een visualisatie te gaan, een verbeelding dus, van datgene wat ik misschien bij u zal oproepen en wat u op uw eigen wijze in uzelf zult vertalen.

Zo zit u dan hier en kijkt naar uzelf als de mens die u bent.
Die mens, levend en werkend, soms in uw eigen ogen tevreden, soms zeer ontevreden, die mens zwalkend van licht tot schaduw. Kijk naar de mens die u zelf bent. Probeer nu deze mens die u zelf bent volledig te accepteren. Misschien mankeert dit eraan of dat eraan, toch bent u deze mens die is geïncarneerd, de moed heeft gehad om dit leven aan te gaan. Deze mens die u zelf bent verdient dan alle respect, zeker van uzelf, alle eerbied voor datgene wat u bent.

Laat nu los al datgene wat u bedrukt, al datgene wat u zo in haast brengt, in ongeregeldheid in uzelf. Laat los, wees heel stil in jezelf. Wees blij met jezelf, hou toch van jezelf.

Wanneer u hier bent gekomen, in het houden van uzelf, in het respect voor uzelf, ga dan nu kijken met ogen van liefde naar binnen, binnen in uzelf. Diep in de uiterlijke mens die u bent, de façades soms die u hebt opgericht, kom nu in een heel diep vertrouwen. Zie in uzelf hoe daar een stil klein wit licht is, heel stil, heel sereen. Niets van wat u gebeurt kan dit licht doven.
Dit licht is er altijd, het is uw oorsprong.

Ga dan nu een grootste daad van liefde doen die u kunt doen, plaats uw eigen gezicht in dit stille witte licht. Doe dit heel bewust. Uw eigen gezicht in deze stille serene vlam. Dit is een daad van liefde. Dit is een heel groot kosmisch gebeuren wanneer u dit in uzelf kunt doen.

Kijk daarnaar en weet dan dat u en alleen u de verantwoordelijkheid draagt voor uw menselijk zijn. Dat u en alleen u uw geweten en intuïtie als hulpmiddel hebt om te zijn in dit licht, om te kunnen uitstralen vanuit dit licht.
Nu is daar een zo grote ontvankelijkheid dat u nu ook uzelf kunt richten op, kunt visualiseren, dat licht wat met elke hartslag van ons leven indaalt, kosmische energieën, als een stralend wit licht indalend in ons menselijk zijn. Nooit waren we ons zo bewust hiervan, maar nu vanuit de stilte van het eigen licht kunnen we ook kijken naar het licht wat om ons heen is, wat vanuit het hoogste kosmische in ons indaalt, iedere hartslag van ons leven.

Dan zien wij hoe dit licht indaalt in ons kruinchakra,
ons bewustzijn verlicht, verwarmt, verwijdt, als het ware nieuwe horizonnen aangeeft, grenzen verlegt,
ons dieper bewust maakt.
En het licht daalt in langs ons achterhoofd, onze kleine hersenen, geeft daar het denken een nieuwe dimensie.
Het daalt verder af langs onze schouders en verlicht onze lasten. Wij hebben zelf kracht in ons en kunnen het aan.
En het gaat verder, gaat langs onze nieren en het verschoont ons van oude gebondenheden, het zuivert.
En het licht gaat verder en komt in ons stuitchakra en bevestigt ons als de mens die wij zijn.
En het licht keert weer terug, als de U-vorm, weer omhoog langs de voorkant van ons lichaam, gaat door ons menselijk zijn, vrouwelijk of mannelijk, geeft daar een nieuwe dimensie van kracht, van harmonie, van vrede in onszelf.
Gaat verder langs onze solar plexis, onze zonnevlecht en transformeert daar die emoties, die energieën die ons nog zo vasthouden en nog zoveel pijn kunnen doen.

Het licht gaat verder en komt in ons hartchakra en daar wordt het een eenheid met ons eigen stille kleine licht en vormt daar de gouden roos van het hart, de rosa mystica. In deze gouden roos van het hart, waar onze menselijke warmte zetelt, daar zien wij en herkennen wij wederom ons eigen gezicht. En het eigen gezicht glimlacht in stille harmonie.
Het licht gaat verder, gaat langs ons keelchakra en wij merken dat wij op die momenten waar het gewenst is juist die woorden kunnen spreken waarin liefde en vrede weerklinken.
En het licht gaat verder en gaat weer door ons heen en stijgt weer op naar de kosmische regionen.
In ons is nu gewekt een diepe intensieve beleving van deze diepste oorsprong in onszelf. En zo kunnen wij dan zijn, in de naam van het hoogste kosmische in ons, in de diepste acceptatie in vertrouwen, in de diepste vergeving in liefde, in de diepste genezing in eenheid.
Ohm.

Blijf nog even stil zitten, laat deze lichtenergieën door u heen spelen, voel u verkwikt, voel u vrij, krachtig. Ga nu weer ontspannen, laat los de beelden, haal diep adem, rek u een beetje, ontspan uw spieren, laat het stromen.

Deze lichtenergieën hebben een grote kracht. Wanneer u dit doet op momenten dat u het echt niet meer ziet zitten zal het u kracht geven, u helpen. Wanneer u het 's ochtends doet voor u opstaat, voor u naar uw werk gaat, die hele drukke dag weer op u af laat komen, dan zal het u een innerlijke stilte geven waardoor u die dag beter aankunt. Wanneer u het 's avonds doet voor u gaat slapen, dan zult u daardoor meer verkwikt worden en in een diepere harmonie zijn, ook in uw slaap.

Dialoog

Meesterschap op aarde.
--- U vertelt altijd over de geestelijke Wezens die niet in levende lijve op aarde zijn en dat vind ik altijd prachtig. Maar ik denk: in de tijd van Jezus werd Jezus ook een Meester en stond fysiek op de aarde. Maar vandaag de dag zijn er denk ik ook Meesters op de aarde. Wat betekent dat eigenlijk voor ons?
Eigenlijk verbaas ik mij erover dat wij ons niet meer richten naar de Meesters die momenteel op de aarde zijn.

Z.: Het richten op Meesters is aan de ene kant natuurlijk erg goed, aan de andere kant zit daar een valkuil. Het richten op Meesters vanuit een bepaalde afhankelijkheid is absoluut verkeerd, zowel geestelijke Meesters als aardse Meesters.
Er zijn zeker aardse Meesters, legio.
Toch hebben aardse Meesters in hun menszijn nog een bepaalde kleuring bij zich. En daarom kan niet ieder mens bij dezelfde Meester zijn, want die kleuring moet wel bij jou aansluiten. Het richten op aardse Meesters - ik weet niet precies wie je daaronder bedoelt - heeft een nog grotere valkuil, want het is zo gemakkelijk om je eigen verantwoordelijkheden te willen stellen op iets waarvan je denkt: dat is hoger, mooier, groter, wijder. Dat is heel gemakkelijk, dat is een hele grote valkuil, want dan ben je juist niet met je eigen creativiteit bezig en met je eigen inspiratie. Hetgeen een aardse Meester je aan mag reiken mag je alleen maar hanteren om je eigen inspiratie en creativiteit te stimuleren.

--- Ik heb een aantal boeken gelezen van Satya Sai Baba en dat vind ik zo overeenkomen met precies uw leer, met de Christusleer, werkelijk schitterend om te lezen en dan denk ik: deze man is een afdaling met zoveel liefde en vertelt zo

schitterend dezelfde geschiedenis van Jezus, maar dan wijzend op de ingeslopen foutjes in ons denken, dat is een Meester van deze tijd. Dan heb ik het niet over de fysieke afhankelijkheid, want ik ben nog nooit bij hem. Maar zijn leer komt zo overeen en dan denk ik: het is een kind van deze tijd, net als ik. Nu kom ik ermee in aanraking.
U zegt het is een valkuil, ieder heeft ook zijn eigen meester, maar ik denk, door wat ik in me heb word ik er ook naar toe getrokken.

Z.: Ik bedoel met een valkuil wat gebeurt wanneer je jezelf daar helemaal afhankelijk van stelt, niet de persoon. Ik bedoel datgene wat je er zelf mee zou kunnen gaan doen.

--- Ik begrijp u heel goed, want daar waarschuwt u altijd voor dat we dat met de Meester Jezus hebben gedaan.
Maar misschien is dat ook weer om je bewust te maken dat je nu weer een kans krijgt zonder die afhankelijkheid. Want ik kan me ook net zo goed afhankelijk stellen van u en dat ben ik ook geweest en ik vind u nog een schatje!
Mag ik u nog een vraag stellen over inwijding? U praat vaak over een inwijding maar hoe weet ik nou ooit of ik een inwijding heb? Misschien krijg ik wel nooit een inwijding.

Z.: Inwijding is het pad van discipelschap naar het eigen meesterschap. Daar zijn wij allen mee bezig. En ach, de een loopt daar, de ander daar wat achteraan en soms is iemand nog veel verder achteraan of verder vooraan. Maar dat is niet belangrijk.

Willen in ontvankelijkheid.
--- Moet een mens zelf bepalen wat voor weg hij loopt of moet hij proberen vrij te zijn en het leven op zich af laten komen? Ben ik degene die bepaalt of wordt er voor mij bepaald?

Z.: Er wordt niets voor je bepaald, maar datgene wat je uitzendt trek je ook aan, dus het is een wisselwerking, het is een interactie. Je bepaalt zelf wat je doet, maar doordat je dat zelf bepaalt krijg je naar je toe wat daarbij hoort. Daar zit weer die eigen verantwoordelijkheid en dat discipelschap in. Je bent zelf verantwoordelijk hoe jij met je leven omgaat, wat je daarin uitzendt, maar je krijgt dan ook terug wat daarbij hoort. Dus die verantwoordelijkheid is groot voor een mens.
En als u dit bedoelt in esoterische kennis en bepaalde wijsheid: het criterium daarvan is dat je heel scherp moet zien of je niet afhankelijk gesteld wordt door dat andere buiten je, dus de esoterische kennis, de wijsheid, de vereniging of waar je ook naar toe gaat.

--- Het gaat mij erom: Ben ik degene die moet willen - ik wil zus of ik wil zo - of moet ik mij vrijhouden en op me af laten komen?

Z.: Het is eigenlijk duaal. Daar is aan de ene kant de vrije wil van de mens, die moet bepalen wat hij wil en moet dat dan wel degelijk in zijn ego, in zijn persoonlijkheid tot uitdrukking brengen. Wij hebben dat ego om ermee te werken. Maar die wil die moet dan eigenlijk vrij zijn - hadden wij vroeger niet een lied 'van vreemde smetten vrij'? - van vreemde smetten vrij.
Dat betekent dat jouw wil om tot een bepaalde innerlijke wijsheid, tot een bepaalde innerlijke vrede te kunnen komen, niet gebaseerd mag zijn op je ego groot te maken, dus veel te weten en te leren: dat staat zo interessant, macht te hebben: ik weet lekker meer dan jij. Ik zeg het allemaal maar heel simpel, dan begrijpt iedereen het en ikzelf ook. Dus u bepaalt de weg die u wilt gaan. Ga nou in jezelf diep kijken: waarom wil ik dit? Om een groter ego te krijgen, om mijzelf te bevestigen, om macht te krijgen, om eindelijk mijn minderwaardigheidsgevoel kwijt te raken?

Allemaal vreemde smetten, niet goed. Wanneer u in uzelf zegt: Ik wil ontvankelijk zijn, mij open stellen om een diepere spirituele wijsheid te kunnen krijgen, om op dat pad te kunnen komen, dan bent u zonder vreemde smetten en dan gaat het eigenlijk vanzelf. Dan komt juist datgene naar u toe wat u op dat moment nodig heeft.

Vergeven vanuit inzicht.
--- U hebt ook gesproken over vergeving.
In een van de sessies van het genootschap staat dat vergeving überhaupt helemaal geen zin heeft, want je beledigende gevoelens, je wraakgevoelens, je onlustgevoelens blijven toch gehandhaafd. Het enige wat zin heeft is inzicht te krijgen in de reden waarom het je is aangedaan.

Z.: Dat is vergeving. Het dan zo diep te kunnen accepteren dat daardoor de kracht van liefde vrijkomt, dat is vergeving.
Ik zal u een voorbeeld geven. Ik heb in mijn jeugd in het jappen-kamp gezeten.
Ik heb daar afschuwelijke dingen gezien en meegemaakt. Mijn moeder is daar onder vreselijke omstandigheden overleden. En ik moet zeggen dat het me bijna mijn hele leven heeft gekost om dat te kunnen accepteren in vrede. Want je accepteert in allerlei gradaties van niveaus.
Door de jaren heen ben ik door ik weet niet hoeveel niveaus heengegaan van die acceptatie, tot het jaar dat Meester Inayat aan mij verscheen. In die tijd kwam ik eigenlijk pas tot de werkelijke diepste acceptatie en daardoor vergeving.
Die vergeving houdt ook in het in liefde te kunnen loslaten, het te kunnen accepteren. Dus je daardoor vrijmaken van de dwang die de emotie op je heeft.

--- Is daarvoor inzicht en kennis nodig, het dieper inzicht waarom het gebeurt?

Z.: Daarvoor is dieper inzicht hebben heel erg goed maar waar het op aankomt, is je hart ruim maken. Ik heb eens een gedicht geschreven: 'had ik een duizendvoudig hart'. Het hart dus vrij maken, ruim maken. Dan gaat je menselijke warmte ook zelfs spelen, spreken. Ik heb begrepen - en het begrip was noodzakelijk om tot dat gevoel van ruimte te kunnen komen, van acceptatie - waarom zij zo handelden, wat daarachter zat, wat de beweegredenen waren. Het inzicht was wel nodig om het te gaan hanteren, om het ook in mezelf tot een bepaalde vrijheid te kunnen maken.

--- Dus de vergeving zonder meer, die in de officiële kerk vaak gesteld wordt, daar zou je een vraagteken achter kunnen zetten.

Z.: Wel drie!

Behoefte aan begeleiding bij het open gaan.
--- Ik weet van een meisje van 16 jaar die stemmen hoort en dingen ziet gebeuren. Ze is daar heel bang van, ze wordt daar heel onrustig van en het hele gezin is er eigenlijk een beetje naar van. Zou u iets kunnen zeggen wat zij daarmee aanmoet?

Z.: Dat is waar ik over sprak, alle mensen in dit tijdperk gaan open. En vooral jonge mensen hebben blijkbaar al een ruimer bewustzijn dan de ouderen, die nog helemaal vol zitten met oude patronen en structuren en achtergronden. Die ouderen hoeven zich daar helemaal niet voor te generen, maar dat is gewoon wat met ons mensen is gebeurd.

Wij hebben eeuwenlang die patronen gehad, onze opvoeding, ons gerichte denken. En nu komt de tijd dat wij ons daarvan niet helemaal los gaan maken, want dan komt er een chaos, maar ons daar toch wel innerlijk zo vrij van gaan maken dat we daar op een andere manier mee om kunnen gaan.
Ik denk dat dit meisje naar een hele goede spirituele genezer zou kunnen gaan, begeleiding daarbij zou moeten krijgen.
Het is heel belangrijk dat de jonge mensen die nu open gaan daar een bepaalde begeleiding bij krijgen. Want zij zijn zo gericht op hun studie, op alles wat er in de maatschappij speelt en dit opengaan dat past er helemaal niet in. 'Nou word ik gek', wordt er dan gedacht.

Op de rand van de dood.
--- Ik ben de laatste tijd nogal bezig met bijna-dood ervaringen. Mij valt op dat dit allemaal positieve ervaringen zijn. Maar ik heb persoonlijk jaren geleden een hele angstige akelige bijna-dood ervaring gehad. Daar weet ik eigenlijk niet goed weg mee.

Z.: Als ik naar u kijk dan zie ik dat u toen in een grote angst leefde en in een enorme weerstand om los te laten. Dat heeft invloed. Dat heeft weer te maken met in acceptatie en vertrouwen te kunnen zijn. Ik denk dat mensen die een bijna-dood ervaring krijgen wanneer zij op het punt staan van inderdaad bijna dood te zijn, er een loslatingproces plaats vindt. Als ik naar u kijk is er op dat moment een enorme weerstand gekomen, dat u niet durfde, dat u angst had. En dat dit daardoor negatieve energieën bij u losmaakte. Dan ervaar je het zo.
In de tijd vlak na de dood van mijn man - ik zag dus altijd van alles, mooie dingen, de Meesters, ik zag overledenen, mooie kleuren - leek het net of de dingen die ik normaal mooi zag vervormd waren.

Dus ik vroeg me hevig ongerust af wat nou met mij aan de hand was. Toen hoorde ik van de begeleiding dat mijn eigen angsten en onveiligheidsgevoelens die energieën vervormden.

--- Ik heb een moeder van 80 jaar en ik kan heel vaak haar enorme angst voelen voor haar overlijden. Ik heb geen goed contact met haar in die zin dat ik met haar daarover kan praten, maar ik heb wel het gevoel dat ik haar op een of andere manier kan helpen, dat dit er nog ligt voor ons.

Z.: Ja. Ga bij haar zitten, hou haar hand vast en zeg niets.
Laat alleen maar voelen dat jij er bent met je menselijke warmte. En spreek dan innerlijk met haar ziel en wijs haar op haar eigen licht. En dat daar 'aan de overkant' alleen maar liefde is. Daar is geen hel en verdoemenis, daar wordt ze niet op haar fouten en gebreken vastgenageld. Hoe groter haar vertrouwen daarin is hoe meer die angst van haar af zal vallen. Dat kun je innerlijk zeggen, want als je gewoon met haar spreekt dan zal het denk ik weinig invloed hebben. Want dan hoort zij het alleen maar met haar menselijke oren en die zijn eigenlijk op een andere manier ingesteld, dus dit hoort ze dan niet. Maar als je met haar ziel spreekt wel. Hou haar hand vast, dat is een brug.

--- U had het over bijna-dood ervaringen naar aanleiding van die negatieve ervaring van die vraagstelster. Nou kun je vanuit menselijke overwegingen zeggen: nou dan ga je maar weer gauw terug. Maar er zijn ook mensen die een positieve bijna-dood ervaring hebben en ook teruggaan naar het aardse leven.

Z.: Wanneer je tijd niet echt gekomen is dan kun je wel op de rand daarvan zijn, dat je dan tijd en ruimte ontstijgt als het ware, dan kun je daar een prachtige liefdeservaring in krijgen, maar je tijd is daar nog niet.

Ik heb dit met mijn man ervaren, hij kreeg een tweede operatie binnen acht dagen en kreeg toen een bijna-dood ervaring, waarin hij zichzelf zag als een fakir op een bed van allemaal lichtstraaltjes, hij ging in een razende vaart door een donkere tunnel heen en kwam toen aan een kruispunt. Hij wist later dat hij toen in zichzelf zei: ‘Niet mijn wil maar Uw wil geschiede’.
En toen sloeg hij een weg in - iedereen vraagt dan onmiddellijk: welke weg was dat dan? maar dat wist hij niet meer - en werd beter. Later ging het toch niet goed, maar toen werd het in elk geval beter. Wat ik hieruit heb geleerd is dat hij, terwijl hij het licht zag, en hij had een groot geluksgevoel daarin, dat hij zich overgaf: 'niet mijn wil maar Uw wil geschiede'. Hij zei later: ik had toch het gevoel dat het nog niet zover was. Maar hij gaf het wel over. Begrijpt u wat ik hiermee wil zeggen? Hoe positief dat toen van hem was? En het was zijn tijd ook nog niet, want hij was toen niet klaar daarvoor.
Waarom gaan mensen dan terug? Het kan zijn dat ze toch op het laatste moment ervaren dat ze er niet klaar voor zijn, dat er op aarde iets is wat hen eigenlijk nog vasthoudt om af te maken, dat er iets is in het eigen karma wat nog niet volbracht is, wat ze nog zouden kunnen doen. Maar dat hangt dan ook weer samen met het onbewuste weten dat het nog niet helemaal de juiste tijd is. Dat zijn dus kosmische energieën die met elkaar werken. Dat is ook in eenheid zijn met de geestelijke dimensies.

Het voelen van een aanwezigheid.
--- Ik hoor persoonlijk, afgezien van mijn innerlijke stem, vaak een bepaald zoemgeluid in mijn huis. Het is een soort kosmisch geluid. Daar kan ik niet goed wijs uit worden.

Z.: Er zijn energieën in uw huis die zich met u in verbinding willen stellen. U weet misschien dat iedere discipel toch 'getest' wordt.

Die testen bestaan daaruit hoe die discipel, die mens die op dit pad gaat, zichzelf in zijn eigen vrijheid, in zijn eigen kracht kan gaan stellen. Wat voor u belangrijk is, is dat u heel duidelijk maakt dat u bent die u bent, dat u vanuit uw eigen licht hier bent en dat datgene wat naar u toekomt zich daarbij moet aanpassen.

--- Soms voel ik een aanwezigheid, net alsof iemand mij constant in het gezicht blaast. Dat gaat dan even weer weg en dan is het er weer en soms voel ik ook dat iemand me over mijn nek strijkt. Ik heb 's nachts vaak heel veel angst. Net of er iets in mijn kamer is wat mij bedreigt.

Z.: Mooi dat je dit allemaal vraagt. Jullie vinden het goed dat als jullie een vraag stellen, ik dan kijk? Anders kijk ik nooit, ik ben geen gluurder, maar als je een vraag stelt dan doe je je deur open, dus dan kijk ik.
Wat ik zie is: je bent zelf heel mediamiek, heel open.
Dat is eigenlijk iets waar we allemaal naartoe kunnen, waar we naartoe gaan. Vanuit de geest is er een ontzettend groot verlangen om met ons mensen samen te werken, om met ons in eenheid te zijn. Om, wat gezegd werd, deze wereld van de vernietiging te redden. Datgene wat vanuit de geest naar ons toekomt is natuurlijk in gradaties van niveau spiritueel bewust. Wat de mens hier op aarde uitzendt maakt uit wat terugkomt, dus ook de begeleiding, de aanwezigheid e.d.
Die aanwezigheid bij jou is niet negatief.
De angsten die je hebt zijn je eigen oude angsten, vanuit andere levens, maar ook in dit leven. Ik zie dat je als kind heel erg een bepaalde eenzaamheid hebt gehad, dat je hierover niet hebt durven spreken, hierdoor veel moeilijkheden hebt gehad.

Die angst zit er nog, de eenzaamheid van toen. Dat is jouw energie en dat projecteer je in de kosmos - want in je kamer is ook de kosmos - en dat ervaar je weer.

Begrijp dus dat dit vanuit dat oude komt. Ik zie pijn, verdriet bij je bovenkomen: dat is gebeurd omdat ze het niet begrepen. Dus wees daar niet meer boos over. Dat is nou vergeving. Begrijp dat de mensen toen in je omgeving dat niet konden begrijpen. Het misschien wel als duivels zagen, zo zijn we opgevoed. Als je dat nu kunt begrijpen dan kun je je hart openstellen. Dat is die menselijke warmte. Waardoor jouw uitzending positief wordt, je dus ook niet de vervorming krijgt van je eigen energieën.

Daarom vertelde ik dat verhaal van vlak na het overlijden van mijn man. Ik sloop toen met een bergstok met een ijzeren punt door het huis als ik geluiden hoorde. Totdat op een gegeven moment eindelijk bij mij weer het inzicht doorbrak.
Moet je nagaan, ik was toen al 12 jaar begeleid, ik weet intussen ontzettend veel in al wat is gegeven, maar weten zit hierboven in je hoofd en toen moest ik dat dus zelf realiseren, hanteren.
Ik ging me toch door een angst heen en hoorde overal geluiden en daar ging ik met mijn bergstok. Op een gegeven moment dacht ik: ik lijk wel gek, ik weet dit toch! Dus na een bepaalde tijd komt het inzicht weer boven, dan ga je je verantwoordelijkheid weer beseffen en dan kun je ermee werken. Maar je hebt allemaal even een tijd dat je toch wel even onderuit gaat.

Aantrekken en wegsturen van entiteiten.
--- Ik heb van iemand gehoord die heel open was, dat er in haar aura een negatieve kracht is geslopen.

Nu vraag ik me af, als je zelf positieve energie door je heen laat stromen is het dan zo dat dit de kwade kracht die eventueel in de aura is geslopen afstoot?

Z.: Onwetendheid is het ergste wat er is voor de mens.
Onwetend open gaan is als het ware het sein op veilig stellen voor alle energieën die er maar komen. Dus het is ontzettend belangrijk dat mensen nu gaan weten wat ze doen en wanneer ze open gaan wat ze kunnen doen met wat er naar hen toekomt.

Kijk, ik zeg heel vaak: als je overlijdt ben je echt niet meteen een engel met een harpje op een wolkje, dan ben je precies in dat bewustzijnsniveau waar je mee bent vertrokken. Dat heeft alle mogelijke gradaties. Hoe onwetender van het goddelijke de mens is die overgaat, hoe vaster hij gebonden is aan de aarde, aan de aardse sferen. In de mens die is overgegaan, die ziel, leeft van alles wat hij in dit leven heeft gehad. Ik noem nu maar wat negatieve dingen, want daar hebben we het over: haat, wraakgevoelens, boosheid, miskenning enz. Daarmee is hij gebonden aan de aardse sfeer en zoekt verwantschap met die aardse energieën, dus van de aardse mens. Wanneer in de aardse mens die open gaat een sprankje is, al zijn het nog maar sprankjes, van haat, van jaloezie, al die negatieve aspecten, dan trekt dat die energieën van die overgegane aan en dan wordt het als het ware verdubbeld in die aardse mens.
Nu zul je zeggen: wie is nou helemaal clean, wie is nou helemaal schoon, zodat dat niet kan? Dat is natuurlijk niemand, maar je kunt wel aardig op weg zijn door in jezelf steeds het positieve te benadrukken, door in jezelf steeds te proberen te reguleren, dus te veranderen wat jij in jezelf ziet als negatieve aspecten. En die hebben we allemaal hoor. Een heel goed middel is om die lichtvisualisatie te doen.

Vooral dat eigen licht en jouw gezicht daarin, dat is een enorme kracht. Dat maakt je aura schoon.

--- Als die entiteit dan toch in je aura zit hoe krijg je die dan weg? Gaat die vanzelf weg door gewoon in je licht te zijn?

Z.: Door deze entiteit te wijzen op het eigen licht van die entiteit. Door hem of haar of het, want je weet niet of het een hem of haar is, te wijzen op het eigen licht en als het ware vanuit je eigen liefdesvermogen te willen helpen. Dan transformeer je namelijk die negatieve aspecten ook.

Kind van een 'Duitser'.
--- Het is de eerste keer dat ik het zo in het openbaar vertel, maar ik ben een kind van een Duitser. Dat kan ik natuurlijk niet helpen en het was ook een echte liefde, dat weet ik, maar als ik als kind ergens kwam dan werd er alleen maar gefluisterd.
Dat voel je. Nooit werd er iets gezegd. Die gevoelens, jaar in jaar uit, waren die er altijd. Als iemand vroeg wie mijn vader was, dan durfde ik dat nooit te zeggen. Ik kan nooit van die gevoelens afkomen en ik wil daar wel eens vanaf.
Het emotioneert mij altijd zo.

Z.: Liefje, luister eens. Als je nou zegt dat dit een echte liefde was, is dat dan niet iets wonderbaarlijks? Hoe de omstandigheden ook waren en hoe wij mensen dan oordelen en veroordelen, maar die liefde die er echt was, dat was toch iets wonderbaarlijks, in zulke vreselijke omstandigheden. Je hoeft niet trots te zijn op je afkomst, rijk of arm, Duits of joods of wat ook, dat doet er niet toe. Maar ik denk dat je in jezelf in een heel diep respect moet gaan komen voor die liefde die er dan was.

En bij dat gefluister van die mensen - ik word bijna boos - dat je dan bij jezelf denkt: zij weten toch niet beter, zij kunnen alleen maar oordelen en veroordelen vanuit sociaal-maatschappelijke tendensen, vanuit oorlog en dergelijke.
Jij weet beter. Plaats dat nou in dat licht. Dan word je weer gelukkig. Want zo gaat het niet goed met je. Zal ik je straks even helpen?
Kijk, dit is nou waar we het over hadden deze avond. Wij leven vanuit oordeel, vooroordeel, veroordeling. Maatschappelijk, cultuurhistorisch, religieus, dat heeft allemaal een stempel op ons gedrukt. Dus wij spreken, denken, handelen vanuit dat stempel. En de nieuwe mens van nu moet juist gaan zien dat hij kracht heeft om onder dat stempel uit te komen. En dan is dit hier zo duidelijk, ik kan het niet duidelijker zeggen dan wat zij hier gebracht heeft, dank je wel! Ik vind je ontzettend moedig, dank je wel. En dit was een hele grote bevrijding, weet je dat wel?
Huil maar, dat is goed voor je.

Begoocheling.
--- In de boeken van Alice Bailey lees je veel over begoocheling, ik weet niet precies wat dat inhoudt.

Z.: Begoocheling is wat wij denken dat het is. Wij mensen leven vaak in een illusie. Dat is het stempel wat wij in ons hebben vanuit onze achtergronden. Wij leven dan vanuit dat stempel, dat is de begoocheling. Want dat is allemaal niet de waarheid, het zijn. Het zijn is het licht, is het één zijn met het licht, in de liefde, in de vrede. En is niet het gehoorzamen, innerlijk, aan dat stempel.

Dus wanneer je leeft vanuit jouw vooroordelen, vanuit wat je altijd geleerd hebt wat goed en kwaad is, dan is het nu de tijd om het eigen onderscheidingsvermogen te scherpen: wat voel ik van binnen wat licht of duisternis is? En wat kan ik er zelf nu mee en aan doen? Dat is het ontkomen aan begoocheling.

Door persoonlijkheid gerichte energie.
--- Ik ben zelf nogal vrij positief, dat bouw ik met heel veel moeite op, maar ik leef met iemand die heel negatief is ingesteld en die mij bijna opvreet. Wat doe ik daaraan?

Z.: Het is uw zicht erop dat die persoon negatief is en u positief leeft. Het is uw kleuring. Ik zeg niet dat het andersom is, maar - mag ik naar u kijken? Soms is het niet zo leuk wat ik dan zeg - als ik zo naar u kijk, dan zie ik dat u dat positieve in u eigenlijk met man en macht aan hem duidelijk wil maken. En dat het negatieve van hem eigenlijk alleen maar bestaat uit verweer. Waarom verweert hij zich? Hij voelt zich onveilig. Hoe kan dat nou, u bent zo positief en toch is hij onveilig? Hij voelt zich onveilig omdat u vanuit uw positiviteit u in uw persoonlijkheid, dus uw ego, te sterk naar hem toe richt. Waardoor u hem niet genoeg ruimte geeft om in zichzelf te zijn en zijn eigen positiviteit te ontdekken en te hanteren. Dus, het klinkt misschien hard, eigenlijk doet u de deur dicht voor hem, terwijl u het zo goed bedoelt. U zou kunnen proberen om dat positieve van u niet zo sterk naar hem te richten. Geef hem de kans om zelf in zijn positiviteit te komen. Dat heeft hij heus wel, hij verweert zich alleen, hij is defensief naar u toe.

Maar begrijpt u ook waarom? Kijk, als je datgene wat je denkt of voelt, hoe mooi en hoe prachtig ook, te sterk naar een ander brengt ontken je de waarden van die ander. Ik ga het nou even heel sterk zwart-wit stellen.

Dan ontken je zijn waarden, zijn krachten, zijn inspiratie, zijn creativiteit enz., omdat jij vindt dat jouw waarden zo mooi, zo prachtig, zo positief zijn. En dan moet die ander dat ook maar hebben. Dat is niet waar, die ander heeft er recht op om vanuit zichzelf zijn eigen waarden te gaan herkennen.
En uiteindelijk komt alles uit één bron, dus uiteindelijk zal hij bij zijn eigen positieve waarden aankomen, als hij daar maar de kans voor krijgt. Niet door u, ik zou bijna zeggen ondanks u. Alsjeblieft.

HOOFDSTUK II

Hoe kunnen wij ons hoger Zelf herkennen?
(Sittard, 6 maart 1991)

Bewuste spiritualiteit.
Goedenavond dames en heren, ik ben heel blij dat ik hier ben. Wat is bewuste spiritualiteit? Wat is het hoger zelf herkennen in jezelf? Dat is erkenning van je zijn, van je goddelijke zijn in jezelf, in een zodanige mate, dat daardoor jouw hartenergieën, jouw liefdesvermogen gestimuleerd gaat worden en reëel gaat werken in de maatschappij waarin je staat, in je gewone leven, je eigen achtergronden.
En dan wel zo dat je daarmee in die maatschappij iets aanraakt. Want wat jij in jezelf hebt dat straal je uit. Dat raak je bij die ander aan wanneer het nog sluimert, het wordt wakker, het wordt dan groter en het gaat zich verbinden.

Openingsgebed.
Ik heb het 'onze Vader' met die enkele wijzigingen doorgekregen:

Onze Vader die in de Hemelen zijt
En in ieder mens aanwezig is
Uw naam worde geheiligd
En herkend in ons mensen
Uw koninkrijk kome
Op aarde door de liefde
in ons bewustzijn
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel
In liefde gerealiseerd door de mens
in de eigen vrijheid van vormgeving

Geef ons heden ons dagelijks brood
Opdat wij in liefde al ons voedsel
willen delen met onze naaste
En vergeef ons onze schulden
Opdat wij mensen in liefde
het kwade kunnen verlossen
Zoals ook wij onze schuldenaren vergeven
Opdat de liefde zo sterk zal zijn
dat er verzoening in ons mensen kan komen

En leid ons niet in verzoeking
Laat ons sterk staan in het weten
van Uw Zijn in ons mensen
Maar verlos ons van de boze
Opdat wij mensen in liefde
onszelf kunnen vergeven
Want van U is het koninkrijk en de kracht
en de heerlijkheid in eeuwigheid
Laat ons krachtig staat in het bewustzijn
van Uw Zijn en heerlijkheid
in en door ons mensen
Amen

Dit zegt nou precies datgene waar het in deze jaren om gaat: Uw kracht, Uw licht, van het hoogste goddelijk zijn, in ons.
En vergeef ons onze schulden
Opdat wij mensen in liefde
het kwade kunnen verlossen.
Opdat ook wij dan de kracht krijgen en de macht over onszelf, om onze liefdesenergieën te laten stromen, om juist ook de ander te kunnen vergeven.

De nieuwe spiritualiteit, het nieuwe wereldbeeld van de mens van nu, van de nieuwe mens is het erkennen, tot inzicht komen, begrip gaan krijgen van de geestelijke dimensies die in onszelf, maar ook buiten onszelf aanwezig zijn. Inzicht te krijgen om in eenheid met deze geestelijke dimensies te kunnen leven, om tot een totale vernieuwing in ons hele wereldbeeld te kunnen komen.
Dit zal nog jaren duren, dit zal echt niet in tien jaar klaar zijn. Maar wij beginnen daarmee, wij luiden het nieuwe tijdperk in. Wij luiden het aquariustijdperk in, wij luiden het nieuwe godsbewustzijn in, en wij luiden de herontdekte christuskracht en christusbewustzijn in onszelf in. Niet omdat het wordt gegeven vanuit 'den hoge', of omdat het vanuit dogma's of menselijk weten wordt opgelegd, niet vanuit traditie, of vanuit oude structuren die cultuurhistorisch gegroeid zijn, maar vanuit ons diepste eigen innerlijk. Want voor ieder mens is alleen het diepste eigen innerlijk het werkelijke baken waarop hij kan varen.

De nieuwe mens.
De nieuwe mens, die tot zo grote verantwoordelijkheden komt, die een zo grote evolutie heeft doorgemaakt en nog steeds doormaakt, die technologisch zover komt, die bijna meester wordt over dood en leven, juist deze mens verarmt in zichzelf aan liefdesenergie, aan bewustzijn van goddelijkheid in zichzelf. Deze nieuwe mens is nu op een kruispunt aangekomen waar hij kan kiezen voor een nog grotere ontwikkeling alleen van het verstand, technologie, wetenschap, of kan kiezen om tot een diepere innerlijke ontwikkeling te komen, een zodanige innerlijke ontwikkeling, dat hij al datgene wat in zijn materie, in zijn menszijn, in zijn maatschappij, in zijn wetenschap plaats vindt, kan relateren, kan verbinden met juist dat diepste innerlijk, dat werkelijke godsbewustzijn in zichzelf.

Dat is heel groot, dat is heel veel. Het vraagt van de nieuwe mens een zodanige verantwoordelijkheid op zich te durven nemen, een grote inzet van het hele menszijn - wat tot nu toe gemakkelijk ging vanuit traditie, achtergrond, milieu, vorm van religie - om vanuit jezelf, vanuit je diepste verantwoordelijkheid, vanuit je diepste godsbesef die Christuskracht, die Christus-energie die de grote Verlosser tweeduizend jaar aan ons heeft gegeven, dan ook werkelijk te gaan gebruiken, zelf, totaal zelf verantwoordelijk.

Dat geeft een heel nieuwe visie, hier kan een heel nieuw wereldbeeld door ontstaan. Overal over de wereld krijgt men meer inzicht in geestelijke dimensies, meer inzicht in energieën vanuit geest, die wij niet met onze zintuigen kunnen waarnemen, maar die er wel zijn en waar wij zelf ook uit bestaan.

Zijwegen.
Inzicht hierin, begrip hiervan en hiervoor kunnen wij stimuleren door kennis te nemen van esoterische werken, door in meditatie te gaan, door ons open te stellen voor die geestelijke dimensies, maar dat is niet genoeg. Want dat kan dan nog geven dat men zijwegen gaat bewandelen, zijwegen die ingegeven worden vanuit het denken en het ego, de persoonlijkheid, die zich met deze kennis en deze achtergronden wil verrijken, vergroten, dat wil beheersen. Er is mij gezegd: kennis is goed, onderzoek al de dingen, behoud het goede. Esoterische kennis is voor de mens van nu haast net zo onontbeerlijk als de kennis van onze middelbare school, talenkennis, wiskunde.

Deze esoterische kennis is voor de nieuwe mens straks onontbeerlijk, maar de basis waarop de nieuwe mens de esoterische kennis tot realiteit zal gaan brengen in zijn maatschappij mag niet zijn vergroting van het ego, de persoonlijkheid,

beheersing door macht of gewin, maar moet gebaseerd zijn op werkelijke diepe innerlijke spiritualiteit.
Daar zetelt ons hoger zelf.

Waar is ons hoger zelf? Diep in onszelf. Niet in ons denken, niet in het weten van wie men in een vorig leven was. Dat is totaal onbelangrijk. ‘Ik ben van een zo hoog niveau en jij bent maar van een laag niveau’: vreselijk om zo te denken. Totaal niet spiritueel. Dat is zich verheffen op esoterische kennis.
Dit soort dingen kom je in spirituele groeperingen heel veel tegen. Wat mij gevraagd is om duidelijk te maken dat de mens ook dan weer een zijweg gaat bewandelen wanneer hij deze esoterische kennis, deze nieuwe begrippen gaat gebruiken voor zichzelf, voor de eigen belangen.

Waar onze wereld behoefte aan heeft en waar wij mensen over de gehele wereld in eenheid voor een deel voor kunnen zorgen, is om in een diepe innerlijke verbinding met het hoger zijn, dat goddelijk zijn in onszelf te komen en dit dan te willen delen met al degenen om ons heen. En dan zodanig te delen dat wij het niet opleggen, die ander daardoor niet ontwaarden doordat wij onze waarden daar tegenover stellen, niet zodanig met onze diepere inzichten gaan werken dat die ander daardoor overstraald wordt, overschaduwd wordt. Doen wij dat wel, dan zijn wij niet vanuit licht bezig, maar vanuit schijnlicht, vals licht.

Bijdragen aan revolutionaire veranderingen.
Zo laat ik u steeds zien datgene wat het wel is en datgene wat het niet moet zijn. U zult zich misschien afvragen waartoe en waarom.
In de jaren die komen zullen wij door zeer grote schokken heen moeten gaan, revolutionaire schokken over de gehele wereld heen.

Alles zal daardoor op losse schroeven komen te staan.
Al het oude en gevestigde zal herzien moeten worden. Al onze ideeën, al ons denken over ons leven, zoals wij onze maatschappij hebben gevormd, zal gaan veranderen. Hoe precies weet ik niet, wel werd mij gezegd dat wij mensen het in onze macht hebben: ‘om uw hoogste natuurlijke energiebron, uw menselijke warmte in dienst te stellen voor het hogere, voor het goddelijke, voor de liefde, de liefde in het bewustzijn, in hoogste bewustzijn op aarde, dus de mens.’

Energievelden.
Wat gebeurt er als mensen, zoals wij hier samen met elkaar verbonden zijn, bezig zijn om hogere spirituele geestelijke energieën in onszelf vrij te maken? Want door hier te zitten en te luisteren en u open te stellen, maakt u uw eigen geestelijke energieën vrij. U verbindt zich met elkaar en met mij.
Hierdoor ontstaat er een golf van energieën, van positief geladen energieën. Positief omdat zij in deze constellatie geen eigen belang nastreeft, geen vergroting of beheersing door het ego, maar een uitstraling, een energie geeft van verbinding en van verlangen naar diepere spiritualiteit en innerlijke aanraking daardoor. Dat is van een hele grote liefdegeladen potentie.

Zo'n energieveld, dat wij nu met elkaar vormen, zoekt zich een weg, dat stijgt op. Deze positief geladen energieën zoeken zich een weg over de gehele wereld, door het zonnestelsel heen, naar die velden van energieën die dezelfde resonantie hebben. Daardoor gebeurt het dat deze energieën zich verdubbelen en verveelvoudigen. Moet u zich voorstellen hoe het andersom zou zijn, wanneer groepen mensen bezig zijn in negatief geladen energieën. Wat zijn negatief geladen energieën?

Dat zijn energieën die gericht zijn op de ontkenning of de ontwaarding van het hoogste in de mens. Dus energieën van oorlog, van geweld, van willen beheersen, van afslachting om de eigen macht te kunnen consolideren, waar mensen in meegaan omdat zij aangeraakt worden in hun eigen verlangen naar macht, naar gewin, naar grootheid. Ook dat stijgt op en ook dat verbindt zich met juist die energieën die hiermee resoneren, die dus van hetzelfde niveau zijn. Zo ziet u hoe liefdeloos geladen energieën zich net zo verbinden en verdubbelen als liefdegeladen energieën.
Het is aan ons mensen hoe wij daarmee omgaan. Het is aan ons bewustzijn, aan onze verantwoordelijkheid, aan onze heilige vrije wil hoe wij daarmee gaan werken. Dit houdt in dat wanneer mensen zich met elkaar gaan verbinden, willen gaan leven en werkelijk willen gaan zijn vanuit de erkenning van het goddelijke in zichzelf en vooral ook in de ander, er een totaal ander beeld gaat komen, een totaal andere manier van leven, van denken, van werken met elkaar.

Het werkt in je eigen omgeving.
Denkt u vooral niet dat het alleen op hoog wereldniveau gebeurt, in de VN of waar dan ook, daar hoop ik dat het ook gebeurt, maar vooral in je eigen kleine omgeving, in je eigen kleine zijn, daar waar je staat. Want daar worden ook de veldslagen uitgevochten nietwaar? Daar hebben wij ook zo onze pijn, ons verdriet, onze eenzaamheid, onze vreugden, onze humor. Juist daar waar wij zijn, die kleine plek waar ieder mens is, is ontzaglijk belangrijk. Want juist op die kleine plek kan de mens zich ten volle ontplooien en zich ten volle geven in al datgene wat ik zojuist heb genoemd.

En de energieën, de uitstraling die er dan komt, in uzelf, in de verbinding in uw werk, thuis, waar u bent, dat raakt bij de ander, vaak onbewust, juist datgene aan wat ook in die ander aanwezig is en wat dan kan gaan stromen.

Bekeringsdrang.
Wij mensen hebben in ons een bepaalde mate van bekeringsdrang. Ik heb al vaak meegemaakt hoe mensen die in aanraking komen met al dit mooie, met dit nieuwe spirituele besef, dit willen gaan mededelen, meestal juist aan degenen van wie ze het meeste houden of aan degenen met wie ze dagelijks verkeren. En dat doen ze dan met zo'n enthousiasme, met zo'n goodwill en dan wordt het verkeerd verstaan.
Want wanneer je jouw enthousiasme, wat dus vanuit je persoonlijkheid komt, vanuit je ego - wat voor een deel natuurlijk wel ergens goed is - richt op de ander om die ander jouw ideeën, datgene wat jij mooi vind en hebt ervaren, op te leggen, dan ben je met de verkeerde energie bezig, dan ben je bezig om die ander te ontwaarden, uit zijn eigen waarden te halen. Want dan laat je die ander niet vrij, niet in zichzelf.
Wat wij kunnen doen en wat gevraagd wordt om te doen is in een diepe innerlijke verbinding te staan met het werkelijk goddelijk zijn in onszelf, dit in ons toe te laten, in onszelf een zo grote mate van vergeving te brengen, van acceptatie, een zodanige mate van vertrouwen, dat er hierdoor in onszelf heelheid, genezing gaat komen. Dat stralen wij uit. Dat hoeft niet in veel woorden, dat hoeft niet om die ander te overtuigen of om die ander te laten zien dat het verkeerd is geweest of dat jij verkeerd was.
Je kunt het uitstralen in een zo stille, woordloze eenheid van liefde, van verbinding, dat die ander daardoor in zichzelf al datgene voelt meetrillen, als het ware weer levend voelt worden wat in ieder mens aanwezig is:

liefde, vergeving, acceptatie, vertrouwen, overgave.
Dat is in ieder mens aanwezig.
Maar wij laten het ondersneeuwen. Door het leven heen laten we het ondersneeuwen en nemen er dan afstand van en durven er dan niet meer naar terug te keren.

Acceptatie van wat is.
Wat nu voor de nieuwe mens zo verschrikkelijk belangrijk is, is om juist door al datgene wat in jouw leven op je afkomt, wat jou beheerst, wat je beklemt, dwars door alles heen de moed te hebben om dit diepste ik, dit werkelijke godzijn in jouzelf in een zo grote mate van acceptatie te brengen dat je daardoor de kracht, de moed krijgt, de durf om werkelijk te gaan staan voor de mens die je bent. Maar dan wel met die inzichten naar jezelf gericht, dat je weet dat er in jouzelf nog zoveel is wat je kunt veredelen, verschonen. Dat er in jouzelf een grote mate is van schoonheid, van heel diepe goddelijkheid, maar dat jij als mens dan wel de verantwoordelijkheid hebt, maar ook de kracht en ook de moed en straks ook de vreugde kunt krijgen om dat dan in je menselijk zijn van alledag, op jouw gewone kleine plek, ook werkelijk te realiseren.

Het lijkt zo simpel en het is zo moeilijk. Wij mensen komen op aarde, reïncarneren en nemen in ons onderbewustzijn mee zoveel van al datgene wat in de afgelopen levens is gepasseerd. Wij hebben daar niet echt weet van, gelukkig, en je hoeft niet steeds weer naar een regressietherapeut te lopen om te weten wie je geweest bent en wat je wel of niet gedaan hebt. Wat wel goed is, is om te gaan inzien, en soms met hulp, wat je in jouw leven zo beklemt, zo onvrij maakt. Wat zou dat kunnen zijn, waar ligt de rode draad? Kijk naar je eigen leven, kijk hoe je van kind af aan bent geweest.

Heeft de miskenning, de ontkenning van jezelf, door anderen maar ook door jezelf, al van kind af aan, niet een te grote plaats ingenomen? Dan gaat het verder. Kijk naar al datgene wat in jouw leven je nu beklemt, onvrij maakt, tegenhoudt om die stralende mens te zijn die jij zou kunnen zijn. Kijk daar dan niet naar in schuld, niet beschuldigend naar jezelf toe. Kijk daarnaar in vergeving, in acceptatie. Erken het in jezelf. Weet dat in deze nieuwe bewustwording van het hoger zijn in onszelf er altijd vernieuwing mogelijk is. Dat er nooit een blijven draaien en in dat oude bekneld blijven hoeft te zijn, in je schuld, in je pijn, in je eenzaamheid, in je wanhoop, in je duisternis. Weet dat wij als nieuwe mens nu in ons echt alle mogelijkheden hebben, de kracht hebben om het te veranderen, om in onszelf dit hoogste zijn toe te laten, te omgeven met licht, te laten stralen in onszelf. Niet om de ander te overstralen, maar om een lichtend baken te zijn in jezelf.
Ik ben licht in mijzelf, ik durf dat te zijn en te accepteren. Ik wil. Het is als een trouwbelofte. Ik wil, ik heb mijn wil nodig om dit te kunnen, om zo te kunnen leven.

Dialoog

Leren loslaten.
--- In het verhaal van op zoek naar je hoger zelf komt heel vaak naar voren het loslaten. Kunt u aanwijzingen aangeven hoe je kunt loslaten en zijn daar hulpmiddelen voor?

Z.: Daar zijn legio hulpmiddeltjes voor. Loslaten betekent dat je je daar met je denken en met je emoties niet aldoor in moet begeven, want dan blijf je in de spiraal ronddraaien.
Loslaten vind ik nog niet zo goed als het je ervan vrijmaken, dat doe je namelijk heel bewust en heel verantwoordelijk zelf.

Een voorbeeld hiervan is mijn ervaring na het overlijden van mijn man. Ik wist natuurlijk heel veel, ik had veel doorgekregen, maar ik moest me toch in mijzelf, in mijn persoonlijkheid, heel bewust, stukje voor stukje, het ging heel langzaam, vrijmaken, losmaken van het gevoel dat je daar alleen blijft. Je weet van een leven na de dood, ik kon hem zelfs zien, maar als mens blijf je alleen. En dat is toch iets anders dan weten van het leven na de dood en daar in verbinding mee zijn. Want als mens ben je alleen achtergebleven.
Dat werkt natuurlijk op je hele emotiegebied, dat geeft allerlei fasen van door die eenzaamheid heengaan. Ik heb toen heel bewust moeten werken met hulpmiddeltjes. De grens is heel subtiel. Je mag het verdriet of wat er dan ook is niet verdringen, je mag het niet ontkennen, je moet er in een bepaalde mate doorheen gaan. Dus je mag huilen, je mag verdriet hebben, zeker, daar ga je doorheen. Tot een bepaald moment, een grens, je in jezelf zegt: en nu wil ik absoluut ophouden. Dat zeg je met je denken. Dan ga je zien waarin en wanneer je emoties heel erg geraakt worden. Ik merkte dat als ik mij liet gaan in bepaalde herinneringen, het in mijn denken ging draaien, maar ook in mijn emoties. Dus moest ik mij niet in die herinneringen begeven.
Dan zul je zeggen: dan ontken je het. Nee, ik ben eerst door het verdriet heengegaan. Nu kan ik zien: dit brengt mij tot het erin blijven zitten, hier wil ik mij van vrijmaken. Dan ga je het hulpmiddeltje nemen om met je denken aan iets anders te denken. Als je alleen maar gaat afwassen of de tuin gaat harken en je blijft eraan denken, dan helpt het niet. Dus je moet je denken ook afhalen van datgene wat jou zo bedrukt. Een ander hulpmiddeltje is om afleiding te zoeken. Maar steeds zijn er die subtiele grenzen. Je mag niet ontkennen en het verdringen, maar je moet er niet aan een stuk door in meegaan, je moet zelf je grenzen gaan stellen.

Kwade energieën.
--- Indien je je niet openstelt voor kwade energieën, kunnen ze dan toch vat op je krijgen?

Z.: Ja. Niemand stelt zich open voor kwade energieën natuurlijk, maar waarom kunnen ze toch vat op je krijgen?
Dat gebeurt wanneer je iets uitzendt waar zij zich aan kunnen vasthouden. En wat is dat? Dat is sensatie, macht willen hebben, belangrijk willen zijn, nieuwsgierigheid, allerlei banale dingen. Dat zend je uit en dat raakt die energieën en zij worden daardoor aangetrokken, en dat verdubbelt zich in jouzelf.

In harmonie komen ondanks verkrampingen.
--- Als je leven zo vol verkrampingen en frustraties is geweest dat er weinig evenwicht is in het lager bewustzijn kun je dan evengoed tot harmonie komen met het christusbewustzijn?

Z.: Wanneer je veel verkrampingen, frustraties, ellende in je leven hebt gehad, kun je daarvan groeien en juist van gaan openbloeien of je kunt daardoor dichtklappen en je helemaal afzetten tegen alles wat er aan harmonie zou kunnen zijn.
Het hangt ervan af hoe je daarmee omgaat. Wanneer je die verkrampingen en die frustraties, die beperkingen die jou zo hebben bekneld kunt gaan zien en gaan begrijpen, dan kun je je er langzaam van gaan losmaken. Kun je gaan begrijpen dat er in jou een krachtbron is die je moet gaan gebruiken, die je ook echt bewust moet gaan gebruiken om die knop om te draaien en je ervan los te maken. Dat klinkt heel erg makkelijk, dat weet ik, het is heel erg moeilijk om het te doen. Maar toch heb je als mens, wanneer je bewust bent van die innerlijke krachtbron, daar de macht toe.

Het incarneren van een kwade geest.
--- Kan een kwade geest ook incarneren als een goed mens?

Z.: Dat gaat een beetje moeilijk. Een kwade geest die weer incarneert zal die aspecten in zich hebben en in dit nieuwe leven de opdracht hebben om zich te bevrijden van deze kwade aspecten. Dat kan gebeuren:
a) door een herhaling van al dat kwaad. Dat is wanneer het zo erg is dat het helemaal in de genen van die mens is gekomen, dat hij echt de herhaling nodig heeft om tot een dieper bewustzijn van het kwaad te kunnen komen.
b) Door een bepaalde mate van deze kwade aspecten in zichzelf, vanaf kind, te gaan herkennen, zich daarvan bewust te worden. Het komt ook naar hem toe, zodat hij het kan herkennen in zichzelf. Dan heeft die persoon nog de vrije wil of hij zich daar werkelijk van wil gaan bevrijden in dit leven, of voor een deel, of helemaal niet. Het ego, de persoonlijkheid van deze mens kan zich geheel vanuit de vrije wil ten goede keren, kán, maar zal daar dan een behoorlijk moeilijke levensopdracht voor moeten vervullen, of hij kan zeggen: ik doe het in een volgend leven - het gebeurt allemaal onbewust hoor - en zich in feite weer overgeven aan diezelfde kwade aspecten. Het hangt er dus maar vanaf hoe het hoger zijn in deze mens - zoals in ieder ander mens - zichzelf kan laten herkennen, zichzelf kan laten zien in deze persoonlijkheid.
Hoe gaat dit hoger zelf zichzelf laten herkennen, zichzelf laten zien in deze mens?
Dat hangt weer af van de kracht die deze mens bij de incarnatie in zichzelf - onbewust - heeft samengebundeld om in dit leven tot vernieuwing te kunnen komen, dus tot verlossing.

Aanwezig zijn bij je begrafenis.
--- Hoe ziet u crematie in vergelijking met begraven worden?

Z.: Nou, dat is niet zomaar gezegd. Daar kunnen allerlei verschijnselen bij optreden. Bijvoorbeeld het in zee laten zakken van iemand die op zee overlijdt kan de reactie van verdrinken oproepen en bij begraven, dan komt hij in een kist en ziet de aarde over zich heen vallen, die kan verstikkingsverschijnselen krijgen, in crematie wordt hij verbrand. Het hangt allemaal af van het bewustzijn wat de overledene heeft. Wanneer hij weet van een leven na de dood, weet dat geest onstoffelijk is en blijft bestaan, dat bewustzijn blijft bestaan, dan kan hij zich losmaken van zijn lichaam. De familieleden, de nabestaanden hebben de verantwoordelijkheid om degene die overgaat hierover in te lichten, hem daar bewust van te maken.
Hoe bewuster een mens is, hoe minder last hij heeft van zijn begraven of cremeren of in zee zakken. In wezen is het geen verschil. Als een mens niet bewust is dan doet de crematie pijn, dan zal hij een bepaalde pijn in zijn bewustzijn ervaren, want zijn lichaam verbrandt, dat ziet hij. Maar het is een korte pijn en het is een enorme loutering. Wanneer de mens ziet dat zijn lichaam begraven wordt, dan zal hij verstikkingsverschijnselen voelen wanneer hij zich nog niet bewust is dat zijn lichaam stof is en dat zijn geest los is van zijn lichaam.
Dus het is heel erg belangrijk dat de nabestaanden in die drie dagen voor de crematie of begrafenis de overledene bewust maken van wat er is gebeurd.
Dat hoort ook in het nieuwetijdsdenken en in de nieuwe tijdsspiritualiteit tot onze verantwoordelijkheid hoe wij met onze overgeganen omgaan. Begeleid hen daarin, houd hen niet vast, geef hen de kracht om zich los te maken van hun lichaam.

Liefdeloosheid tegenover geestelijk gehandicapten.
--- Ik werk met mensen met een verstandelijke handicap en merk dat collega's vaak onprettig met deze mensen omgaan, grapjes over hen maken en dergelijke.

Z.: Dat is natuurlijk vanuit onze normale ethiek en moraal al heel erg, maar zeker vanuit ons begrip van spiritualiteit. Ik denk dat het goed is dat u, zonder dat u uw collega's wil bekeren, hen toch zou uitleggen wat er eigenlijk gebeurt. Want deze gehandicapte mensen kunnen die grapjes en die vervelende dingen in hun denken niet ervaren, maar zij voelen wel de energieën die uitgaan van de werkers met hen. Zij voelen die energieën dubbel, omdat zij verder geen andere mogelijkheden hebben. Dus het is zeer kwalijk wat er dan gebeurt.

Concentratie.
--- U hebt gezegd dat het goed is 's avonds te mediteren, maar wat te doen als je gedachten steeds maar blijven doortollen?

Z.: Het doortollen van gedachten is iets wat bijna iedereen overkomt. Ik zou willen adviseren om dan te beginnen met concentratieoefeningen. Daardoor dwing je je gedachten zich in één bepaalde richting te bepalen. Dus je steekt bijv. een kaars aan, zet er een bloemetje naast en dan ga je echt heel bewust je gedachten concentreren op die kaarsvlam of op die bloem, hoe die bloem eruit ziet, hoe die kaars brandt, dus steeds concentreren op dat ene. Dat zijn oefeningen waardoor uiteindelijk de gedachte-energieën in banen geleid kunnen worden. En na een poosje, ik weet niet hoe lang, merk je dat het heel gemakkelijk gaat, dan kun je beginnen met wat los te laten, wat stiller te worden, leger te worden.

Psychoanalyse in jezelf.
--- Mijn ruimte wordt nog steeds opgevuld met beelden, etiketten, waar ik zo graag afwil; loslaten dat weet ik, maar wat nog meer?

Z.: Als je eigen innerlijke ruimte helemaal wordt opgevuld door etiketten, achtergronden, alles wat we zo hebben, dan leef je in wezen niet zelf, dan wordt je geleefd. Wanneer je tot dit bewustzijn komt dan krijgen we weer, wat ik zojuist ook zei, niet het verdringen en ontkennen ervan, maar heel bewust zien wat voor etiketten dat zijn, wat voor invloeden deze achtergronden op je hebben en waarom je daarop reageert. Het is dus een vorm van psychoanalyse in jezelf. En ik denk dat ieder mens zijn eigen psychoanalyticus kan zijn, dat hij daar absoluut de kracht voor heeft en het vermogen daartoe. Maar je moet het weten en je moet gaan kijken: waarom heeft dit nou zo'n invloed op mij, wat is er in mijzelf wat daarop antwoordt? Want je antwoordt daarop, daarom heeft het invloed. Je bent ermee bezig.
Je straalt het zelf uit, dus het komt weer naar je terug.
Door ernaar te kijken ga je zien waar het van komt. En dan weer hetzelfde recept: het niet ontkennen - het is helemaal niet leuk aan jezelf te bekennen dat je als het ware wordt beïnvloed en afhankelijk bent van dingen buiten je - maar toch is het goed dat heel duidelijk in jezelf te erkennen en dan proberen om je daar zelf langzaamaan, heel bewust en heel verantwoordelijk, van los te maken. Een andere weg is er niet. Je kunt wel hulpmiddelen krijgen van andere mensen, van boeken, van dingen die je weet, maar je moet het absoluut zelf doen. Dat is je kracht, je privilege ook.

Orgaantransplantatie.
--- Hoe staat u ten opzichte van orgaantransplantatie en het daardoor aantrekken van andere energieën?

Z.: Orgaantransplantatie is een heet hangijzer.
Ik vind het niet juist dat een mens gedwongen wordt om donor te worden. Ik vind dat de mens de vrije wil heeft om zelf te beslissen. Het is waar dat de karmische aspecten van de ene mens door orgaantransplantatie, door bloedtransfusie e.d. terecht komen in de andere mens.
Wanneer de mens bewust is dat dit gebeurt en als hij het uit liefde afstaat, dan vindt er een bepaalde transformatie plaats van die karmische aspecten in dat bloed of in dat orgaan.

--- Hoe is het voor de persoon die het orgaan afstaat, heeft dat invloed op het stervensproces?

Z.: Dat hoeft niet. Er wordt gezegd dat wanneer de persoon die dat orgaan afstaat, dat heel bewust vanuit liefde doet, hij daarmee karmische aspecten in zichzelf, maar ook in de persoon die het orgaan ontvangt, transformeert.

En andersom net zo. Dus de ontvanger, wanneer die zich bewust is van wat er gebeurt, transformeert, door het in liefde te ontvangen, bepaalde karmische aspecten. Hij hoeft niet eens te weten wat, maar die transformeert hij dan.

--- Dus het is positief ...

Z.: Het kan positief zijn. Wanneer het onbewust gebeurt vanuit een bepaalde sociale dwang, vanuit 'ik vind het wel goed', dan heeft het niet die waarden.

Wanneer het gebeurt vanuit een bepaald belang - er is geloof ik een tijd geweest dat mensen veel geld kregen voor het afstaan van een nier of zo - dan transformeer je geen karmische aspecten, nee je verdubbelt ze, negatief.

Wat gebeurt er bij het overgaan?
--- U zei dat als dierbaren overleden zijn, zij weet kunnen hebben van wat er gebeurt met begraven of crematie. Maar als je leest over bijna-dood ervaringen, dan is het bijna altijd dat mensen een heerlijkheid tegemoet gaan. Ze moeten soms jammer genoeg terug komen en kunnen daar dan over vertellen. Is er dan een verschil, als iemand overlijdt, dat hij toch bij het lichaam blijft? Heeft niet iedereen diezelfde ervaring als iemand die een bijna-dood ervaring heeft? Kan het ook dat mensen niet loskomen van de aarde?

Z.: Mensen die overgegaan zijn, die bewust zijn dat zij in een ander leven stappen, dat zij in een andere dimensie toch zichzelf blijven, moeten toch altijd terug naar hun crematie of begrafenis, want daar moeten ze absoluut bij zijn wanneer dat gebeurt. Dat is hun afscheid van hun aardse materie, ze moeten daarbij zijn, dat is een kosmische wetmatigheid.
Die bijna-dood ervaring, wat u noemt die heerlijkheid, dat is de ervaring van de ziel die buiten het lichaam in die geestelijke dimensie komt en daar de liefde ervaart die daar is. Dat is ook wat een overgegane ervaart wanneer hij weggaat. Dat is een tijdelijk iets. Ik heb gezien hoe mensen die overgingen werden opgevangen door andere energieën, hoe zij gebracht werden naar laat ik het noemen een soort rusthuis, alles in een zachtgroen licht, hoe zij daar in liefde werden ontvangen en werden verzorgd en hoe zij op de dag van de begrafenis of crematie altijd weer terug moesten.

Het was alsof zij in die liefdevolle omgeving er de energie voor kregen om die begrafenis of die crematie door te maken. Want dat is een ontzaglijk groot punt. Dan moeten ze heel bewust werkelijk afscheid nemen van hun materie, van hun stoffelijk bestaan. Dat is een hele grote stap natuurlijk.

Zelfdoding.
--- We hebben het nu over mensen die natuurlijk sterven, maar als mensen een zelfdoding doen wat gebeurt er dan?

Z.: Ook dan gebeurt hetzelfde. Zij doden zichzelf, beschikken dus vanuit hun vrije wil over hun eigen lichaam - wat ik niet een kwaad vind, daar mogen wij geen oordeel over hebben - zij verlaten dit lichaam en krijgen dezelfde lichtopvang als mensen die op een andere manier overgaan.

Plotseling sterven.
--- Op het moment overlijden er veel mensen plotseling door de oorlog, ook mensen die bijvoorbeeld in de wildernis omkomen, die krijgen geen begrafenis. Wat gebeurt er dan?

Z.: Dan moeten zij toch na een bepaald aantal dagen zien hoe hun lichaam wegvalt. Mensen die plotseling overgaan in oorlog, in bizarre omstandigheden, of bij een ongeluk en niet bewust zijn, die hebben het dan wel moeilijk. Want dan begrijpen zij niet dat zij - terwijl ze hun bewustzijn nog hebben - zij niet meer in dat lichaam zijn, dat niemand hen kan zien, dat niemand hen kan verstaan. Dan zijn zij in grote verwarring. Entiteiten, overgegane zielen, die wel bewustzijn hebben zijn dan heel vaak bezig om deze mensen op te vangen, om hen te begeleiden. Maar soms is de communicatie heel moeilijk.

De film 'Ghost' vond ik bijzonder merkwaardig, eigenlijk heel goed. In deze film kwam heel duidelijk tot uitdrukking hoe iemand die was vermoord en dus plotseling was overgegaan, er niets van begreep dat niemand hem zag, dat niemand hem hoorde, hij bestond toch? Hij heeft door toedoen van een medium uiteindelijk begrepen dat hij uit zijn lichaam was, dat zijn bewustzijn bleef bestaan en dat zijn lichaam dood was, dus zijn materie weggevallen was. Maar dat kostte hem toch een hele tijd en de nodige moeite.
Dus wat is onze verantwoordelijkheid? Dat wij zoveel mogelijk met elkaar delen dat het bewustzijn blijft bestaan, ook als het lichaam is overleden. Want dit helpt de mensen.

Ik heb gezien dat mijn echtgenoot het eerste jaar werkzaam was in gebieden waar het heel droog was en donkere mensen en masse stierven. Ik begrijp dat hij juist daar moest werken, dat was zijn affiniteit, want hij is in Belgisch Kongo opgegroeid. De meeste overgeganen zijn nog ongeveer een jaar na hun stoffelijke dood in de aardse sferen bezig. Het hangt van hun bewustzijn af op welke wijze zij bezig zijn. Hij was zodanig bewust dat hij anderen die moesten overgaan daarin kon helpen.

Geestelijke hulp uit de sferen.
--- Is het waar dat er op dit moment veel geestelijke hulp is van buiten onze planeet? Kun je daar ook rechtstreeks lering van ontvangen?

Z.: Zoals u hier zit in deze zaal - en ik kijk niet naar u persoonlijk maar naar uw uitstraling - zie ik dat heel veel mensen wat men noemt open zijn en op de een of andere wijze contacten hebben met laten we zeggen buitenaardse energieën.

Daarbij moet u niet direct denken aan marsmannetjes met een UFO, maar duidelijk is dat u zich vanuit de nieuwe bewustwording verbindt met en openstelt voor deze buitenaardse energieën, dat daar de contacten al lang mee gelegd zijn.
Dat is ook niet voor niets, want die hebben wij straks nodig. Ik wil u niet in angst naar huis sturen, maar er komen tijden dat wij werkelijk door deze contacten met geestelijke dimensies hulp kunnen krijgen, tot een bepaalde mate van integratie kunnen komen met al datgene wat ons nog zal gebeuren.
Het is van het hoogste belang dat in ieder mens de bereidheid is om in verbinding te zijn met de geestelijke energieën, in hemzelf natuurlijk, maar ook buiten hem. En dit vanuit een positieve basis. Dat is van het hoogste belang.
Het is ook van het allerhoogste belang dat in ieder mens begrip komt, erkenning komt voor de eigen helende energieën. Het is prachtig dat u hier spirituele genezers hebt. Maar er zullen tijden komen dat er in de verste verte in uw omgeving misschien helemaal geen spirituele genezer zal zijn, dat er misschien ook geen artsen zijn, dat er geen instrumentarium is, dat je bent aangewezen op jezelf. Wat doe je dan? Het is van het allerhoogste belang dat je dan weet hebt van je eigen helende krachten in jezelf, van je eigen spirituele dimensies in jezelf, waardoor je jezelf hetzij geestelijk, hetzij lichamelijk in een bepaalde mate van vrede, van harmonie kunt brengen. Werk aan uzelf, aan uw eigen helende energieën. Want die heeft u allemaal. Wees dankbaar dat er spirituele genezers zijn, maar weet dat het erom gaat dat in ieder mens dit besef duidelijk gaat worden.

Meesters van Liefde en Wijsheid.
--- Wat gebeurt er met iemand na zijn laatste incarnatie op aarde?

Z.: Nou dat is dan een engel. De Meesters van Liefde en Wijsheid, de geestelijke planetaire Hiërarchie zijn zeer hoge lichtwezens, die op aarde al hun levens hebben vervuld. Zij hoeven niet meer te incarneren, doch incarneren soms in delen van energieën. 'In delen van energieën', Ik vraag: wat betekent dat? Dat is dat deze Meesters van Liefde en Wijsheid, deze zeer hoge geestelijke wezens in delen van hun energieën in mensen incarneren.
Dus niet mevrouw die is Meester zus, of meneer die is Meester zo, niet op die manier. In delen van energieën.
Dat komt over de gehele wereld. Want het is nodig.
Deze mensen hebben dan een zodanig grotere actieradius dat zij vele anderen kunnen bereiken, opdat in die vele anderen die delen van geestelijke energieën die zij hebben, gestimuleerd worden en duidelijk worden.

Doodgeboren kinderen.
--- Een kind wat doodgeboren wordt, daarvan zei iemand me dat het dat nog een keer moet doormaken omdat dat de laatste keer is dat hij op aarde komt.

Z.: Dat is een gedeeltelijke interpretatie van een kosmische waarheid. Niet elk doodgeboren kind heeft zoals u dat noemt, de laatste incarnatie. Ik kijk nu naar dat kind: wat er voor dat kind speelde is dat hij moest incarneren waardoor iets klaar was vanuit vorige levens. Degene die dat zag heeft dat gezien en vertaald, want wij vertalen alles. De energieën die ik doorkrijg vertaal ik met mijn bewustzijn en zo zal een ander medium het op zijn eigen andere wijze vertalen. Er was dus een aspect van dat doodgeboren kind wat door deze dood, terwijl hij toch op aarde kwam, verlost werd, klaar was.

Dat komt niet meer terug. Dus in dat opzicht was het wel een laatste incarnatie, van dat ene aspect, niet van die hele persoon, of nieuwe persoonlijkheid later.

Nog even over doodgeboren kinderen of kinderen die de wiegendood sterven. Dat lijkt zo zinloos en ouders blijven dan met zoveel vragen achter: wat voor zin heeft het? Zin is dat door de komst al van zo'n kind in dat gezin vele aspecten vanuit karmische achtergronden worden getransformeerd, worden verlost. Dan zul je zeggen: waarom moet het dan weer weggaan? Dan is dat aspect klaar, dan is het leven daarvoor niet nodig, dan kan het weer weg. En dan komt het in een nieuwe vorm weer terug en gaat weer andere aspecten transformeren. Het is zwaar voor ouders om dat te accepteren, toch is dat een weg die zij kunnen gaan, waardoor deze kinderen die over zijn gegaan daar ook geen schuldgevoelens over krijgen. Dus dat zij in het bewustzijn wat zij daar hebben vanuit de aarde geen schuldgevoelens naar zich toe krijgen.
Zo subtiel is alles, zo verantwoordelijk moeten wij daarmee omgaan.

'Er is mij gezegd...'.
--- Ik heb in uw voordracht steeds gehoord: er is mij verteld. Kunt u zeggen wat u daar precies mee bedoelt?

Z.: In dit leven ben ik een gewone vrouw vind ik. Ik heb in mijn gewone bewustzijn geen esoterische kennis, ik heb nooit boeken gelezen, er werd mij gevraagd om dat niet te doen. Maar in de begeleiding die ik heb gehad sinds begin 1975 heb ik heel veel mogen leren en datgene wat ik mocht leren mocht ik weer doorgeven aan anderen, zoals nu aan u. In de dialoog die ik had met de geestelijke begeleiding stelde ik natuurlijk ook vragen.

Ik begreep veel niet en vroeg daar het een en ander over. Daar kwam dan antwoord op. Dat geef ik dan op mijn manier weer aan u door, op de manier van: ‘Er is mij verteld, er is mij gezegd vanuit de geest...’. Maar altijd speelt daar de vrije wil van de mens in mee. Er kan - even oneerbiedig - vanuit de geest nog zoveel gezegd worden, als dat niet aansluit bij mezelf, of als mijn vrije wil daar niet mee wil werken, dan gebeurt er niets. Net zo goed als bij u. Ik kan hier een heleboel vertellen, maar als het niet aansluit bij uzelf, als u uzelf daar niet in herkent, als u uw eigen vrije wil niet gebruikt om er iets mee te doen, dan glijdt het langs u heen en dat is uw goed recht.
Dus vrijheid speelt altijd toch de hoofdrol.

Dat sluit aan bij een vraag over entiteiten.
Er is een symposium gehouden over stemmen horen, mensen die negatieve stemmen horen.
Wat ik hiervan weet is dat in deze mensen geheel onbewust, vanuit oude karmische achtergronden, in dit leven gestimuleerd, bepaalde aspecten in een bepaalde negatieve geladenheid spelen. Dus iemand die zich zijn hele leven al heel ontkend voelt, iemand die heel jaloers is, zich zijn hele leven al schuldig voelt, die trekt dan die entiteiten aan die van dezelfde origine zijn. Deze mensen kunnen soms plotseling open gaan door een grote emotionele shock, door een lichamelijke schok, soms door maar een kleinigheid. Zij gaan dan open en in dat opengaan stellen zij zichzelf ook open op. En hoe beladener je zelf bent vanuit je eigen onbewuste - en het zijn helemaal geen kwade of slechte mensen, want dat hebben we allemaal -, hoe meer je beheerst wordt door deze aspecten in jezelf - dus eigenlijk te weinig respect hebt voor het eigen hoger zijn in jezelf -, des te kwetsbaarder je bent voor de negativiteit van entiteiten om je heen die dit ook in zich hebben.

Dus wederom, heb respect voor je eigen zijn in jezelf. Niet je ego, maar je goddelijke zijn, je oorsprong. Behandel jezelf met respect, met liefde en vergeving en daardoor ook de ander.

HOOFDSTUK III
Omgaan met spirituele dimensies
*(*Zwolle, 12 april 1991*)*

Mensen helpen.
Geachte dames en heren. Ik ben heel blij hier te mogen staan
Deze avond is me gevraagd om te spreken over hoe wij mensen kunnen leven en werken met geestelijke energieën. Hoe kunnen wij en vooral zij die betrokken zijn bij hen die als 'gestoord' worden gezien, die vaak in psychiatrische inrichtingen zitten, hoe kunnen wij deze mensen helpen?
Het gaat niet alleen om deze mensen, het gaat eigenlijk om alle mensen, om ieder mens. Om ieder mens, in deze ontzettend turbulente wereld van ons, in alles wat er gebeurt om ons heen, in ons leven, in dit land, weer terug te brengen naar de diepste eigen innerlijke waarden.
Die innerlijke waarden zijn niet gebonden aan bepaalde patronen, bepaalde dogma's, bepaalde religieus cultuurhistorische achtergronden.
Deze waarden liggen diep verborgen in ieder mens.

Het komt erop aan dat de mens van nu deze waarden in zichzelf kan herkennen, durft te herkennen en daarmee durft te leven en vandaar uit durft te zijn. Te zijn. Dat is ontzettend moeilijk. Want het is dan werkelijk je nek uitsteken. Het is dan laten zien aan de maatschappij, aan de mensen om je heen: ‘Dit is van mij, dit zijn mijn waarden, hier ben ik in.’ Zonder dat je deze waarden zodanig etaleert of uitstraalt of overstraalt naar de ander toe dat je daardoor die ander uit zijn eigen waarden haalt. Daar is moed voor nodig. Deze moed, deze kracht waardoor wij dit kunnen, is in wezen liefde.

Is de liefdeskracht in onszelf om te durven zijn, te durven leven, te durven staan van waaruit jij jouw eigen waarden hebt, van waaruit jouw levensbeschouwing is om te durven zijn in datgene wat jij ziet als de werkelijke waarden voor jou in dit leven. Dat zal voor een ieder anders zijn, zeker. Maar de ene basis die voor ieder gelijk is, of hij zich dat nou bewust is of niet, of hij het nou wil of niet, is voor ieder mens dat hij of zij een ingedaald - ik durf het woord haast niet te noemen - goddelijk aspect is. Dat hij of zij een deel is, een atomair deel van het eerste Atoom, van het grote Licht, van het ene Zijn. Dit weten kan in de mens een zodanige verandering aanbrengen dat hij vanuit dit gegeven op een geheel andere wijze zijn processen, zijn problemen, zijn ziekten, alles, kan beleven.

Nieuwe openheid door besef van eigen goddelijkheid.
Dit heeft natuurlijk consequenties. Wanneer een mens werkelijk innerlijk doorleefd beleeft dat hij of zij een deelaspect is van het goddelijk zijn - en ik bedoel niet een man op een troon met een overdruk bezet programma, ik bedoel het werkelijke Licht, het Zijn, de Liefde - wanneer ieder wezen, ieder schepsel dus diep in zichzelf gaat ervaren en beleven dat hij daar een deel van is, een aspect van is, dan zal hij de consequenties daarvan naar zich toe krijgen. Dan komt er in zijn gehele wezen een totaal andere levensvisie, andere inzichten, begrip.
Dan ga je de eenheid zien van al wat is.
Dan komt daar bewustzijn van.
Het bewustzijn daarvan opent in de mens bepaalde deuren, vensters, waardoor mensen in zichzelf in aanraking komen met andere energieën. Er komt dan in die mens inzicht, beleving van die geestelijke dimensies, waar hij voorheen in het gewone dagelijkse materiële leven geen idee van had, niets over wist.

Er komen in die mens dan beelden, soms stemmen, maar er komt ook een diep innerlijk beleven van niet alleen een materieel mens te zijn, maar een geestelijk wezen te zijn in materie.

Behoefte aan inzicht bij de hulpverleners.
Dit is een revolutionaire beleving in ons gewone materiële bestaan. Het kan mensen tot aan de rand van de afgrond brengen. Het kan mensen werkelijk verstoren, helemaal brengen tot: 'Hoe kan dit, wat is dit, wie ben ik, waar ben ik,
wat gebeurt hier?'
Helaas is er in onze maatschappij bijna niemand die hier iets mee kan, die een bepaalde deskundigheid, een bepaalde gevoel heeft, die een bepaalde kracht heeft om dat voor deze mensen te reguleren, op te vangen. Gelukkig komt er steeds meer inzicht hierin, waardoor vele geïnspireerde mensen, wat wij noemen opengegane mensen, spirituele mensen een zodanige kracht kunnen ontwikkelen dat zij ook anderen kunnen gaan helpen.

Maar de weg is heel moeilijk. Zolang er in de reguliere hulpverlening, in onze gewone maatschappij hier geen rekening mee wordt gehouden, hier niet naar gekeken wordt, niet naar geluisterd wordt, zal het steeds ondermaats blijven. Geheim.
Waar ik voor zou willen pleiten is dat hulpverleners, reguliere hulpverleners vanuit medische achtergronden, psychologen, psychiaters, tenminste willen gaan luisteren, gaan onderzoeken, durven open te staan voor al datgene waar ik het zojuist over heb gehad.

De noodzaak van een stevige persoonlijkheid.
Dan nu deze geestelijke energieën die in ons zijn, die om ons heen zijn, waar wij deel van zijn.

Hoe moeten wij daar in deze maatschappij, in onze ontzettend drukke materialistische maatschappij toch in hemelsnaam mee werken, mee omgaan, mee leven? Voor een ieder zal dat natuurlijk verschillend zijn. Maar, zo werd me aangereikt vanuit de geestelijke begeleiding die ik heb, het is van het hoogste belang dat de mens de eigen persoonlijkheid werkelijk stevig opbouwt.
De ouders hebben de plicht, de verantwoordelijkheid - plicht is zo'n beladen woord - om hun kinderen vanaf hun vroegste jeugd tot een diepe en werkelijke reële verantwoordelijkheid voor het eigen zijn en de eigen persoonlijkheid te brengen. Daar hoort een bepaalde discipline in. Ik weet dat er in onze pedagogie een tijd is geweest van volledige vrijheid. Daar komt men nu van terug, maar nog komt het veel voor - en dat is niet een aanval, het is wel de vinger erop leggen - dat bij een kind alles wordt geschoven op wat er omheen zit, op de ouders, op het milieu, op de school, op de dominee, op ik weet niet wie. Waar het om gaat is dat, natuurlijk in kinderlijke taal en kinderlijke symbolen, het kind van jongs af aan heel duidelijk wordt gebracht naar het innerlijke zijn. En dat kan op alle mogelijke manieren. Dat hoeft helemaal niet mystiek te zijn of op een manier dat het kind er helemaal niets van snapt, maar zo dat het kind begrijpt dat het in zich is niet alleen maar dat mensje van nu, niet alleen maar dat materiële zijn, maar dat er in hem is iets waar hij een bepaalde verantwoordelijkheid voor heeft. Net zoals bij die ander.
Daar gaat het om: dus wat in jou zit, zit ook in die ander. Dit heeft invloed op het kind en het kind zal zo verder gaan in zijn leven met een steeds dieper besef hiervan, wat van invloed kan zijn op zijn latere leven.

Volle verantwoordelijkheid voor het leven.
Wat ontbreekt ons dan? Er is mij aangereikt dat wij in onze maatschappij langzaamaan loskomen van de ballast van het geloof, de afhankelijkheid aan bepaalde macht en gezag, aan dogma's, aan patronen, aan oude cultuurhistorische, religieuze achtergronden. Maar pas op. Gooien wij dan het kind met het badwater weg? Er werd gevraagd door mijn geestelijke begeleiding om vooral de nadruk te leggen dat in de vrijheid van geest die de mens van nu in dit nieuwe tijdperk zal krijgen, die mens dat in zijn volle verantwoordelijkheid tot zich zal nemen en zal realiseren. Wat is die volle verantwoordelijkheid dan? Dat is dat de mens vanuit deze diepe waarden, dat hij een werkelijk deel is van het goddelijk aspect, van het goddelijk Zijn - hoe je goddelijk ook wilt zien, ik zie het als Licht - hem dat tot een nieuwe en een diepere verantwoordelijkheid zal brengen voor zijn leven, voor zijn werken, voor zichzelf, naar de ander toe.

Zo heb ik in de vijftien jaar dat ik een praktijk had als spiritueel hulpverlener vele mensen bij me gekregen die in een diep dal zaten omdat zij niet alleen niet meer wisten wie zij waren, maar vooral niet wisten wat zij aan moesten met datgene wat zij ervaarden en waar geen oog en geen oor voor was. Wat ik gemerkt heb is dat het bewustzijn van die eenheid van schepping, dat holistisch gegeven in wezen, het bewustzijn van te zijn een deel van dit goddelijk zijn, bij de mens zoveel veranderingen aan gaat brengen dat de maatschappij en de wetenschap en de medische wereld zich daar niet langer voor kan afsluiten. Want het zal zo veel en zo groot worden dat daar werkelijk vanuit onze gewone maatschappij mee gewerkt moet gaan worden, naar geluisterd moet gaan worden. Dit was een pleidooi voor het werken hiermee, het luisteren hiernaar, het gaan zien, herkennen hiervan.

Hulpverlening vanuit menselijke warmte.
Als ik zo naar u kijk zie ik bij velen van u al een groot spiritueel bewustzijn, ik zie hulpverleners die hiermee werken en ik zie - zonder dat ik gluur in uw aura, maar ik zie toch in het algemeen het licht - dat u hier heel duidelijk, heel adequaat mee bezig bent. En toch wordt er nog weer de nadruk op gelegd: Juist u, juist de spirituele hulpverlener, juist de mens die hier al meer inzicht in heeft, meer begrip van heeft, wees voorzichtig met datgene wat je gaat zien, wat je ervaart, wat je vooral van die ander naar je toe krijgt. Wees in je diepste menselijke warmte daarmee. Want alleen die menselijke warmte, de liefde, kan maken dat in dit hele woud van onbegrepen zaken, dit woud van door dalen heengaan, enig licht wordt gebracht.

Velen van u zijn direct betrokkenen bij mensen die in inrichtingen hebben verbleven of nog verblijven. Het moet u ontzettend veel pijn hebben gedaan, veel verdriet. Ik zie veel verdriet hier. Het moet u ook soms bijna tot de rand van uw afgrond hebben gebracht. En toch zie ik ook dat u hebt doorgezet, dat u verder bent gegaan en dat u het op u nam om ermee te werken, om een steun te kunnen zijn voor diegenen die in deze moeilijke omstandigheden verkeerden. Ik kan tot u zeggen:
Uw manier van hulpgeven, van hulpverlenen, uw wijze van er zijn voor die ander die uw hulp nodig had, die kunt u nog verdiepen wanneer u vanuit uzelf beleeft dit ene gegeven, dat er in u is het goddelijk zijn, het licht in uzelf. Dit geeft in u een zodanige energie dat u daardoor juist die ander, diegene die hulp nodig heeft van u, de direct betrokkene, een nog diepere liefdesenergie kunt geven, een nog diepere hulpverlening kunt bieden. Meestal gebeurt dat helemaal onbewust. Maar die ander zal dat ervaren.

U weet niet - en niet alleen bij mensen in inrichtingen, die als gestoord of schizofreen worden gezien, maar overal - wat een leed er is van mensen die eenzaam zijn met deze gegevens, die kosmische ervaringen hebben, die dus contact hebben met geestelijke dimensies, in zichzelf, om hen heen. Die niet weten wat ze daarmee moeten, want er is geen oor, er is geen oog, er is geen hand die hen helpt. Ik pleit dat wij in onze maatschappij hier open voor gaan staan: wanneer wij zelf deze ervaringen hebben, wanneer wij mensen ontmoeten waarvan wij veronderstellen dat zij dergelijke energieën in zich hebben, dat zij contacten hebben met energieën om hen heen, dat zij in zichzelf belevenissen hebben, beelden vanuit vorige levens, soms helderziendheid of helderhorendheid, allemaal zaken die in onze maatschappij ergens weggeschoven worden, laat die geen taboe zijn. Overwin uzelf, durf daarnaar te luisteren, daar in menselijke warmte voor open te gaan staan.

Angstaanjagende nieuwe belevingen.
De tijd zal komen, zo is gezegd, dat in alle mensen iets van dit alles gaat doorbreken. Dat in ieder mens die innerlijke beleving gaat komen, een plotseling inzicht van niet alleen maar een materieel mens te zijn, maar geest in materie te zijn. Dat is een ontzettend angstaanjagend gegeven. Voor mensen die hier nog nooit van hebben gehoord, mensen die helemaal vastzitten in bepaalde vormen van geloof is dit wereldschokkend, is dit zodanig dat het hen totaal kan vloeren. Welnu, dit zal steeds meer voorkomen. U zult het in uw eigen omgeving steeds meer gaan merken. En wees dan niet bang en sta hiervoor open en durf het aan. Lees hierover. Maar in al datgene wat hierover geschreven is, is geloof ik meer kaf dan koren. Bij al datgene van al die mensen die zich hiermee bezig houden is heel veel wat gericht is op vergroting van het eigen ego, wat gericht is op macht, op gewin.

Hoe moet dan uw eigen lampje zijn waarmee u het kunt herkennen? Hoe moet uw eigen licht dan zijn naar uzelf toe om hier niet in om te komen?
Het enige criterium hiervoor en waar u mee kunt beginnen is: Kijk goed, scherp uw onderscheidingsvermogen, proef, luister met je diepste gehoor, niet alleen met je gewone oren, of degene die hierover spreekt, die jou dit aanreikt, die een genezer is of een helderziende, werkelijk zuiver is.

Wat is zuiver? Niemand is volmaakt. Niemand is honderd procent zuiver. Wat bedoel ik hier dan mee? Onderscheid of datgene wat die ander aan u geeft, aan u laat zien, u aanreikt, of daarin uw eigen waarden overeind kunnen blijven staan.
Of uw eigen zijn, datgene wat u bent, wat u gelooft, wat van u is, of dat recht van bestaan blijft houden, ook in de verbinding met die ander. Dat is het enige criterium. Want dat is de werkelijke liefde, dat ieder mens, ieder schepsel, ieder zijn in de eigen waarde wordt gelaten.

Dialoog

Waar komen stemmen vandaan?
--- Als je stemmen hoort, zijn dat stemmen buiten je of is dat van je onderbewuste?

Z.: Het kunnen stemmen zijn vanuit je eigen subpersoonlijkheden. In de psychiatrie is dat heel bekend, in de psychologie ook. Zoals dat vanuit de kosmische achtergronden wordt gegeven is het dat die subpersoonlijkheden atomaire deeltjes zijn die in het onderbewustzijn van de mens aanwezig zijn vanuit vorige levens. In dit leven ben je bijv. Jolanda en een deel van jou, wat nu in jou aanwezig is, is - ik zeg maar wat - van Sientje.

Sientje heeft in haar leven van alles meegemaakt, heeft daar in haar aura enorm grote emotionele flitsen van gehad. Die flitsen zijn als het ware blikseminslagen, dat zijn energieën, die in het energieveld van Sientje terecht kwamen.
Toen Sientje materieel, dus in de materie, lichamelijk werd ontbonden, bleef dat energieveld bestaan. Deeltjes daarvan zoeken zich weer een nieuw leven, zo een deel daarvan in Jolanda. In Jolanda is de herinnering aan Sientje onbewust bewaard gebleven.
Dan kunnen er in het leven van Jolanda allerlei dingen gebeuren, waardoor dat deeltje van Sientje, wat nog in haar onderbewustzijn aanwezig is, van zich doet spreken. Dat is dan die subpersoonlijkheid. Dat kan een stem zijn.
Het kan ook zijn dat de mens door zijn directe verbindingsmogelijkheden met de geest contact heeft met entiteiten, dus stemmen buiten je.
Het is dus zaak om daar een onderscheidingsvermogen in te krijgen. We moeten tot onderscheiding kunnen gaan komen. Kunnen gaan zien waar wij beheerst en soms overheerst worden door onze subpersoonlijkheden, die deeltjes in onszelf die in andere levens weet ik wat voor afschuwelijke dingen hebben beleefd en ons in dit leven tot onveiligheid brengen, of dat wij contact hebben met entiteiten, dus energieën buiten ons om. Er zijn dus twee mogelijkheden.

Schizofrenie.
--- U had het over schizofrenie.
Kunt u dat verklaren?
Is het iets wat niet klopt in je hersenen?

Z.: Ja, medisch is dat verklaard door iets wat in de hersenen blijkbaar storend is. De esoterische aanvulling daarvan kan zijn dat naast de lichamelijke verstoring die er is, er een te grote dwangmatige beheersing of overheersing van gebeurtenissen uit een ander leven is, die uit dat deeltje wat in dat onderbewustzijn aanwezig is, naar boven komt. Ik hoop dat in de komende tijd de wetenschap met deze esoterische wetenschap, dus eigenlijk geesteswetenschap, tot een vergelijk kan komen, want dan kan er veel meer gedaan worden.

Delen uit vorige levens.
--- U zei: Jolanda was een stukje van Sientje. Ik ben Els. Ben ik dan misschien ook een stukje van mijn over-overgrootvader? Omdat u zegt: die energie valt als het ware uiteen en een stukje daarvan krijg je in dit leven weer. Of begrijp ik dat verkeerd?

Z.: Pardon, dan heb ik dat niet goed gezegd. Het energieveld valt niet uiteen, dat blijft bestaan. Maar de materiële vormgeving valt uiteen wanneer je overlijdt. Dan besluit de ziel weer opnieuw te incarneren. Die ziel is dat gehele energieveld.
Neemt dat mee in deze nieuwe mens, Els. Misschien bent u uw eigen overgrootvader geweest, dat zou kunnen, maar niet u zoals u nu bent als Els, maar een deel daarvan.

--- Nu zegt u weer 'een deel'. Ben ik dan niet helemaal mijn overgrootvader?

Z.: Nee, want een deel van die overgrootvader, die u dan, voorzichtig gezegd, geweest zou kunnen zijn, zit in datgene wat u nu bent. Want in uw menselijke zijn van nu, als Els, bouwt u uw eigen nieuwe energieveld op. Maar dat bestaat wel uit de atomaire deeltjes van alle andere levens ook.

--- Hebt u ooit doorgekregen wanneer het moment rijp is om opnieuw te reïncarneren? Ik begrijp dat dit voor iedereen verschillend is, maar is daar ooit iets van doorgekomen?

Z.: Daar zijn bij bepaalde esoterische groeperingen wel ideeën over, maar ik geloof niet dat ze altijd kloppen hoor. 144 jaar wordt er gezegd, maar wat ik zelf heb gezien is dat het heel vlug kan zijn, zelfs van het ene leven meteen in het andere en het kan ook heel lang duren, het is echt helemaal verschillend.

Het serieus nemen van stemmen.
--- Ik meen mij te herinneren dat u zei: er zijn mensen die stemmen horen, gezichten zien, daar moet men gehoor aan geven, je moet daarnaar luisteren. Nu is ook bekend vanuit de psychiatrie dat er mensen zijn die stemmen horen waarvan de boodschap tot hen doordringt: ik moet iemand kwaad doen. Moet je daar dan ook gehoor aan geven?

Z.: Daar moet wel naar gekeken en naar geluisterd worden.
Ik denk dat het nu mogelijk gaat worden dat ook in de psychiatrie en in de mensen die zich hier medisch mee bezig houden, daar meer begrip voor gaat komen. Die negatieve stemmen die zeggen: ‘jij moet iemand vermoorden’, daarvan is voor het overgrote deel een onveiligheidsgevoel, een angst, een dwangmatigheid vanuit het onderbewustzijn de werkelijke boosdoener.
Maar daarnaast kan het geactiveerd en gestimuleerd worden door een energie die dezelfde energieën heeft van angst, van agressie, van zich willen wreken of hoe dan ook.
Dan kan het verdubbeld worden.

Nu vanuit de patiënt. De hulpverlening moet de patiënt zoveel kunnen aanreiken dat de patiënt gaat begrijpen dat er een bepaalde overheersing in hem- of haarzelf plaats heeft van oude negatieve aspecten vanuit het onderbewustzijn. De patiënt kan dan gaan leren daarmee om te gaan. Daarvoor is nodig dat die patiënt in zichzelf een sterke persoonlijkheid gaat leren opbouwen. Daar kan de hulpverlening mee helpen. Vanuit deze sterke persoonlijkheid moet in die patiënt het besef komen:
'Ik ben deze mens, in mijn eigen waarden. Ik ben ook in mijn eigen licht en in mijn eigen zijn. Ik hoef niet te gehoorzamen aan deze stemmen in mijzelf, want ik ben een vrij mens.' Daarom had ik het zo sterk over die eigen waarden. Want het speelt bij ieder mens. En ik vind het woord patiënt ook niet leuk, cliënt zullen we maar zeggen.

Aantrekken van gelijkgestemde entiteiten.
--- Ik begrijp dat er negativiteit van binnenin is, die komt uit het onderbewustzijn, maar waar komen de andere negatieve energieën ineens binnen, die dat zouden versterken?

Z.: Stel een moordenaar, die echt bewust iemand heeft vermoord vanuit boosheid, agressie, weet ik wat allemaal.
Die overlijdt, hij wordt doodgeschoten door een agent - het lijkt wel een film. Op het moment dat hij overgaat, overlijdt, is hij niet plotseling een engel geworden. Dat energieveld van hem is nog helemaal in datgene wat hij aan het doen was in de materie toen hij die mens was. Hij heeft dan in zijn energieveld die energie van moordzucht, van boosheid, agressie, alles wat daar heeft gespeeld. Hij komt daarmee in subtielere dimensies, die wij dan met onze reuk, gezicht, gehoor niet waarnemen. Hij zal daar een bepaalde weg moeten volgen van inzicht en verwerking. Die weg kan lang zijn, kan kort zijn, dat is niet duidelijk.

Terwijl hij op die weg is zal hij, zolang hij in deze emoties van moord, van angst, van boosheid, van agressie blijft vastzitten, zeer sterk gebonden blijven aan de aardse elementen, aan de aarde. Dus ook aan aardse mensen.

Ieder mens zoekt altijd 'companion', samenzijn met iemand anders die gelijk gestemd is. Zo ook in de geest. Dus iemand op aarde die vanuit de verstoring in het onderbewustzijn, de dwangmatigheid van de eigen belevingen, vanuit een ander leven waarin een soortgelijk iets is gebeurd, zal dat naar boven krijgen. Maar het zal dan versterkt worden door datgene wat hij uitzendt en datgene wat dan terugkomt als respons van een dergelijke entiteit.

Dit zou heel eng, heel griezelig kunnen zijn en ik wil u niet eng en griezelig naar huis sturen, daarom is het zo noodzakelijk dat wij gaan leren hoe daarmee om te gaan. Want anders ben je aan alles overgeleverd. Aangezien het bewustzijn van de mens steeds groter wordt, steeds ruimer wordt, hier inzicht over krijgt, zal de aantrekkingskracht naar de geest, naar entiteiten in de geest ook groter worden. Want ook zij willen tot vernieuwing van bewustwording komen.

--- Is het de negativiteit die negativiteit blijft aantrekken, die je moet doorbreken?

Z.: Ja. En hoe moet je dat doorbreken, hoe kun je dat transformeren? Voor een deel heb ik net verteld hoe een cliënt daarmee kan omgaan.

Maar het is vooral noodzakelijk dat vanuit de hulpverlening - want soms kan de cliënt dat niet alleen - hier begrip van komt en dat er dus een energie van vergeving, van liefde - het woord is moeilijk uit te spreken, toch van liefde - naar de geest wordt gezonden. Want dat kan het pas veranderen, niets anders.

Deze zaal is niet alleen vol met u mensen op uw stoelen, maar ook met allen die hier omheen zijn. Zij snakken naar meer inzicht, naar meer begrip, naar nieuwe bewustwording, opdat wanneer zij weer opnieuw incarneren, er ook voor hen een totale vernieuwing kan zijn en zij niet gedwongen zijn op hetzelfde stramien te blijven doorborduren.

Hulpverlenen onder de huidige omstandigheden.
--- Hoe moet dat in de praktijk? Als partner, kinderen of hulpverlener heb je direct met die mensen te maken die nog met het probleem van hun eigen identiteit zitten, met de slechte dingen om het even zo te zeggen. U zegt: Het is te hopen dat de hulpverleners daar op den duur wat mee kunnen, maar wat moeten de direct betrokkenen nu dan die met zo iemand te maken hebben?

Z.: In de praktijk kan het alleen door het eerst vanuit jezelf te doen. Liefde bloeit eerst in het eigen wezen. Daarom is die visualisatie gegeven, om juist dat in jezelf aan te brengen. Vergeving naar jezelf, acceptatie van jezelf, liefde voor jezelf. En ik bedoel niet om je ego te vergroten, om te laten zien hoe geweldig je bent, maar werkelijk diep in jezelf te accepteren, dat is het allermoeilijkste wat er bestaat voor een mens.
Wanneer dat in de mens is heeft hij een heel andere uitstraling en trekt dus ook hele andere dingen aan.

Nou de vraag: Wat doe je als je iemand tegenkomt die negatieve stemmen hoort? Om te beginnen vind ik dat iemand die negatieve stemmen hoort een bepaalde begeleiding moet krijgen van hulpverleners, van mensen die hem brengen tot een herwaardering van zichzelf. Door wat voor hulpverleners dan ook, dat is niet belangrijk, maar dat die mens wordt gebracht naar een herwaardering van zichzelf. Daarnaast moeten deze inzichten, dat het iets is van het eigen onderbewustzijn wat vaak geactiveerd en gestimuleerd wordt door iets van buiten af, heel duidelijk worden. Want die mens, die heus niet dom is, kan dan daar zelf iets mee gaan doen. Dat hoort ook tot de eigen waarden, dat je die andere mens, of je hem nou een patiënt noemt of cliënt of geen van beiden, recht heeft om met zijn eigen waarden, zijn eigen intelligentie, alles wat hij zelf heeft - en dat is best veel wat wij allemaal hebben - aan het werk kan gaan. Je kunt hem alleen aanreiken, daarmee kun je hem helpen en zo kan hij dan toch zijn eigen leven maken. Want dat moet hij, dat is zijn levensopdracht, zijn incarnatieopdracht.

--- Je mag het dus met woorden proberen? Want je moet iets aangeven.

Z.: Ja, je moet het natuurlijk ook met woorden doen, verbaal is toch iets wat overkomt. Bedoelt u dat u het niet met woorden zou doen?

--- Ik zou het wel met woorden doen, maar ik kan het begrijpen. Ik heb wel die sterkte in me om, met veel knokken, de goede weg te bewandelen. Maar als de ander niet wil ...

Z.: Ja, wanneer de ander niet wil dan houdt het op, dat is ook zijn eigen waarde. Wanneer die ander hier niet naar wil luisteren dan houdt het op.

Dan mag men zelfs niet stiekem - wat vaak spirituele hulpverleners wel doen, waar ik heel erg tegen ben - die mens onbewust beïnvloeden en stimuleren om het toch maar aan te nemen. Dat mag niet, want die mens heeft recht op zijn eigen leven.

Jouw weten en de vrijheid van de ander.
--- Soms heb ik het gevoel dat ik iets weet van iemand, wat die persoon zelf nog niet weet. Als ik dan probeer het gesprek daar op te brengen merk ik dat dit nog niet bij die ander is opgekomen. Ik weet dan niet goed of het dan de bedoeling is dat ik daar toch met hem of haar over praat, omdat ik het tenslotte daarom weet of is het de bedoeling dat ik vanuit de eigen waarde van de ander denk dat hij er zelf wel achter komt?

Z.: De grens hierin is heel subtiel. Ik kan u alleen iets aanreiken maar u moet met uw eigen intuïtie, dus uw eigen gevoel van binnen en uw warmte, uw menselijke warmte zelf bepalen waar de grens ligt.
Wat ik u aan kan reiken is: overstraal die ander niet met datgene wat u weet. Want daardoor verkleint u zijn eigen licht. Door uw straling wordt zijn eigen licht zwakker. Dus ook zijn inzicht en alles wat hij heeft. Als u iets weet, en die ander weet het niet, dan is dat heel moeilijk hoor, ik heb dat zelf ook ondervonden met mijn kinderen. Het zomaar naar buiten te brengen, het zo te geven aan die ander is niet goed. Als die ander daar niet aan toe is en dat niet wil, dan valt het toch verkeerd. Of die ander keert zich tegen u, of hij wordt daardoor als het ware van zijn eigen voetjes geslagen.
Hoe dan wel? Je kunt het alleen vanuit je eigen uitstraling brengen. En vooral die ander toestaan dat hij zelf mag willen wat hij wel of niet weet. Dat voelt hij, dat hoeft niet eens met woorden.

Wanneer hij dat voelt dan laat hij zijn defensieve maatregelen los en kan zich openen. Maar hij moet zelf het seintje geven.
U moet voelen wanneer en hoe dat kan.

Stemmen of dwanggedachten.
--- U sprak van stemmen. Dat klinkt voor mij nogal vreemd.
Zou daar ook een andere term voor gebruikt kunnen worden, bijvoorbeeld dwanggedachten? Dwanggedachten zijn ook stemmen zou je kunnen zeggen die regelmatig terugkeren en dat kunnen ook negatieve gedachten zijn. Men heeft natuurlijk de neiging, zeker als ze negatief zijn, om die te verdringen, om daar angstig voor te worden. Maar uit uw verhaal heb ik begrepen dat deze gedachten juist ook met liefde en acceptatie moeten worden tegemoet getreden.

Z.: Wanneer men deze dwanggedachten, deze negatieve dwanggedachten in zichzelf te lijf gaat en ze ontkent en wil weren, dan schiet men daar over het algemeen erg weinig mee op want zij komen steeds weer terug. Wanneer men ze op een bepaalde manier accepteert: ‘Het is zo, maar ik wil daar al mijn eigen positieve kracht naast stellen,’ - ik wil niet zeggen tegenover stellen - ‘ik wil dit transformeren’, dan gebeurt er iets heel anders. Dan vindt er een werkelijk transformatieproces plaats. Dat kan soms heel lang duren, dat moet ik wel zeggen.

--- Kun je deze wat u noemt stemmen vergelijken met dwanggedachten? Dat is natuurlijk een meer voorkomende term in de psychiatrie.

Z.: Dwanggedachten komen uit het onderbewustzijn voort, dat zijn die subpersoonlijkheden. Ik hoor dus zelf stemmen.
Nou zeg ik: 'ik hoor'. Ik weet helemaal niet of ik het hoor.

Het is iets wat in mijn hersens binnendringt en wat ik omschrijf als 'ik hoor'. Als ik beelden zie dan zeg ik 'ik zie'. Zie ik dat? Dat vraag ik me af. Het komt vanuit mijn hersenen blijkbaar op mijn netvlies, waardoor ik het vertaal als 'zien'. Maar waar komt het vandaan? Het is niet een product wat mijn hersenen produceren, het is een energieflits die mijn hersenen opvangen en die zij dan vertalen in mijn bewustzijn met het gangbare 'ik zie' of 'ik hoor'.

Het geweten geeft je waarden aan.
--- Hoe weet ik wat mijn eigen waarden zijn? Als ik naar binnen luister zijn er zoveel mogelijkheden: het kan uit een vroeger leven komen, het kan uit mijn biografie, uit mijn opvoeding komen, dat weet ik dan niet. Het kan zelfs met biochemische dingen te maken hebben van hormonale verschuivingen die je hele wereldbeeld tijdelijk kunnen veranderen. Hoe weet ik wat daarvan mijn eigen waarden zijn waar ik het tegen af kan zetten?

Z.: Ik 'hoor' heel duidelijk hierop: ‘Het geweten en hetgeen Ik u heb gegeven, de tien geboden, zijn de enige richtlijnen waardoor een mens zijn eigen waarden daaraan kan afmeten’.

Geen schuldgevoel bij zelfdoding dochter.
--- Kunt u mij vertellen hoe een jong meisje, 21 jaar, mijn dochter, overleden door zelfdoding, ondanks hulp uit de psychiatrie, in zeven maanden van een gezond meisje kon vervallen tot een psychisch wrak? Is dat een mankement aan de hulpverlening of zat het in haarzelf, was er geen hulp mogelijk?

Z.: Ik zag een flits. Probeert u te begrijpen dat datgene wat ik zeg maar een fractie is van wat er gegeven kan worden.

Ik ben ook een mens, dus ik kan het alleen zo geven zoals ik het geef. Ik zie een ontzaglijk grote pijn bij u. Ook heel veel schuldgevoel, heel veel wanhoop en boosheid daarover. Dat is te begrijpen. Wat er met uw dochter gebeurde is dat zij een flits kreeg, innerlijk, vanuit het diepste onderbewustzijn, vanuit een leven waarin een zo grote onveiligheid was, liefdeloosheid, zo iets ergs, dat daardoor haar levensenergieën als het ware atrofieerden, ineenvielen. Iets is aan die flits voorafgegaan.
Zo'n flits komt nooit zomaar ineens. Iets wat u niet weet, wat niemand weet, is daaraan vooraf gegaan en heeft juist die herinneringsflits bij haar opgeroepen. Ik mag blijkbaar niet zien wat die aanleiding daartoe is geweest, ik mag wel tot u zeggen dat u zich daar in geen enkel opzicht schuldig aan mag voelen. Dat mág niet eens. Want door u schuldig te voelen, door in zo'n pijn en wanhoop te blijven zoals u nu bent, brengt u bij haar, in haar zielzijn, aan de andere kant dus, aan gene zijde, ditzelfde nog eens extra over.

Dit zeg ik niet om u bang te maken of om u nog meer verdriet te doen, maar om tegen u te kunnen zeggen: alstublieft, probeer het nou te accepteren dat dit zo is gebeurd. Probeer het in godsnaam los te laten, echt. Daarmee maakt u haar vrij, daardoor geeft u haar ruimte, daardoor geeft u haar zoveel lichtenergie dat zij kan besluiten weer terug te komen. Wanneer u vasthoudt aan al datgene wat ik zojuist opnoemde, beklemt u haar, houdt u haar vast in datzelfde.
En het is niet een mankement van de hulpverlening. Ik denk dat iedere hulpverlener doet wat hij kan. Wat hij niet weet kan hij niet.

--- Is het waar dat als je zo'n bericht krijgt dat iemand door zelf-doding om het leven gekomen is, dat je zowel jezelf helpt bij het verwerken ervan, als degene die overleden is, door bijv. gericht een kaars aan te steken en te zeggen: 'Ik laat je los'.
Ik heb dat zelf een keer gedaan en binnen 30 dagen was ik dat helemaal kwijt, dat gaf een ontzettende troost. Maar is het juist als je het zo doet?

Z.: Het is heel goed om dat te doen, maar begrijp alsjeblieft dat het kaars aansteken een symbool is, licht en het alleen maar zeggen van 'ik laat het los' helpt niet, je moet het van binnen ook werkelijk zo voelen.

--- Maar het helpt je wel om daarmee bij jezelf te komen.

Z.: Ja, het zijn allemaal hulpmiddeltjes, die we allemaal nodig hebben. En door die kaars aan te steken, door zo te spreken creëer je dus al een bepaalde vrijheid, een bepaalde energie van ruimte, ook juist voor de ander.

Paranormale vermogens en psychose.
--- Iemand die denkt dat hij paranormaal is, maar intussen in psychose raakt en van zichzelf niet wil onderzoeken of het inderdaad paranormaal is of iets anders, hoe kun je daar het beste mee omgaan? Want het is heel moeilijk om te zeggen van: wat jij voelt en denkt is paranormaal.

Z.: Ik zou ook voorzichtig zijn met dat woord paranormaal, want het doet soms meer kwaad dan goed om daar ineens mee rond te zwaaien.

Wanneer iemand in een psychose raakt doordat hij bepaalde invloeden in zichzelf heeft gevoeld, herkend of bepaalde dingen om zich heen ziet, moet je daar heel voorzichtig mee zijn. Mensen schrikken van paranormaal.
Toen ik ontdekte dat ik paranormaal was werd ik bang.
Terwijl ik mijn hele leven dat gehad had en het heel gewoon vond. Ik kwam uit een land waar dat niet zo bijzonder was. Maar doordat er de nadruk op wordt gelegd dat het buiten het normale staat kan een mens nog banger worden, nog dieper in een psychose raken. Wanneer er de nadruk op wordt gelegd - en dat is eigenlijk hetzelfde maar dan met andere woorden en met andere begrippen - dat elk mens geest is en dus in eenheid met geest is, ook buiten je eigen geest om, wanneer de nadruk wordt gelegd op het goddelijke zijn in jezelf, het licht in jezelf, dan komt 'de klap' minder hard aan. Dus dat beladen woord paranormaal geeft de mens al huiver, van 'ik ben niet normaal'. Dat is al iets om in een psychose te kunnen raken.

--- Maar degene die zelf denkt dat hij dat is, vindt dat helemaal niet erg, maar juist prettig. Maar ondertussen raakt hij daardoor wel in psychose.

Z.: Dat is de andere kant. En dat komt dan - denk ik - omdat er in die persoonlijkheid niet genoeg kracht is om dat te kunnen dragen. Dus weer terug - ik ben zeer hardnekkig - naar dat aspect van licht, van goddelijkheid in jezelf, van dat kunnen dragen, want je bent een eenheid hiermee. Dat geeft de mens kracht. De visualisatie is een hulpmiddel, maar het geeft kracht.

Een kaars branden, in stilte zijn, geeft kracht.
Menselijke warmte, die persoon niet eenzaam laten zijn, geeft kracht.

We hebben eigenlijk van alles nodig om ons de kracht te geven in deze maatschappij die het afwijst, het toch aan te kunnen, dat toch te durven, kunnen zijn. Zonder gevloerd te worden en daardoor in een psychose te raken.

--- Het is heel moeilijk als je dan ziet dat iemand toch die weg opgaat van psychotisch worden omdat hij daar te ver in doorgaat.

Z.: Dat is ook een aspect daarvan, dat mensen die in zichzelf ontdekken, herkennen dat zij 'spiritueel begaafd' zijn, dat klinkt veel mooier dan paranormaal begaafd, dat ze zich vaak - en dat heeft weer te maken met dat de persoonlijkheid vanaf de jeugd niet sterk genoeg is onderbouwd en opgebouwd - daar teveel in begeven, waardoor zij aan zichzelf levensenergie onttrekken. Dus geen energie meer hebben om in het gewone leven de mens te zijn en daar te staan zoals ze zijn. Het geheel heeft dus verschillende aspecten. En dan komt weer naar voren dat daar een hulpverlening bij zou moeten zijn die vooral ook de persoonlijkheid van die mens de nodige veiligheid en kracht geeft.

Dementie om nog te verwerken in de stof.
--- We weten dat het leven en leerschool is. In hoeverre geldt dat nog voor mensen die dementeren? Ik heb het gevoel dat het voor hen ook zin heeft, maar ik kom er niet helemaal uit.

Z.: Denk vooral niet dat het leven van een dement mens een weggegooid leven is. Weet dat een dement mens zich geestelijk terugtrekt om datgene te kunnen verwerken wat nog niet verwerkt was in dit leven. Alles wat in dit leven nog verwerkt kan worden in bewustzijn, door bewustzijn, biedt een grotere ruimte en een grotere lichtmogelijkheid in de sferen.

Dus het is heel belangrijk. Omring zo'n mens wel met liefde, met warmte. Lach het niet uit, wees er niet lelijk tegen, wat ik wel eens om me heen zie. Dan wordt zo iemand niet meer voor vol aangezien. Hij voelt dat wel. Hij kan het niet meer bewust beredeneren, maar hij voelt het wel. Het is karmisch, het komt terug op uw eigen brood, in een ander leven.

Verbinding tussen leven in de stof en in de sferen.
--- Als ik u goed verstaan heb dan is er iets van een verbinding tussen ons leven en degenen die al in een anderen sfeer leven. Is het ook zo dat de manier waarop wij nu leven invloed heeft op hen?

Z.: Jazeker. En omgekeerd ook. Zo boven zo beneden, dat is een heel oud gezegde, van duizenden jaren geleden.
De energieën die nu over de wereld gaan, machtswellust, ontzettend grote economische belangen, in wezen vergroting van het ego ten koste van dan ook, is een grote negatieve energie, die stralen wij uit vanuit deze aarde en deze energie vermengt zich weer met de negatieve energie die er al in de kosmos is, vanuit vorige eeuwen, vanuit vorige levens, vanuit entiteiten enz. Dit klinkt bijzonder droevig en somber.
Nu de andere kant. Op een avond als deze stralen wij hier een positieve liefdevolle energie uit, want dat doen wij door onszelf te accepteren in liefde, onszelf te vergeven in liefde, daardoor onszelf te genezen in eenheid. Wij stralen dat uit en dat voegt zich samen met dezelfde soort energieën die toch ook overal ter wereld - laten we dat vooral niet vergeten - aanwezig zijn. Overal ter wereld zijn groeperingen zoals u hier, die hiermee bezig zijn.

Waar wil ik met dit betoog naar toe? Dat is om heel duidelijk te accentueren, te belichten hoe belangrijk het is dat wij mensen individueel en collectief, in een staat, in een energie verkeren van acceptatie, liefde, vergeving. Ook van vreugde dat je nu leeft, levensvreugde. Levensvreugde om die kleine dingen die er toch ook zijn in het leven en die ons zo goed doen. Om die niet over het hoofd te zien en weg te vlakken. Om niet alleen naar de negatieve aspecten in ons leven te kijken en niet alleen onze pijn en ons verdriet steeds duidelijk voor ogen te stellen. Daarnaast is er nog zoveel goeds en zoveel moois, maar we willen het vaak niet meer zien. En het is juist zo belangrijk dat we dat wel zien, want dat geeft die positieve energie.

Schuldgevoel.
--- In het antwoord aan die mevrouw wiens dochter zelfdoding had gepleegd, zei u dat het bijna je opdracht is om geen schuldgevoel te hebben. Geldt dat algemeen, bijvoorbeeld ook voor mijn schuldgevoelens t.a.v. mijn tekort schieten?

Z.: Jazeker. Hebben wij niet allemaal schuldgevoelens? Hebben we ze niet van de wieg tot het graf? Als je klein bent al, je hebt een koekje gestolen, wat verschrikkelijk, dat blijft je ik weet niet hoe lang achtervolgen. Je hebt niet iets goeds gezegd tegen die persoon die dat op dat moment nodig had, want je was bang of verlegen. Of je hebt juist wel iets gezegd wat je eigenlijk best een beetje anders had kunnen zeggen.
Of er is iemand die je lief was overleden, waarvan je denkt: had ik nog maar dit of dat gedaan of gezegd. Dat zijn allemaal schuldgevoelens. Dat zijn negatieve energieën die je helemaal in de houdgreep hebben.

Heus, ik zie dat nu bij je, laat dat toch alsjeblieft los.
Je hebt nog zoveel moois, je hebt zoveel lichts in je, kijk daar dan eens naar. Want als je er niet naar kijkt, dan wordt het hoe langer hoe zwakker. Ook dat atrofieert dan, vervalt uiteindelijk. En dan blijft alleen het negatieve over. Dus wij moeten, echt wij moeten naar het positieve kijken van onszelf. En zoals ik al zei, niet om een geweldig ego te hebben, maar omdat wij altijd het dragende midden zijn tussen het positieve en het negatieve. Anders waren wij niet op aarde. Want met dat positieve moeten wij het negatieve transformeren. Daarvoor zijn we gekomen en dat kunnen wij dan ook. Maar daar moeten we wel steeds op gericht zijn.

Gebeden en gedachten als vlindertjes.
--- Zou u nog een keer het verhaal over de vlindertjes willen vertellen?

Z.: Dat verhaal van de vlindertjes, och dat is gauw te vertellen. Toen ik nog stevig naar de kerk ging, zag ik gebeden van de mensen in de vorm van vlinders. Er waren grijze vlinders en er waren witte vlinders. De grijze vlinders vielen zo halverwege de hoogte van het altaar plat weer neer. De witte vlinders, dat waren er maar heel weinig, stegen omhoog. In die kerk had je dan van die prachtige glas-in-lood ramen waar het licht doorheen kwam. Dan zag ik die witte vlinders in een straal van dat licht verdwijnen, maar dat waren er maar heel weinig.
Dat vond ik erg jammer.
In mijn vraag aan de begeleiding wat dat betekende werd me dat uitgelegd. De grijze vlinders waren de gebeden: ‘Heer geef me dit, Heer geef me dat. Heer laat dit gebeuren, o God laat dat gebeuren. Heilige moeder Maria bid voor mij dat dit of dat gebeurt.’ De witte vlinders waren gebeden: ‘Ik ben dankbaar.
Hoe moeilijk het ook is, ik heb vertrouwen. God ik dank u.’

Er waren heel weinig witte vlinders. Er werd gezegd dat in de kosmische oneindigheid het vol is van witte vlinders, die wachten op hun broeders en zusters die vanuit de aarde worden opgezonden. Want daardoor kunnen zij die enorme wolken van grijze vlinders wit maken. Dit was het verhaaltje van de vlinders.

--- Is er een link met het probleem is tussen hulpverlener en cliënt?

Z.: Wat is het verschil tussen een hulpverlener en een hulpvrager? Zo nu en dan is de hulpverlener een hulpvrager. Soms is de hulpvrager een hulpverlener. Want geen enkel mens ontkomt aan de eigen aspecten en de eigen moeilijkheden, aan de eigen onverwerkte emoties, aan de onverwerkte dingen die gebeurd zijn in je leven. Wanneer je je niet boven die hulpvrager stelt, wanneer je je gewoon naast die hulpvrager stelt, wanneer je zegt: hier is mijn hand, pak die hand maar, dan ben je in eenheid. Dan ben je een witte vlinder die zich vermengt met de andere witte vlinders. Dan ben je in het licht van het nieuwe bewustzijn, door de liefde.

Toegenomen bewustzijn en verantwoordelijkheid.
--- In de discussie gaf u als een antwoord: het bewustzijn van de mens is toegenomen. Kun je dat in zijn algemeenheid wel zo stellen? Zeker in relatie met de duistere krachten die ook heersen.

Z.: Het bewustzijn van de gehele mensheid is in de afgelopen 50 jaar zeker sterk toegenomen en in de laatste 10 jaar, zo werd mij gezegd, bijzonder sterk. Dit bewustzijn heeft weer twee kanten, positief en negatief. Wanneer de ene kant heel sterk omhoog komt, komt de andere kant net zo sterk omhoog. Waarom?

Om de mens individueel en collectief door die vergroting van bewustzijn ook tot de verantwoordelijkheid van daarmee leren omgaan, daarmee leren werken, te brengen.
De verantwoordelijkheid van de mens is dus om het leed, om het kwaad, om de liefdeloosheid duidelijk te gaan leren onderscheiden, maar ook te gaan leren onderscheiden dat de mens in zich heeft wat als volgt werd gezegd: ‘uw hoogste en uw grootste energiebron is uw menselijke warmte’. Dus met de werkelijke menselijke warmte het leed, het geweld, de liefdeloosheid te keren, dat is onze opdracht.

--- Maar u zegt: de mensheid heeft een toegenomen bewustzijn. Dat betekent dat het voor iedereen zou gelden.

Z.: Ja.
--- Dat kan ik begrijpen voor het moment dat hij daar persoonlijk voor kiest. Maar er zijn natuurlijk genoeg mensen die daar niet voor kiezen.

Z.: Maar het gebeurt wel onbewust dan. Dat noem ik de kosmische trucjes. Het betekent dat wanneer het bewustzijn van de gehele mensheid in zijn totaliteit toeneemt, alles daarin meegaat. Dus ook die mensen die het niet in hun denken hebben, maar die onbewust daarin meegaan.

--- Bewustzijn is toch nooit een bewuste keuze?

Z.: Bewustzijn is een energie. Het ermee omgaan, er vanuit leven, de verantwoordelijkheid voor dragen, dat is de bewuste keus.

--- Dat bedoel ik. Ik kan niet kiezen voor: ik wil mijn bewustzijn vergroten. Ik kan zeggen: ik wil proberen meer inzicht te krijgen in mezelf. En daardoor zou dan het bewustzijn kunnen veranderen, verdiepen, vergroten.

Z.: Dus het bewustzijn wat nu in dit zonnestelsel is, op deze aarde is, in de mensheid is - want de mens is het hoogste bewustzijn van deze schepping - is een energie die zoals ik hoorde de laatste 50 jaar toegenomen is en vooral de laatste 10 jaar.
Hoe de mens met dat bewustzijn omgaat, hoe hij dat gaat hanteren, dat is zijn vrije keuze, zijn vrije wil en zijn eigen vrije verantwoordelijkheid ook.

--- Maar is het ook weer niet een kosmisch trucje dat het bewustzijn toeneemt om ons te brengen daar waar het ons kosmisch wil hebben? dat het een golfbeweging van een energie is die toeneemt, maar ook weer zal afnemen? Misschien moeten we dat afnemen in het verleden plaatsen, maar misschien ook in de toekomst.

Z.: Het zijn inderdaad golfbewegingen. De heuveltoppen geven enorm veel kracht en energie, waardoor de mensheid met die kracht en energie, dus dat vergrote bewustzijn, ook door de dalen heen kan gaan. Als je niet de top, de energie en de kracht van de top hebt, kun je ook niet door het dal heen.
En nou zeg ik het misschien een beetje lelijk, een kosmisch trucje, maar ik bedoel daarmee dat vanuit de geest, vanuit de oneindige liefde van de geest wordt gezorgd voor een zodanige kracht, een zodanige vergroting en verruiming van bewustzijn dat daar een zodanige kracht door komt dat de mensheid door zijn dalen heen kan gaan.

--- Moet je wel spreken van dat het bewustzijn van de mens is toegenomen? Gaat het niet meer om de persoonlijke keuze, dat ik kan kiezen om het bewustzijn bij mij persoonlijk te laten toenemen? Dat is in het hier en nu. Doet het er dan niet meer toe of het gisteren of morgen anders zal zijn of dat een ander in zijn keuze anders is?

Z.: Ja, maar het toegenomen bewustzijn, de enorme verruiming van bewustzijn die wij allemaal hebben en krijgen, houdt in dat de mens een dieper inzicht gaat krijgen in zijn verantwoordelijkheid als geest, geïncarneerd in materie.
Nou speelt dat inderdaad niet zozeer in onze materiële maatschappij. Wanneer er in die verruiming van bewustzijn, die er dus nu komt, inzicht gaat komen dat die verruiming van bewustzijn niet is bedoeld om het ego te vergroten, dan pas kan er uit die vrije keuze en die eigen verantwoordelijkheid door die verruiming van bewustzijn een totale vernieuwing van de gehele maatschappij, van de gehele wereldorde, van alles wat er is, komen.
Het betekent dus dat wanneer de mens tot inzicht komt dat zijn bewustzijn niet alleen bestaat uit materie, maar juist afkomstig is vanuit geest, het dragende midden is tussen geest en materie, gericht moet zijn om geest in materie te brengen.
Dat hij dan pas werkelijk met die verruiming van bewustzijn tot een nieuwe wereldvisie kan komen, tot een nieuwe wereldorde, een nieuw maatschappijstelsel.
Tot niet alleen ontwikkelingshulp, maar tot werkelijke handreiking voor ontwikkeling van volkeren die nu met een aalmoes worden afgescheept.

Goddelijk bewustzijn.
--- Ik denk dat het een kwestie is van woorden. U zegt een ruimer, groter bewustzijn krijgen. Is het niet zo dat je meer gaat deelnemen aan het goddelijk bewustzijn?

Z.: U schiet precies in de roos. Hier wil ik al de tijd al naar toe en ik heb het in het begin ook al wel gezegd. Het goddelijk bewustzijn is de drijfkracht, is de motor, is de basis van die verruiming, vergroting van bewustzijn die de mensheid krijgt.
De mensheid heeft door de eeuwen heen het bewustzijn van het goddelijke, van de hogere macht, de hogere invloed, het licht, in vormen gegoten. Door de eeuwen heen steeds verschillende, veranderende vormen.

Nu komt de nieuwe mens, in het aquariustijdperk, waarin hij in een zodanige vrijheid van geest gaat komen dat hij dit godsbewustzijn niet meer afhankelijk hoeft te stellen van vormgevingen daarvan. Hij komt tot besef dat dit godsbewustzijn in hemzelf is, als zijnde deel van het goddelijke en dat hij vanuit dit in hemzelf aanwezig zijnde godsdeel, dit godsbewustzijn in zijn leven individueel en collectief tot realiteit moet gaan brengen. Dat gaat nu komen. Maar dit is zo groot, omdat de mensheid eeuwen en eeuwen lang gewend is geraakt, een gewenning tot in al zijn cellen, aan afgebakende paden, aan patronen, aan afhankelijkheid, aan niet meer zelf hoeven functioneren daarin, daar zelf geen verantwoordelijkheid meer voor hoeven te dragen.

Nu begint het te dagen dat de mensheid tot iets nieuws moet komen. Dat roept al die revoluties op, alles wat er gebeurt, want dat is enorm schokkend voor de gehele mensheid, maar ook voor het individu.

Dus wij gaan nu naar een diepe beleving van het godsbewustzijn in onszelf, niet meer afhankelijk van vormgevingen, van gezag, van macht, dogma's of hoe dan ook.
Dat betekent dat de mens zich steeds meer zal gaan losmaken van al datgene wat zijn vrijheid heeft ingeperkt.
Dit is natuurlijk erg veel, en daar gaan we geregeld bij om.

Hoofdstuk lV
Wegen en dwaalwegen van channelen.
(Nijmegen, 23 augustus 1990.)

Inleiding
Goedenavond dames en heren.
Ik kan helaas niet staan, ik heb mijn kniebanden verrekt, dus ik moet het zittende doen. Maar het is heel goed, heb ik ontdekt, want de mens houdt zich altijd vast aan datgene wat hij in zijn denken ervaart. In mijn denken heb ik in deze jaren van spreken opgebouwd dat ik moet staan - waarschijnlijk omdat ik zo klein ben - dat ik daardoor meer kracht heb of zoiets. Dat is natuurlijk niet waar, maar zoiets wordt dan ergens een denkkronkel.
Het werd mij vanuit de Begeleiding gezegd dat het heel goed voor me was dat het nu niet kon. Nou, daar zit ik dan.

Channeling.
Vanavond is me gevraagd om te spreken over het woord channeling. Ik vind het zelf een onmogelijk woord. Ik zou het willen noemen: je bevinden in een open verbinding met geestelijke dimensies. Dat is natuurlijk veel te lang, ik weet niet wie hiervoor een Nederlands woord kan verzinnen, trance is vreselijk beladen en ouderwets, mediumschap is ook een woord waar zoveel aan kleeft. Waar het werkelijk om gaat is dat de mens in een open verbinding staat met geestelijke dimensies. Dat bent u allemaal. Geen enkele mens is niet in een open verbinding met geestelijke dimensies. Niet ieder mens is zich dat bewust en heeft dat in het bewustzijn.
Dat gebeurt vaak onbewust, intuïtief: voorspellende dromen, soms regressiebeelden, ervaringen van déjà vu, net of je het al eens eerder bent tegengekomen. In wezen staat ieder mens in een open verbinding met de geestelijke dimensies waar de mens vandaan komt, zijn oorsprong en bestemming.

Maar nu gaat het dan speciaal over die dimensie waarin als het ware een verandering plaats vindt in het bewustzijn van het kanaal. Een verandering. Heel vaak gebeurt het dat een medium, ik zal toch maar even dat woord noemen, in een bepaalde staat van trance moet zijn om in die bewuste open verbinding te kunnen zijn. Hoe groter het bewustzijn van de mensheid wordt dat geest bestaat, dat geest is een staat van zijn, los van het functioneren van de hersens, hoe groter dit bewustzijn in de mens zelf gaat werken, hoe minder het nodig is om in een dergelijke situatie in een dergelijke staat van zijn, dus in een trance of een afgesloten dagelijks bewustzijn te moeten verkeren.

Vanaf het begin tot nu, dat is nu 15 jaar, heb ik vanuit de begeleiding steeds bepaalde geestelijke wetenschap doorgekregen en ook in Nederland doorgegeven. Ik heb gemerkt dat de groei van mijzelf als persoonlijkheid er toe deed op welke wijze dat gebeurde. Dit heeft te maken met een zodanig kunnen en willen loslaten van eigen aspecten van angst, van twijfel, van miskenning, van schuldgevoelens, van onmacht, enfin noem maar op, het steeds verder gaan in een acceptatie van de mens die je nu eenmaal bent met alles wat erbij hoort, waardoor je steeds ruimer en vrijer gaat worden, zowel in de persoonlijkheid alsook in die open verbinding.

Ik wil als eerste deel spreken over de positieve kanten van het mediumschap, van deze open verbinding. En als tweede deel over de negatieve punten hierin, die zijn er ook. Er zijn ook grote gevaren aan verbonden en valkuilen voor eenieder.
In de komende tijden zullen heel veel mensen zodanig open gaan dat zij in zichzelf een contact zullen ervaren met geestelijke dimensies.

Dit gebeurt al heel veel, maar mensen die dit hebben worden toch vaak voor een beetje gestoord aangezien, komen vaak in inrichtingen terecht, waar dan de gezondheidszorg in dit opzicht niet zoveel mee kan. Ik denk dat wanneer in wetenschap, in gezondheidszorg meer een open oog en oor gaat komen voor achtergronden hiervan, er dan een diepere en grotere hulpverlening kan plaatsvinden.

Levensschets Zohra.
Nu wil ik u duidelijk maken - en dat is niet makkelijk - hoe dat werkt en waarom dat werkt. Laat ik even een kleine schets geven van mijzelf, heel kort maar. Vanaf mijn jeugd ben ik wat men in de volksmond noemt paranormaal begaafd, alleen wist ik toen niet van paranormaal en vond het heel gewoon.
Gelukkig maar, want hoewel er daardoor wat eenzaamheid was, heb ik me toch nooit als buiten het normale gezien of gevoeld. Mijn jeugd, het jappenkamp, mijn eerste huwelijk, allemaal ontzettend druk, zeven kinderen moeten opvoeden, een vastgelopen huwelijk, ik had altijd ook genezende krachten, maar toen dacht ik nog dat het Indisch masseren was zoals dat heet, dat was helemaal niet ongewoon. Totdat een paar jaar na mijn tweede huwelijk, in de rust en veiligheid van dit huwelijk, er iets gebeurde. Dit moet u onthouden: de rust en de veiligheid die de persoon krijgt geeft een bodem, basis om door die rust en veiligheid zich open te durven en te kunnen stellen. Dat is heel belangrijk.

Het schijnt zo, dat heb ik zelf ervaren, ik wil het niet generaliseren, dat een mens een bepaalde basis van rust en veiligheid nodig heeft om dat aan te kunnen. Want het is als het ware een dimensie erbij, althans zo lijkt dat.

In werkelijkheid is dat niet waar, maar als je daarmee begint dan lijkt het dat het een dimensie is bij je gewone leven - wat voor mij toch al bijzonder druk was. Mijn tweede echtgenoot bracht ook twee kinderen mee, ik heb dus in het geheel negen kinderen opgevoed.
Er waren er nog vijf thuis toen dit alles begon.
Het begon met die verschijning en - dit vind ik ook heel belangrijk - dat er op een gegeven moment heel duidelijk een stem was. Een stem, waarvan ik eerst eigenlijk niet echt schrok - want in mijn jeugd had ik al wel eens een licht gefluister of zoiets om mij heen gehoord, nou ja ik kwam uit een mystiek land, Indonesië, en dat was ook gewoon, dat hoorde bij al die malle verhalen die je hoorde van de baboe en zo, dus daar heb ik nooit zoveel aandacht aan geschonken. Ik zag ook altijd allerlei beelden, dat vond ik wel mooi als kind. Nu begon het dat die stem zeer duidelijk was en uitlegde dat het vanuit een geestelijke dimensie kwam waar ik nu een bewust contact mee in mijn bewustzijn kreeg.
Wanneer iets onbewust gebeurt ben je daar nooit bang voor. Want dan is het alsof dat van jezelf is. Gebeurt het bewust dan lijkt alsof het van buiten naar jou toekomt. Ik was niet bang, het was een hele liefdevolle stem en ik accepteerde die stem.
Er werd mij altijd gezegd dat in een open verbinding met de geest het van het hoogste belang was dat het bewustzijn kritisch ermee omging. Kritisch, dus zoals je als mens bent, zoals je als persoonlijkheid bent met je achtergronden. Het betekende ook - dat gaf Hij mij in de lessen - dat je niet in een afhankelijkheid aan deze stem moest komen, niet in een afhankelijkheid aan de geestelijke dimensies moest zijn.

Zo heb ik jaren les gehad. Er kwam een verschijning, de Meester Hazrat Inayat Khan. Die verschijning was heel levensecht, zoals ik jullie hier zie.

Maar het was niet zo dat ik het echt met mijn ogen zag. Ik noem dat zien en ik noem dat horen, want ik heb er geen andere woorden voor, maar het is niet duidelijk of dat zien of horen is. Het is als het ware dat het op je beeldscherm wordt geprojecteerd en in je hersens als weten wordt gegeven. In de lessen die mij werden gegeven werd uitgelegd dat in deze verbinding geestelijke energieën uit de hele ijle gebieden van geest, van geestelijke dimensies, zich verdichten, indalen in de mens, net zolang tot het bewustzijn van de mens het onbewust zodanig kan opvangen waardoor het in de vertaling kan komen. Want ik denk niet dat ze Nederlands spreken vanuit de sferen. Maar iets in mijn bewustzijn vertaalt het in Nederlands. Ik heb ook wel eens Engels gehoord, Russisch, Chinees, en een taal waarvan gezegd werd dat het Aramees was, maar dat waren altijd flitsen. Dat was het eerste prille begin.

Er werden lessen gegeven in o.a. opvoedkunde naar mijn kinderen toe. Ik dacht dat ik het wel redelijk deed, maar dat scheen toch niet helemaal zo te zijn; ik denk niet dat er een ouder bestaat die het helemaal goed doet, maar goed.
Over gezondere voeding, over godsbegrip op een heel andere wijze dan zoals wij dat in onze christelijke godsdienst hebben geleerd. Niet ertegenin gaand, oh nee, in alles wat werd gegeven was een zo grote waarde van respect en liefde dat ik daarmee in samenwerking, in verbinding kon zijn. Nooit is er iets gezegd of aangereikt wat tegen bepaalde ethiek, moraal, waarden of de liefde inging.

Er werd mij gezegd dat heel veel mensen opengaan, open zijn. Dat dit ook grote gevaren met zich mee zal brengen.

Want ieder mens die functioneert als kanaal - dat noemen we dan kanaal - heeft in zich alle aspecten in het diepste onderbewustzijn, die als het ware een verzameling vormen van energietrillingen die in dat bewustzijn zijn meegekomen toen deze mens in dit leven incarneerde. Hiermee wordt bedoeld dat elk bewustzijn meerdere en vele materiële levens kiest. Dat het bewustzijn functioneert buiten en zonder de hersenfuncties. Dat het bewustzijn een staat van zijn is en dat dit bewustzijn, wanneer de dood intreedt in het lichaam, zich los kan maken van het lichaam en ik noem het dan maar opstijgt, dat is even voor het gemak, misschien gaat het wel ergens anders heen en ergens verblijft totdat de tijd aanbreekt dat dit bewustzijn zich wederom een nieuwe materiële vormgeving, dus een lichaam, een leven kan kiezen.

Toch is wat in de bijbel staat absoluut waar: elk mens is eenmalig en uniek. Want in het huidige leven is die mens alleen zoals hij nu is, uniek, met al zijn aspecten, met alles wat hij is en heeft, eenmalig zoals dat in dit leven is. Maar daarnaast heeft hij onbewust in zijn bewustzijn alle aspecten vanuit oude levens die hij eerder heeft gehad.

Boodschappers.
Dit waren de beginlessen. Op mijn vraag waarom dit naar mij toe kwam werd gezegd dat er over de hele wereld kanalen waren, mediums, - medium betekent eigenlijk middelaar - die in open verbinding stonden met de geestelijke dimensies en boodschappen en lessen en leringen of wat dan ook doorgaven aan de mensheid.
Denk maar aan de oude profeten, denk aan de Grootmeester Jezus, die de Christus mocht zijn, denk aan Heer Boeddha, Zoroaster, de Baha'Allah, Mohammed en nog een heleboel anderen. Zij stonden dus allen in die open verbinding.

Nu wil ik u dit heel duidelijk maken. U zult los van mij, van alles wat ik u vertel, denk ik met heel veel mensen in aanraking komen die geïnspireerd zijn zoals dat heet, die boodschappen doorkrijgen, die kanaal zijn. Nu gaat het erom: richt u niet op de persoon, maar richt u op datgene wat doorgegeven wordt. Natuurlijk is die persoon een mens en alleszins waard om als mens gezien te worden en ook zo behandeld te worden graag, maar waar het vooral om gaat is: wees kritisch en kijk en scherp uw onderscheidingsvermogen of datgene wat via een medium, via een geïnspireerd persoon, een kanaal, een channeling gegeven wordt, werkelijk strookt en in overeenstemming is met werkelijk respect voor alles wat leeft, voor alles wat is en de liefde.

Verschillen.

U zult zeggen: ieder medium doet het anders, ieder medium zegt andere dingen. Dat is waar. Maar dit heeft te maken, zo werd mij geleerd, met de wijze waarop zo'n medium, zo'n kanaal, de inspiratie die zij of hij ontvangt vertaalt in zichzelf en het op die manier uitbrengt. Het zijn dus geestelijke energieën die onbewust in de mens indalen, maar die mens is daar al zodanig mee verbonden dat het in wezen niet iets is van buiten af, wel wordt het zo ervaren, maar het is in wezen al iets wat in die mens is en ook van die mens is.

Anders gezegd:

Ieder mens is aangesloten, is in absolute verbinding met het hoogste zijn, met dat wat wij God noemen. Dat is niet een man op een troon, dat is een kosmisch vuur, dat is een unit van licht, van liefde, van kracht, van schoonheid. Daar is ieder mens op aangesloten. Dat heeft ieder mens ook in zich. In de levens die een mens leeft, komen in verschillende levens zijn eigen kwaliteiten en aspecten tot duidelijkheid.

Zo zal de één een groot kunstenaar zijn en de ander zal een heel groot geleerde zijn en een ander zal wat men noemt een paranormaal persoon zijn die bepaalde kwaliteiten, bepaalde gaven bezit. Zo zullen van leven tot leven die kwaliteiten, zal datgene wat die mens in het onderbewustzijn heeft, aanwezig blijven.

In het tijdperk wat nu komt, het aquariustijdperk, is het van het hoogste belang dat de gehele mensheid open gaat voor de eigen verbinding met dit hoogste kosmische. Dat de mens in een werkelijke liefdesverhouding gaat komen met dat hoogste innerlijke zijn in zichzelf. Want alleen dat zal onze wereld kunnen redden van de grootste vernietiging. Daarom zie je nu ook, en dat zie je al bij kinderen, dat zij steeds meer open gaan en dat er steeds meer verbinding gaat komen. De predikante Johanna Klink heeft een prachtig boek geschreven over tweeduizend uitspraken van kleine kinderen die uitspraken deden over God, over vorige levens en deze zaak. Welnu, het is daarom van het hoogste belang dat je dan ook weet en onderscheiding gaat krijgen in al datgene wat naar je toekomt, want het is ontzettend veel wat komt.

Positieve en negatieve aspecten.
Het positieve is natuurlijk dat wij opengaan, dat wij in contact zijn met de hogere geestelijke dimensies. Vanuit deze ijlere gebieden komen bepaalde boodschappen in ons bewustzijn, dat krijgen wij door, daar praten wij over, dat geven wij weer aan andere mensen door.
Nu wil ik het over de wat negatieve aspecten hebben.

De negatieve aspecten van dit opengaan van iedere mens zijn dat hieruit macht kan ontstaan, beïnvloeding naar andere mensen, het ontkennen van de waarden van andere mensen, daardoor dus het niet respecteren van de waarden van andere mensen. Daarnaast een foutieve vertaling van datgene van wat uit geest in herkenning komt in dat kanaal. De invloed die je daardoor krijgt naar andere mensen toe, de afhankelijkheid van andere mensen daaraan, het ontkennen van andere mensen daardoor van het eigen hogere zijn in zichzelf, van de eigen geest, van de eigen kwaliteiten, van het eigen in verbinding staan, dat is heel erg belangrijk.

In dit nieuwe tijdperk, in deze tijd van vrijheid, van vrijheid in de materie, is vrijheid in de geest het eerste wat tot ons moet spreken. Vrijheid in de geest, vrijheid in onszelf. Niet meer afhankelijk zijn van wat of wie dan ook, innerlijk onafhankelijk zijn. Soms kan dat niet in de uiterlijke vormgeving, zit je in een bepaalde context, in een bepaalde werkomgeving of hoe dan ook, waardoor je niet datgene kunt zeggen of doen wat je zelf vindt wat je zou moeten doen. Maar het gaat om een innerlijke onafhankelijkheid, een innerlijke vrijheid.

Een medium, een kanaal geeft dingen door. Mensen komen naar een medium, willen de toekomst weten. Doe dat alsjeblieft niet. Wanneer je precies je toekomst zou weten gaat dat ten koste van je eigen creativiteit en je eigen grootste mogelijkheden om van jouw leven een werkelijke creatie te maken.
Want dan laat je je bepalen door datgene wat wordt gezegd. Waardoor je eigen inspiratie en creativiteit niet eens meer werkt. Dat is de heks van Endor.

Dat is een aspect. Heel veel mediums bevestigen zich - en ik wil niet generaliseren of veroordelen, ze doen dat vaak te goeder trouw: vraag en aanbod. Er komt iemand naar je toe en die vraagt of je alsjeblieft wil helpen en wil kijken en voorspellen.
In zo'n geval kun je een ander mens helpen door een bepaalde rode draad aan te reiken die je ziet in de levens van deze mens, maar daarnaast de creativiteit en de eigen geestwerking, spiritualiteit, inspiratie te stimuleren. Dat gebeurt vaak niet.
Een negatief aspect dus.

Onderscheidingsvermogen.
Overal over de wereld worden boodschappen doorgegeven.
De geesteswereld is ontzaglijk hard aan het werk om door de liefde bewogen, zoals mij werd gezegd, de mensheid de helpende hand te reiken en de mensheid te openen, voor te bereiden; hiervoor wordt alles gebruikt wat maar enigszins mogelijk is. Mensen krijgen als het ware impulsen om te gaan spreken, om te kunnen zien, om dingen aan te kunnen reiken, want het is nodig. Maar door dat vele wat allemaal naar ons toe komt, wordt de mens als het ware blind, kan die mens in dit woud der verwachting de juiste bomen niet meer onderscheiden.
De enige richtlijn die ik u daarvoor kan aanreiken is: wees kritisch in datgene wat je hoort. Gaat het in tegen jouw eigen normen, tegen je eigen waarden, tegen je eigen moraal, je eigen ethiek, gaat het in tegen jouw eigen liefdesvermogen, gaat het in tegen alles waar jij als mens jouw hoop op hebt gevestigd, wees dan voorzichtig. Kijk dan waarom het zo is.
In alles wat vanuit geest wordt gegeven is altijd een punt van waarheid, altijd. Maar hoe verhoudt die punt van waarheid zich tot datgene wat dat medium of dat kanaal als vertaling geeft? Het is heel, heel erg belangrijk om dat goed te weten.

Omgaan met het contact met geestelijke dimensies.
Als ik zo naar u kijk in deze zaal dan zie ik dat er bij heel veel mensen een grote openheid is naar geestelijke gebieden.
Ik zeg 'ik zie', dat moet je maar met een korreltje zout nemen, ik weet nooit of dat zien is, het komt naar me toe, dat projecteert zich op mijn beeldscherm van binnen, laat ik het zo zeggen. Daaraan kan ik afmeten, zien, dat hier een grote openheid is naar die geestelijke dimensies. Er komt voor ieder mens een innerlijk contact met deze geestelijke dimensies. Hoe gaan wij moderne mensen daarmee om zonder dat we gestoord worden? Zonder dat we in inrichtingen komen?
Zonder dat we buiten de maatschappij worden geplaatst?
Dat is een ontzettend belangrijke vraag: hoe gaan wij daarmee om?

Er zijn een paar criteria die wij kunnen hanteren. Wat ik zonet noemde, die aspecten van de liefde, ethiek, moraal enzovoort.
Nu nog enkele andere. Elk mens is in zijn persoonlijkheid gevormd door datgene wat hij in zijn onderbewustzijn meedraagt en datgene wat hij vanaf de wieg tot het moment van nu heeft meegemaakt, heeft meegekregen, wat allemaal bij hem is, ook biologisch natuurlijk, en alles wat zich in zijn leven heeft voorgedaan. Datgene wat in zijn onderbewustzijn ligt bepaalt wat in dit leven heel belangrijk voor die mens is en waar die mens toe komt in dit leven. Wanneer er in jou al vanaf je jeugd een groot gevoel van miskenning is, van niemand ziet mij, ze willen me niet, op school word ik altijd gepest, alles wat ik doe is verkeerd, niemand houdt van mij, enfin u kent die kreten wel, komt dat van een heel diepe pijn, diep innerlijk.
Wat is dat dan? De rode draad daarin is iets wat ooit in een ander leven is gebeurd, wat een groot lijden heeft veroorzaakt, wat als een herinneringsenergie in het onderbewustzijn is gebleven.

Eigenlijk in het bewustzijn en dat incarneerde in die mens en dan is het niet meer in het denken, het zit ergens onder, dus in het onderbewustzijn. Dat is een basis voor datgene wat in dit leven gaat gebeuren, omdat je je vrij moet gaan maken en onafhankelijk moet gaan maken van die dwingende invloed van die miskenning, van die pijn, dat verdriet wat je ooit gehad hebt.

Zuivering bij een medium

Dat speelt bij een medium ook. Een medium is net zo'n gewoon mens als u en ik. Dus wanneer bij dat medium deze zaken als macht, onmacht, twijfel, miskenning, schuldgevoel, niet in een bepaalde staat van zuivering zijn gebracht, hetzij door allerlei levens, ook van lijden, want lijden heeft de functie van zuivering, dan zal dat doorklinken in datgene wat hij of zij vanuit de geest krijgt en doorgeeft. Dat is nou voer voor psychologen hoe je daarmee omgaat en hoe je dat gaat leren onderscheiden en hoe je kunt gaan zien hoe dat werkt. Dat is vreselijk interessant ook en heel belangrijk. Hoe werkt dat? Want al die duizenden en duizenden en duizenden mediums over de hele wereld hebben in wezen maar één opdracht en dat is: maak de mens wakker, maak de mens wakker voor het bewustzijn, dat bewustzijn bestaat buiten de materie.

Een nieuw begrip.

Laat dit tot een begrip worden. Weet dat ieder onderdeel van de schepping een afsplitsing is van dat ene grote kosmische geheel. Dat is zo ontzettend belangrijk. Maar op welke wijze, in welke niveaus dat allemaal gebeurt, is iets wat de mens van nu naar zich toe krijgt om te gaan onderzoeken en daarin zelf te gaan bepalen: dit spreekt mij aan, dat stoot mij af. En dan: waarom spreekt dit mij aan en waarom stoot mij dat af?

In jezelf blijven.
Wat nu verder met deze wegen en dwaalwegen van channeling? Overspoeld worden wij door al deze spirituele en soms semi-spirituele gebeurtenissen en mensen. Hoe nu hiermee te leven? Ontkennen kan niet meer. Er achteraan hollen zonder onderscheiding is u niet waardig, daarvoor zijn wij te ver geëvolueerd, daarvoor zijn wij teveel denkende mensen geworden.
Je daardoor laten beïnvloeden is wanneer je nog in de kinderschoenen staat. Dus hoe dan wel? In een vrij, onafhankelijk spiritueel bewustzijn met onderscheiding hiernaar kijken en dan zien: wat is daarin voor mij belangrijk en waar kan ik iets van mijn eigen zijn in herkennen.
Wanneer je dat herkent, wanneer je dat aanspreekt, wanneer je je daar in eenheid mee voelt, dan komt weer een heel belangrijk moment voor de mens. Dan sluipt namelijk binnen dat je daardoor afhankelijk wordt, dat je je daardoor helemaal laat inpakken, dat er daardoor eigenlijk niets meer van jouzelf overblijft.

Hoe dan wel? Wees echt in godsnaam altijd bewust van jouw eigen diepste goddelijke zijn - en noem dat maar God, dat is dan een ouderwets woord geworden, maar ik weet eigenlijk geen ander woord. Kosmisch zijn klinkt zo abstract en een vuurtje kan ik ook niet liefhebben, zei ik laatst oneerbiedig naar Boven. Het is van het hoogste belang om nu niet om te gaan met alles wat naar je toe gaat komen van mensen die in verbinding staan met het hoogste zijn, mensen die doorgeven, mensen die dus een kanaal zijn. Blijf in jezelf, weet dat jij net zo goed als dat kanaal die goddelijke eenheid in jezelf bent.
Kijk dan wat daar wordt aangereikt en kijk dan of je dat kunt gebruiken voor je eigen ontwikkeling, of je daar iets mee kunt vanuit jóuw zijn, niet vanuit zijn of haar zijn.

Spiritualiteit in de maatschappij.
Ik wil nu overgaan op dat werkelijke spirituele bewustzijn wat de mens van nu heeft, of langzaamaan gaat krijgen, maar waar hij nog geen raad mee weet. Want onze hele maatschappij is daar niet op ingesteld, onze wetenschap niet, de gezondheidszorg niet, enfin, noem maar op. Wat moeten wij daarmee doen?
We zijn de tijd van het alternatieve denk ik voorbij. We hoeven ons niet meer bijzonder eigenaardig aan te kleden of allemaal bijzondere eetgewoonten te krijgen.
Onze consumptiemaatschappij heeft niet zulke beste dingen, dat ben ik met u eens, maar waar het om gaat is een zo diep innerlijk bewustzijn van geest te zijn, afkomstig te zijn vanuit ijlere geestelijke dimensies, geïncarneerd in materie om door deze incarnatie tot vernieuwing van bewustwording te komen, ervaring op te doen, waardoor de eenheid met dat hoogste zijn weer in een diepere frequentie in die mens kan gaan plaats vinden. Dat is de opdracht die elke mens heeft wanneer hij incarneert. Dat houdt in dat de mens in ieder ander mens dit hoogste moet herkennen, erkennen en alleen daardoor en daarom kan liefhebben.

Wat in de bijbel werd gezegd: ‘heb uw naaste lief als uzelve’, dat kan alleen als je hebt ontdekt wat jezelve dan bent: komend vanuit dit hoogste zijn, geest, geïncarneerd in materie, gelijkwaardig aan de ander. Godzijdank nooit gelijk, want dan zouden we niet meer uniek kunnen zijn. Wel gelijkwaardig.
Dit houdt een zodanige vernieuwing in, dat wanneer dit werkelijk gaat doordringen in alle lagen van de maatschappij, in de wetenschappen, dit tot een totale vernieuwing van onze hele maatschappij kan leiden.

Waarom de westerse maatschappij?
Waarom komt dit juist naar de westerse wereld? De westerse mens is het hoogst geëvolueerd in het bewustzijn, in het denkvermogen. Hij heeft vanuit dit hoge geëvolueerde bewustzijn, dit denkvermogen, de technologie ontwikkeld, de ethiek en de moraal technisch ontwikkeld zou ik het willen noemen.
Deze westerse mens heeft in zich een grote potentie om juist met dat denkvermogen datgene wat komt als het nieuwe spirituele bewustzijn: te zijn geest, zelfs ook los ook van materie, uit geest in materie geïncarneerd, helemaal in onze maatschappij, in ons leven tot vernieuwing, tot werkelijke realisatie te brengen. Zodat het in de maatschappij ook werkelijk niet alleen maar een naast ons leven staand filosofietje of iets dergelijks zal zijn, maar een werkelijke levensweg.

Oorzaak van het kwaad.
Er is zoveel lijden op de wereld, zoveel kwaad. En wat is kwaad? Kwaad is het ontbreken van liefde, kwaad is liefdeloosheid. Kwaad is wanneer de ene mens de andere mens gebruikt om zelf tot een grotere bevestiging van zichzelf te kunnen komen. Dit speelt individueel, dit speelt in volkeren, in groepen. Wat is het kwaad in de wereld? Dat is dat ego's afzonderlijk, individueel en gezamenlijk zich bevestigen door de ander te onderdrukken. Er zijn vele oorzaken voor. De grootste oorzaak is angst om zelf weggevaagd te worden. Wanneer dat nieuwe bewustzijn door gaat dringen en herkend kan worden waarom ik zo reageer, waarom ik zo leef, waarom ik zo denk, dan kan er verandering gaan komen, dan pas. Daartoe is gegeven het plotselinge opengaan, overal ter wereld, van hele groepen van mensen. En vooral en veelal in de westerse wereld, bij westerse mensen.

Christendom en een nieuw godsbegrip.
In het nieuwe godsbegrip is gegeven dat de mens zal begrijpen dat wat is gegeven in onze godsdienst en in de bijbel een deel is van het geheel, een deelstuk van de totale waarheid. Dat de Grootmeester Jezus, een Avatar, die de Christus mocht zijn voor drie jaren, de realisatie van de liefde heeft gegeven ten opzichte van het karma van de wereld. Dat dit was een poort van herkenning voor ieder mens, zodat ieder mens dat op zijn eigen niveau in zijn eigen context en omstandigheden ook zou kunnen.

Het heeft tweeduizend jaar geduurd voordat de mens zover kon komen om dit enigszins te kunnen begrijpen. Daarvoor hadden wij dat christendom nodig. Ik zeg ook niet dat we het nu weg moeten doen. Wat mij werd gegeven - nou komt dus de channeling, nou komt datgene wat doorgegeven wordt - is dat er nu in de mens, juist door de evolutie van dat bewustzijn een grotere mogelijkheid aanwezig is om een dieper inzicht en een nieuw godsbegrip te gaan krijgen. En niet zo van: het oude is oud en versleten, dat gooien we maar weg, nee, dat behoudt zijn waarden en dat laten wij ook in die waarden. Maar wat er vanuit de sferen wordt gegeven is dat er nog meer bij is, dat er nog een andere dimensie achter zit. Daarvoor is het dus nodig dat zoveel mensen open gaan en als kanaal gaan functioneren.
Ziet u hoe ik u steeds terugbreng naar dat uitgangspunt?

De praktijk.
Dit houdt dus in dat wij mensheid, en ik noem nou alleen maar even Nederland, wij met ons allen een ontzaglijk belangrijk gegeven naar ons toe krijgen, waar wij wat mee moeten gaan doen.

Waar aan de ene kant onderzoek plaats kan vinden, en dan niet alleen naar de lagere gebieden van occultisme, van het paranormale, nee, dieper gaan onderzoeken wat daarachter zit. Wat zit daar aan geest achter? Dat is één kant.
De andere kant is dat er nu in de opvoeding van onze kinderen, in zoals wij met elkaar omgaan, leven in ons leven van alledag, in ons werk, onze huishoudens, op school, overal waar wij zijn, dit besef, dit nieuwe godsbegrip van geest in ons, nu zo groot en baanbrekend gaat worden dat wij allen kanaal zullen zijn. Ieder van ons in zichzelf.

Daarnaast zullen er mensen zijn zoals ik en nog vele anderen, die als het ware een bepaalde mate van geesteswetenschap doorkrijgen en het dan ook weer doorgeven. Je bent medium, dat is middelaar, je bent kanaal, dus het komt en je geeft door.
Hoe komt het? Omdat elk werkelijk medium in zichzelf vanuit vele levens al een bepaalde toegang heeft verkregen. Maar we gaan nu naar ieders openheid, ieders kanaalvorming. Nu zijn er vele mensen, vaak vrouwen, die daar een bepaalde mate van acceptatie en overgave in kunnen brengen, want ook dat is nodig. U weet niet hoeveel angsten het mij gekost heeft om zover te kunnen komen. Totdat ik besefte: het is zo, dit is wat via mij komt. Ik kan niet anders zijn. Niemand kan anders zijn dan hij is. Toen gingen de angsten weg en begon de werkelijke persoonlijke spirituele groei.

Psychosofia.
Ik wou er nog een ding aan toevoegen. Waarom komt via mij ditgene waarover ik overal mag spreken? Ik heb hier in mijn innerlijke dialoog heel vaak naar gevraagd. Het ‘waarom’ is op zich niet belangrijk. Wel het hoe.

Er werd mij gezegd dat via mij Psychosofia zou komen, een levensweg, een weg van lering ook, van inzicht, van verdieping voor Nederland, waarin een bepaalde mate van achtergrond-informatie wordt gegeven over aspecten van religie, zelfs wetenschappelijke aspecten, eigenlijk in alle aspecten van de maatschappij. Ik weet van niets, ik heb alleen maar HBS, maar toch wordt dat aangereikt.
Wederom de vraag: waarom dan? Vanuit levens is dat zo geweest, werd mij gezegd, in dit leven zal het wederom zijn.
Meer kreeg ik niet te horen. Dan kun je nog zoveel vragen maar verder komt er niets.

Dit is dus mijn mediumschap. Dit is wat ik moet brengen: lering, verdieping, inzicht op hoogst spiritueel niveau in de achtergronden van al datgene wat in onze maatschappij leeft.
Een ander medium zal u heel andere dingen vertellen.
Maar altijd zal u daar die punt van waarheid kunnen herkennen.
En weer een ander medium heeft zich gespecialiseerd in voorspellingen en zo zijn er nog honderden. Maar ik ben een medium, een kanaal dat door mag geven een nieuwe - ach wat is nieuw, in wezen zal het wel zo oud zijn als de wereld is - weg van lering, van inzichten: hoe werkt karma in de mens?
Hoe werkt het biologisch en psychologisch? Hoe werkt het in alles wat die mens is? Inzichten, verdieping daarover.

Dat houdt niet in dat u daardoor uw eigen creativiteit zou verliezen, dat daardoor uw eigen ontwikkeling, kennis, alles wat u heeft en bent, weggevaagd zou worden. Nee, het is alleen zo dat vanuit de geest verdieping wordt aangereikt in datgene wat er al is, wat u al heeft.
En dat kan uitgewisseld worden.

U zult merken dat er zulke hoogst geestelijke zaken worden doorgegeven, die zo diep ingrijpen, dat je je afvraagt: hoe kan dit? Hoe bestaat dit? Wanneer u met onderscheiding kijkt en luistert, wanneer u uzelf steeds in uw eigen hand houdt, bij uzelf blijft, dan kan het alleen leiden tot nieuwe bewustwording, diepere inzichten en een grotere herkenning van het eigen liefdesvermogen in jezelf, in vergeving naar jezelf en in vergeving en acceptatie in eenheid met de ander.
Alstublieft.

Dialoog
Schroomt u vooral niet uw vragen te stellen, al denkt u zelf dat het een hele domme vraag is. Want in elke vraag zit die eigen inspiratie met de open verbinding die je hebt met de geestelijke dimensies.

Voorbereiding voor de nieuwe komst van de Christus
--- De voorbereidingen die u doet voor de nieuwe tijd is dat de voorbereiding voor de nieuwe komst van Christus, of voor de nieuwe wereldregering?

Z.: De wederkomst van de Christus houdt in dat er een heel groot en diep bewustzijn in ieder mens gaat komen van het weten dat in ieder mens zelf, individueel, de kosmische Christus aanwezig is. De historische Christus heeft de kosmische Christus tot leven gebracht, tot herkenning gebracht. Wie of wat is de kosmische Christus? Dat is datgene wat wij God noemen, dat is in verbinding met de materie die Machten en Krachten om de Troon zoals het vroeger in ons missaal stond, dat is de Heer van het Licht, dat is de Sanat Kumara, dat is de Zonnelogos. Enfin nog een heleboel andere namen.

Maar wat het is, deze kosmische Christus, is de verdichting van het hoogste kosmische zijn.
Wij hebben daar verbinding mee, toegang toe.

De Grootmeester Jezus die drie jaar de Christus droeg, heeft Hem tot realiteit gebracht in het denken van de mensen, maar vooral in de emoties, in het gevoelsleven van de mensen.
Heeft de liefde dus gerealiseerd.
Tweeduizend jaar lang heeft de mens nodig gehad om datgene wat Hij heeft gebracht, werkelijk te integreren.
Nu in het nieuwe tijdperk krijgt de mens een bepaalde vrijheid en onafhankelijkheid om datgene wat de historische Christus, dus Grootmeester Jezus heeft gebracht, ook zelf te kunnen realiseren in de diepste en hoogste liefdesverbinding, vol eerbied, met de historische Christus, zonder daarvoor meer in afhankelijkheid te hoeven zijn.

--- Zal de wederkomst werkelijk in een lichaam gebeuren?

Z.: Zo is dat gezegd, o.a. door Benjamin Creme, en bij vele andere mensen leeft deze verwachting. Zoals ik dat gehoord heb is dat in deze tijden er overal ter wereld herkenningspunten zullen zijn van de Christus, herkenningspunten voor de mensen, waarin de Christus herkend kan worden. Ook dat de Christus zelf als de Verlosser over 200 jaar zou komen, omdat dan pas het bewustzijn van de mensen als het ware een landingsbaan kan vormen voor Zijn komst. Maar in deze komende 200 jaar zullen steeds aspecten van Hem in bepaalde vormgevingen, menselijke vormgevingen, tot realisatie komen.

--- Is het van belang dat je op de hoogte bent vanuit welke bron wij de inspiratie krijgen? Soms als ik dingen opschrijf is het Ik met een hoofdletter.

Z.: Dat Ik met een hoofdletter, dat is ook zoals het via mij wordt gegeven. En dat mensen vooral niet de vergissing begaan dat de persoon daar als Ik met een hoofdletter doorgeeft, welnee, dat is wat vanuit die hoge geestelijke dimensies komt. De bron van alles is uiteindelijk de Christus in Zijn rol, want het is een rol die Hij vervult als drager van de kosmische Christus. Hij spreekt tot de mensheid. Zijn karma, wat Hij tweeduizend jaar heeft gedragen, was dat de mensheid door datgene wat Hij heeft gebracht in een bepaalde afhankelijkheid tot Hem kwam.
De opdracht die Hij nu heeft, zoals mij dat werd uitgelegd, is dat Hij nu de mensheid tot bevrijding brengt en tot vrijheid in zichzelf in de diepste verbinding met Hem.

--- Zoekt die dimensie mij uit als ik mij openstel of zoek ik hem of haar op?

Z.: Het is altijd een oproepende kracht en een indalend geestesbewustzijn. Het is nooit een eenrichtingverkeer. Zoals ik hier met u zit komt het niet alleen van mij naar u toe, welnee, u draagt het en het komt weer terug en we dragen het samen.
Het is altijd een tweerichtingsverkeer.
Het is mij uitgelegd dat er wel wordt gekeken vanuit de geestelijke Hiërarchie, de Meesters van Liefde en Wijsheid, welke mens ongeveer zover is dat er een bepaalde begeleiding kan komen of een bepaalde inspiratie kan doorkomen.

Verlangen naar geestelijke dimensies.
--- Als mensen verlangen naar die opening naar de geestelijke dimensies en zij doen daar alles voor, maar zij ervaren het niet, wat is dat?

Z.: Ja, daar zit ook een grote valkuil in. Wanneer de mens verlangt vanuit emotie, vanuit eenzaamheid, vanuit onmacht of angst of het leven niet aankunnen en dan verlangt om in contact te zijn, is dat geen goede basis.

--- Maar het kan toch een zuiver verlangen zijn? Het wordt niet beantwoord.

Z.: Dat is niet waar, het wordt altijd beantwoord, het hoeft alleen niet altijd bewust te zijn. Het kan zich in andere aspecten uiten. In bepaalde gevoelens - ik zeg maar iets - van eenheid plotseling, van liefde met iemand, van juist iets goeds willen doen voor iemand die je helemaal niet aardig vindt. Dat is datgene wat u opzond en datgene wat u terug krijgt.
Begrijp goed, niemand is gelijk. We zijn allemaal gelijkwaardig. Maar we zijn allemaal zo uniek, de één is zeg maar een vioolspeler en de ander is een tekenaar, de ene is een wetenschapper en de ander is een toneelspeler. Dat is het unieke. Wat tot u komt is uniek voor u, wat tot mij komt is uniek voor mij. Je moet in je volle acceptatie van je eigen zijn komen.

--- Maar hoe kan een mens tot zijn groei komen?

Z.: Alles wat u doet, alles wat u tot u neemt, zoals dit, helpt mee aan uw eigen spirituele groei. Maar u zelf bepaalt hoever en hoe groot die spirituele groei is en welke creativiteit daaruit voortkomt. Uzelf maakt uw eigen creaties daarin.

Eigen zijn in creativiteit en 'kanaal' zijn.
--- Als we onze eigen creativiteit en inspiratie hebben als uniek wezen, hoe ligt dan eigenlijk de verhouding tot een kanaal?

In wat voor mate horen deze bij elkaar en in wat voor mate moet je toch zorgen dat je daar innerlijk onafhankelijk van blijft, terwijl het toch een deel van je is?

Z.: Nummer één natuurlijk je eigen zijn, je eigen inspiratie, je eigen geestzijn. Daar heb ik heel sterk de nadruk op gelegd.
Dan een kanaal. Neem nou maar even jij en ik. Daar ben jij dan, uniek, jouw inspiratie, jouw creativiteit, jouw hele menszijn, de creaties die je daaruit voortbrengt, en ik, dat kanaal. Wanneer jij vanuit jouw inspiratie, vanuit jouw hele zijn, alles wat je hebt en bent, in vrijheid naast mij kunt staan vanuit jouw eigen diepste acceptatie van jouzelf, dan kun je mij ook accepteren als het kanaal wat ik ben. En dan kun je zonder afhankelijkheid naar mij toe datgene wat doorkomt gebruiken - of niet, dat is je eigen vrijheid - voor datgene wat jij aan het doen bent of voor je eigen groei.

--- Dus essentieel voor dit alles is, wil het werkelijk zuiver en verantwoord zijn, ten eerste die zelfacceptatie.

Z.: Die zelfacceptatie ja, dat is de absolute enig mogelijke landingsbaan, laat ik het zo even noemen. En daaruit kan dan een verbinding komen.
In wezen is dat wat ik zonet geschetst heb vanuit de Grootmeester Jezus. Dat Hij dus nu, vanuit een hoge, zeer hoge zelfacceptatie van ieder mens, zelfrespect van ieder mens, de grootste liefdesverbinding kan krijgen, juist nu. Als je zelf niets hebt te geven wat wil je dan verbinden? Niets met iets dat kan niet. Iets, altijd bij jezelf iets wat zich verbindt met dat andere iets. Als je jezelf helemaal ontkent en niet accepteert ben je dus niets, en niets kan zich niet verbinden met iets.

--- Dus het valt uiteindelijk samen. Als het zo optimaal is valt het kanaal en de creativiteit en de persoon samen. Het wordt dus één begrijp ik.

Z.: Ja, daar groeien wij naar toe.

De westerse en oosterse mens.
--- Ik ben wat van streek geraakt door uw woorden dat West-Europa een - ik vertaal het met eigen woorden - hoog intelligentieniveau heeft. Dat doet me toch weer denken aan dat wij blanken op een hoger niveau zouden staan ...

Z.: Nee, wacht eens even, het zit hem niet in het blanke of gele of rode of bruine of zwarte, het zit hem in de evolutie die de westerse mens heeft doorgemaakt.

--- Daar ben ik me van bewust, maar tegelijkertijd denk ik ook aan de mensen van Azië, aan de mensen in India.

Z.: De hoge Indiase cultuur, de hoge wijsheid in de islam, vooral van de soefi, de bijzonder hoge wijsheid van Lao Tse, alles wat is gegeven, juist in het oosten, heeft in het oosten een zeer grote mate van spiritueel bewustzijn gebracht, niet voor iedereen, dat kan nooit, maar voor degenen die dat op konden pakken. Maar ook een bepaalde mate van contemplativiteit, van fatalisme, van een zo hoge spiritualiteit dat de materie er niet meer toe diende, niet meer belangrijk was.
In alle oude oosterse filosofieën wordt het ego gesteld als iets dat eigenlijk ondermaats en eigenlijk minderwaardig is. Misschien zeg ik het nu een beetje te cru hoor.

In datgene wat in Psychosofia via de Begeleiding tot mij komt is dat juist nu de mens door dat geëvolueerde bewustzijn het ego zodanig kan transformeren dat het een eenheid kan worden met de geest. En als ik dan de westerse mens noem, dan heeft dat te maken met die evolutie van het denken.
Dus dat het denkvermogen nu zodanige mogelijkheden heeft dat hij dat kan.
Waarom dat in het oosten niet is - dat heb ik gevraagd - is omdat daar het denkvermogen zich hieromtrent als het ware terugtrekt en het liever in de emotiewereld laat plaatsvinden.
In een eeuwigdurende aanbidding, in een staat van geestelijk zijn die niet in de materie is.

--- Ik denk toch dat u misschien de oosterse wijsheid niet helemaal recht doet, want ik dacht dat juist in India al van duizenden jaren her benadrukt is dat atman en brahman één is, juist die eenheid tussen de individuele godsvonk en de alziel.
Die wordt toch juist in de oudste filosofieën uit het oosten veel meer benadrukt dan in de westerse gedachtegang.

Z.: Dat ben ik helemaal met u eens. En als u weet dat twee oosterse Meesters mij al deze jaren hebben begeleid, dan kunt u begrijpen dat ik mij daar niet tegen verzet. Meester Hazrat Inayat Khan en de Meester Morya van de geestelijke Hiërarchie. In het oosten is dat begrip al. Maar de mens heeft het maar voor een klein deel in het werkelijke leven in de maatschappij gerealiseerd. In de westerse mens is dit begrip niet, dit begrip moet in de westerse mens komen. Maar de westerse mens heeft groter mogelijkheden om het in de maatschappij en in het gewone leven te realiseren.

--- Maar bestaat het gevaar niet dat wij in het westen juist teveel het lager zelf laten prevaleren en onze egoïstische neigingen, waardoor we juist de hele wereld kapot maken ...

Z.: Ja, dat is helemaal waar en daarom komt het dus ook naar het westen toe. Daarom moet juist hier in het westen die mens open gaan voor de geest. Moet in die mens het nieuwe godsbegrip en die nieuwe spiritualiteit als consequentie daarvan gaan komen, dat de mens dus in eenheid is met geest. Dat alleen kan het kwaad in onze wereld veranderen.
Die mogelijkheden heeft juist de westerse mens nu zo sterk. Daarom komt het ook hier.

Het milieu waarin je geboren wordt.
--- Zoals je zegt heeft alle leven zin en mag iedereen zijn die hij is. Met alle respect en herkenning en acceptatie naar elkaar, kun je ingaan op wat de diepere betekenis is achter het feit dat iemand in een crimineel gezin geboren wordt?

Z.: Je zegt dat iedereen mag zijn zoals hij is, iedereen heeft het recht te zijn zoals hij is. Ja, maar pas op. Daar ligt een grote valkuil. Want je kunt bijvoorbeeld wat wij vinden, een heel slecht mens zijn en dan heb je dus het recht om heel slecht te zijn, dan mag je dus zijn zoals je wilt. Dit kan verwarring brengen.
Waar gaat het om? Dit nieuwe godsbegrip, deze nieuwe spiritualiteit, deze eenheid van geest, die wij westerse mensen nu naar ons toe krijgen, houdt in dat wij dan ook moeten gaan begrijpen en er helemaal van doordrongen moeten raken, dat je pas iets kunt veranderen als je het helemaal hebt geaccepteerd in jezelf. Maar dan heb je als consequentie van die acceptatie in dat spirituele bewustzijn dat je wel degelijk in jezelf gaat kijken wat daar nog aan liefdeloosheid is in jouzelf.

En wat je daaraan kunt veranderen. Dat hoeft geen enkel ander mens jou te vertellen, dat weet je zelf.

--- Ik vroeg daarin verder over criminaliteit.

Z.: Als een mens in criminaliteit terecht komt zeggen wij in onze maatschappij, in onze wetenschap, dat dit komt vanwege de ouders, het milieu, de achtergronden. O zeker, dat is voor vijftig procent waar, absoluut. Daarnaast zijn daar vijftig procent ik zal het maar noemen onderliggende stromingen van die mens zelf waardoor dit zo gebeurt. Die vijftig procent, in die mens onbewust aanwezig vanuit vorige levens, bepaalt dat hij juist die energieën heeft verkozen, juist daar is gekomen waardoor hij die aspecten in hemzelf tot vernieuwing, tot verandering kan brengen.

Vanmorgen had ik een gesprek over het lijden. Wat is de zin van lijden? Wat is de zin daarvan, waardoor je door lijden tot vernieuwing kan komen? Wij willen lijden uitbannen uit onze wereld. Dat moet ook. Maar hoe? Want lijden heeft een functie. Lijden heeft de functie dat het de mens brengt tot de diepste diepten in hemzelf. Lijden heeft een zodanige actieve functie dat die mens daardoor tot een verandering gaat komen.
Vanmorgen werd toen gevraagd: maar waarom dan het lijden bijvoorbeeld in de derde wereld, de verhongerende kinderen, al het vreselijke wat we dagelijks op de tv zien?
Daar werd toen gegeven:

‘Het bewustzijn in uw wereld
zal slechts door de toename van het lijden
tot wezenlijke verandering komen.

Doch voorwaar Ik zeg u
dat zo gij, juist gij westerse mens,
in uzelve wilt toelaten
het begrip van de wezenlijke eenheid die gij zijt in Mij,
zo zeg Ik u dan zult gij,
gij allen in uw westerse wereld
die mogelijkheden gaan creëren
waardoor gij het lijden
in andere werelddelen kunt transformeren.

En Ik zeg u dat slechts onschuld
het kwaad kan doen transformeren.
Heb eerbied voor hen die zich offeren
opdat het totale bewustzijn zich zal vernieuwen'.

Het nieuwe denken.
--- Als westerse vrouw heb ook ik de neiging om heel erg in mijn hoofd te gaan zitten en op het beperkte hoofddenken te vertrouwen. En juist dat is een hinderpaal om bij mijn helderheid te komen en bij mijn intuïtie. Kunt u iets meer vertellen over wat u onder denken verstaat?

Z.: Ja, ik moet het weer even over de westerse mens hebben, want dat zijn wij nu. De westerse mens is overgeconditioneerd door zijn technologische ontwikkeling, door de structuren die hij zichzelf gevormd heeft, door de wetenschap die zeer vanuit het denken is gevormd en wordt beleefd. Die westerse mens heeft het juist van node - werd mij zeer deftig gezegd - dat die overconditionering van dat denken niet langzaamaan verdwijnt of gaat afbrokkelen, maar zich gaat transformeren, dus gaat veranderen.
Dat is het nieuwe denken.

Dat heeft te maken met de acceptatie van bewustzijn, los van menselijke lichamelijke functies. Dat is toch zeker voor wetenschap, zeker voor die ontzettend geconditioneerde structuren die wij hebben, een totale revolutie.

--- In je hoofd zit geen liefde.

Z.: Nee, daar zit de techniek van liefde. De techniek van liefde, wat wij noemen ethiek en moraal, zit in ons hoofd. Maar de werkelijke bereidheid tot liefde zit in ons hart en het gevoel.
Wat Ze vanuit de geest proberen, in alle mogelijke gradaties van niveau, is om de westerse mens te doordringen van het feit dat niet alleen het denken het bestaan uitmaakt, maar nog iets veel diepers, iets veel groters, in ieder mens aanwezig, in de hele schepping, in de hele kosmos.

Innerlijk horen en zien.
--- Hoort u de stem van uw begeleider en zegt hij bijvoorbeeld: ik ben Inayat Khan, of hoe moet ik dat begrijpen?

Z.: Ik zei al in het begin: ik noem dat horen en ik noem dat zien omdat mijn taalvaardigheid tekort schiet om het te beschrijven. Ik bedoel het wordt geprojecteerd op mijn netvlies, dus ik zie. Misschien zie ik niet, maar het wordt geprojecteerd op mijn netvlies. Ik krijg het telepathisch door. Hoor ik dat? Maar er zijn verschillen. Deze Meester Hazrat Inayat Khan heb ik gezien, ik heb zijn stem gehoord. Ik weet ook het verschil in stem tussen zijn stem, de stem van de Meester Morya, en zoals de Christus soms spreekt. Dat zijn drie verschillende stemmen. Die ik dan niet alleen als stemmen kan omschrijven, want het is ook een weten.

--- Kan een stem of een persoonlijkheid die een stem in mij teweeg brengt, mij op het verkeerde pad leiden? Er zijn in de loop der tijden toch vele mensen gegrepen door stemmen die eigenlijk eerder door de duivel bewogen waren dan door God, om het zo simpel te zeggen.

Z.: Ik ben heel blij dat u deze vraag stelt, want dat is een van de dwaalwegen van de channeling. Daar komen we dus nu op.
Ik sprak iemand die zei: ik hoor stemmen en die zijn allemaal negatief. Ik keek naar deze mens, normaal kijk ik niet van binnen, dus u bent veilig hoor, alleen als iemand het mij vraagt dan mag ik kijken. Ik keek dus bij deze mens en zag toen dat er innerlijk in die mens ontzettend veel onverwerkte pijn aanwezig was, heel veel onmacht en twijfel aan zichzelf.
Dat is iets heel verschrikkelijks als je twijfelt aan jezelf, dat is een zonde tegen de geest werd mij gezegd. Daardoor was haar basis als een moeras voor datgene wat vanuit geest naar haar toe kwam.
Zij was erg open, was dat in een ander leven ook geweest, had daar zeer veel negatieve herinneringen aan, die haar aangedaan waren, had dat nog in haar onderbewustzijn.
Dat lag daar klaar, zij is open en dan krijg je dus dat datgene wat vanuit de geest komt wordt getransformeerd, in een negatieve substantie wordt veranderd zou ik bijna willen zeggen, door datgene wat in dat onderbewustzijn aan negativiteit aanwezig is. En dat is niet een slecht mens of zijn het allemaal slechte eigenschappen, helemaal niet, maar daar was hoofdzakelijk een enorm grote twijfel aan zichzelf, ontkenning van zichzelf door miskenning. Dat maakt dus uit hoe datgene wat vanuit geest komt, wat stemmen zeggen, in die mens zelf tot materiële realisatie komt.

Dan krijg je ook nog dat datgene wat in je onderbewustzijn speelt dat je dat uitstraalt. Ik ga nou even naar de zaal kijken, ik zal niet persoonlijk kijken, maar gewoon naar de zaal.
Dan kun je dus zien hoe al datgene wat vanuit het onderbewustzijn speelt, ook uitstraalt naar buiten toe.
Wanneer daar een te grote mate is van miskenning, schuldgevoelens, twijfel, angsten, vooral twijfel aan jezelf en ontkenning van jezelf, dan trekt dat ook die entiteiten aan die nog in die sfeer, in die verwerking zitten.

Geest in gradaties van niveau.
--- Je hebt een paar keer gesproken over geestelijke Hiërarchie en de geest in alle gradaties van niveau. Zou je dat wat meer kunnen uitleggen, zowel naar het goed en het kwaad in de geest?

Z.: Geest is niet één soepketel, vol met soep, geest is in gradaties van niveau van godsbewustzijn, van liefde - stel je maar laagjes voor, dat is natuurlijk niet echt zo, het gaat allemaal door elkaar heen, laagjes - waar de mens contact mee heeft. U weet hoe de aura eruit ziet? U weet misschien de kleuren van de aura ook, de gebieden: het paarse het kosmische gebied, het blauwe het spirituele gebied, het groene het astrale gebied, het gele het mentale gebied, het rode - in alle schakeringen altijd al die kleuren - het emotionele gebied, het grijze het etherisch veld om de mens heen, en dan de materie van de mens. De mens heeft dus met al die niveaus contact, in gradaties van spiritueel, van godsbewustzijn, van liefde in zichzelf.

Liefde van flowerpower? Lief zijn voor elkaar? Of hartstocht? Nee. Liefde van absolute erkenning van jouw eigen goddelijk zijn in jezelf. Dat maakt uit met welke lagen je contact hebt, in welke niveaus van die lagen je contact hebt.

Dus hoe dieper in jezelf de herkenning van dat hoogste zijn in jezelf is, het willen leven daarnaar, in eenheid daarmee willen zijn, hoe dieper het contact en de verbinding is. Hoe groter angst en twijfel, miskenning in jezelf, ontkenning van jezelf is - weet u dat ontkenning van jezelf de grootste zonde tegen de geest is, tegen de liefde? - hoe minder je dan vanuit dat niveau contact hebt met de geest. En met geesten. Schrik nou niet, maar ieder bewustzijn is op zich wat bij de spiritisten wordt genoemd een intelligentie, een bewustzijn. Ik weet ook niet hoe je het anders moet uitdrukken. Een ziel.

Mijn man was van Franse afkomst. De laatste dagen voor zijn dood was hij niet meer bij bewustzijn, maar hij sprak in zichzelf, hoewel het bijna niet te horen was. Aan de rechterkant sprak hij Frans, dat kon ik zien, want daar stonden zijn ouders.
Aan de linkerkant Nederlands, daar stond zijn eerste vrouw die ooit aan een ziekte is overleden. Het was heel duidelijk. Toen hij stierf, wegging, heb ik gezien hoe zij liefdevol hem met zich meenamen. En daar was ook nog een grote figuur bij.
En ik heb gezien op wat ik noem astrale reizen, dus het reizen in de sferen, dat mensen die overgaan altijd opgevangen en geholpen worden door hen die er al zijn, die daar aanwezig zijn. Alles is lichtgroen daar en - ik vertaal die beelden in mijn bewustzijn, dus misschien is het wel een verkeerde vertaling - er is een soort opvangcentrum of een ziekenhuis waar zij tot rust komen. Na een bepaalde tijd, ik weet niet hoe lang, krijgen zij de kans om aspecten van hun leven die zij nog niet goed verwerkt hebben, daar nader te bezien, te belichten en tot verwerking te komen. In die periode is een ziel als het ware gevangen in het bewustzijn wat hij toen op aarde had.

Nu is hier een hele volle zaal, maar hij is nog wel drie keer zo vol met alles wat hier aanwezig is. Want zij leren net zoals wij van datgene wat hier gebeurt. Dus hier is een dubbele bezetting zal ik maar zeggen.
In de tempelvieringen die ik heb doorgekregen in 1978 is mij een gebed doorgegeven vanuit de sferen om te begrijpen: zo boven zo beneden: ‘en alles delen wij met u, het goede en het kwade, licht en duisternis’. Het betekent dat het bewustzijn van de mens in de materie op aarde van een ontzaglijk groot belang is voor het bewustzijn in de sferen. Want in de sferen kan alleen maar verwerkt worden datgene wat heeft gespeeld in andere levens. Maar elke ziel moet datgene wat daar verwerkt is weer opnieuw in de materie realiseren. Want alleen zo wordt het totale bewustzijn ook werkelijk vernieuwd.

Richten van de wil.
--- Kunt u iets zeggen over het richten van de ‘wil’?

Z.: De wil van de mens, wanneer die wordt gebruikt helemaal en alleen vanuit het ego, opdat het ego zal groeien, groter zal worden, winst kan krijgen, macht kan hebben enz., die wil is kwaad. Wanneer de wil om tot die acceptatie, dus om tot eenheid in jezelf te komen vanuit je diepste verlangen komt, los van die egoïsche aspecten, dan is die vanuit liefde ingegeven. Dat is een huizenhoog, wereldwijd verschil.

--- Ik en veel anderen zijn bezig om een spiritueel proces in gang te zetten en verder te ontwikkelen ...

Z.: Dat heeft te maken met de techniek van het richten van de wil. Dat is wel degelijk ook belangrijk. Als die alleen bestaat uit het vergroten van het ego behoort die tot het kwaad. Als die is vanuit het verlangen tot eenheid, behoort die tot het goed.

Maar daar tussenin ligt een enorm groot veld. Die wil zowel van het ego, waarvan ik dan nu zeg dat die kwaad kan zijn, maar ook de wil vanuit de geest, innerlijk in de mens, waarvan ik zeg dat die goed kan zijn, kan zich in allerlei verhoudingen tot elkaar verhouden.
Dat heeft met gezondheidszorg te maken, met psychische gezondheidszorg maar ook met fysieke gezondheidszorg.

Betekenis van de levenden hier voor hen aan de andere kant.
--- In hoeverre betekenen de levenden, dus wij, iets voor die mensen die aan de andere kant staan? En omgekeerd.

Z.: Wij betekenen in ons zijn, in de verbinding van die universele eenheid met geest, ontzaglijk veel voor hen die staan aan de andere kant van de materie. Er wordt werkelijk gesmeekt aan de andere kant om vanuit de materie, vanuit ons mensen, niet langer met angst en griezel, in rare enge donkere kamertjes met griezelige dingen bezig te zijn.
Het geeft een verlaging in dat totale bewustzijn. Ga nuchter met dit spirituele bewustzijn om. Als je werkelijk tot het inzicht bent gekomen dat je een eenheid vormt in deze totaliteit van universele eenheid, ga daar dan respectvol, adequaat, in liefde mee om. Dus ga geen laagstaande banale op sensatie beluste verlangens vervullen, daarmee werken, daaraan toegeven, want daardoor haal je juist hen die proberen tot een mate van verlichting te komen naar beneden.

Kijk, wanneer men gestorven mensen, dus zielen van overledenen terugroept, oproept vanuit eigen verlangen, vanuit eigen verdriet, of wanneer je vanuit banale nieuwsgierigheid je wilt bemoeien met deze zielen, dan onthoud je hen eigenlijk hun eigen weg van verlichting.

Dan dwing je hen om met jou in jouw bewustzijn te verkeren, wat misschien helemaal niet van hen is.

Nou andersom. Zij kunnen dat zo ook naar ons toe doen.
Vanuit een hoger niveau van bewustzijn doen zij dat door in die totaliteit van verbinding, van eenheid, bepaalde boodschappen, geesteswetenschap in te laten dalen bij de mens. Maar er zijn ook de negatieve elementen. Net als er bij de mensen goede en kwade mensen zijn, zijn die er ook bij de zielen die overgegaan zijn. Ze worden niet ineens een engel. Als je dood gaat zit je niet plotseling op een wolkje op een harp te spelen, nee je bent in je bewustzijn zoals je bent doodgegaan. Ik zeg met opzet dood gegaan, want dood mag geen taboe meer zijn.

De manier waarop wij in contact zijn met deze zielen van overgeganen, van doden, houdt in op welke wijze het totale bewustzijn wordt vergroot, wordt verhoogd.

--- U zei dat we ook de zielen van die gestorven zijn naar beneden kunnen halen als we op een negatieve manier aan hen gekoppeld zijn. Maar is het zo dat men zich daar niet aan kan onttrekken, ook de doden niet? Is het zo dat we hoe dan ook met elkaar in verbinding staan?

Z.: Altijd, maar het gaat erom hoe diep de emotionele verbinding is van de overgegane en die mens op aarde. De emotionele verbinding van de in de materie levende mens en de mens in de sferen bepaalt op welke wijze bewustzijn wordt toegevoegd vanuit de materie naar de geest, vanuit de geest naar de materie in deze universele eenheid van bewustzijn.

--- Kan ik het zo zien dat de gestorvenen als het ware transparant door ons heen zien hoe het leven zich voltrekt in ons?

Z.: Nou nee, dat zou je eigenheid, je eigen unieke zijn vernietigen, dat kan niet. Het kan wel - en dat moet ik weer zeggen als waarschuwing - dat wanneer je je als in de materie levende mens te sterk richt op degene die is overgegaan, vanuit je eigen verlangen, vanuit je verdriet, dat je daardoor niet meer de werkelijke kracht hebt, de energie hebt om in dit leven nu jouzelf te zijn. Je krijgt een onttrekking van levensenergie in jezelf. Dus pas daar voor op.

--- Hoe komt het dan als je steeds spontaan aan iemand moet denken die al is overleden?

Z.: Dat kan verschillende redenen hebben. Het kan zijn dat degene die overleden is op de een of andere manier contact wil en iets te zeggen heeft. Het kan ook zijn dat wat je veronderstelt dat het spontaan gebeurt, dat dit iets is komend vanuit je eigen onbewuste verlangens om contact te willen hebben of bevestiging of hoe dan ook. Dat moet je dus gaan leren onderscheiden.

De overledenen met rust laten.
--- Ik heb sterk het gevoel dat we de mensen die overgegaan zijn met rust moeten laten, omdat we het anders voor hen ook moeilijker maken om in hun sfeer verder te gaan.

Z.: Ja, de mensen zijn overgegaan, leven dus in een andere dimensie en moeten daar hun eigen lichtweg vinden.
Dat moeten zij kunnen doen los van de emotionele bindingen, gebondenheden die zij met de aarde hebben.

Want anders lukt het gewoon niet. Daar kunnen wij hen in helpen door hen in onszelf vrij te laten. Het helpt niet of je dat duizend keer zegt, als je dat innerlijk niet zo voelt en dat zo uitstraalt dan gebeurt dat niet. Het kan niet alleen vanuit het denken, het moet vanuit het gevoel zijn. Want, dat heb ik dus dit jaar ontdekt na de dood van mijn man: ik heb in het begin, ondanks alles wat ik dan toch weet en heb doorgekregen, heel veel moeite gehad om te accepteren dat hij daar was en ik hier. Daar was ik boos over. En dan zag ik hem ook nog. Maar dat was om het mij nog extra duidelijk te maken: hij was daar en ik was hier. Dat heeft zolang pijn gedaan totdat ik het echt vanuit mijn hart kon accepteren dat hij daar was en ik hier. Toen kon ik het loslaten.
Het was niet zo dat hij er altijd was, nee hij gaat zijn eigen weg. Hij is een geëvolueerde geest en heeft dus zijn eigen lichtweg. Maar ik kan het nu loslaten, dus ik bind het niet meer.

--- Ik wilde graag weten of het nodig en mogelijk en zelfs wenselijk is dat je mensen die overleden zijn als het ware begeleidt naar de andere kant. Kan dat?

Z.: Ja, dat kan. Want wat hier nu gebeurt, alles wat hier aanwezig is, is als het ware omdat zij vragen om begeleiding vanuit hier. Vanuit alles wat hier gezegd en opgezonden wordt krijgen zij hun lessen, hun lering. Dat is die begeleiding. Maar doe het nooit vanuit jezelf. Dat kan niet, dat mag ook niet.

--- Ik heb namelijk gedroomd dat ik dat deed bij mijn moeder.

Z.: Dan zal daar iets vanuit haar naar je toegekomen zijn, waardoor je die droom kon krijgen.
Maar kijk vooral goed uit dat in de begeleiding die je haar geeft haar stimuleert om daar hulp te vragen.

Doe dat vooral. En ik zie dat daar van haar uit zorg om jou is en dat ze daarom bij jou komt.

Angst voor de consequenties van het opengaan.
--- Ik wilde ook iets weten over angst. Ik heb vaak het gevoel dat ik niet alleen ben en dat geesten noem ik het maar, iets van mij willen wat ik niet kan plaatsen. Als u het heeft over kritisch zijn dan komt het extra naar boven.

Z.: Je bent zelf zeer begaafd, je hebt bepaalde genezings-capaciteiten en je bent ook heel mediamiek. Degene die door wil komen is Hazrat Inayat Khan. Hijzelf nog niet, maar ik zal maar zeggen Hij stuurt zijn boodschapper. Je kunt als het ware opengaan. Mag ik even kijken en vind je goed dat ik het allemaal zeg? Soms is het niet leuk.
Ik zie veel angst en schuldgevoelens en daardoor weer miskenning naar jezelf toe. Want als een mens zichzelf schuldig acht, dan heeft die ook geweldig veel miskenning, dat is logisch. Schuldgevoelens, daar moet je niet zo zwaar aan tillen, elk mens heeft schuldgevoelens, maar het heeft wel te maken met in een leven ook zo begaafd zijnde en daar dan mee gewerkt hebbend ten eigen bate zal ik het maar noemen.

Nu sta je op het punt om open te gaan en is daar een ontzaglijke angst bij je: oh Heer als ik het nu maar goed doe! Zolang je daarin blijft ronddraaien voel je je niet goed, voel je toch de aanwezigheid en kom je hier ook niet uit. Je moet, echt móet nu accepteren dat jij bent geïncarneerd om jouzelf te zijn, de mens die jij bent. Als dit bij jou hoort, accepteer het dan en laat die angst dan los. Want het zou nu niet bij je komen als daar niet iets in jou was waardoor het nu in een vernieuwd bewustzijn en in een hogere mate van spiritualiteit kan komen.

Vrijheid van lering.
--- U geeft te kennen dat er bepaalde dingen door willen komen, maar het moet eerst gevraagd worden. Waarom is dat zo?

Z.: Omdat het anders ingaat tegen de vrijheid van de mens.
In de vragen die u stelt, legt u uw eigen unieke zijn, daar legt u alles in wat u bent. Daar wordt op geantwoord, in respect, in verbinding, in dialoog.
Wanneer ik bepaalde geesteswetenschap zou doorgeven zonder dat het gevraagd wordt overtreed ik als het ware een kosmische wet. Want dan haal ik u uit uw vrijheid.

--- Maar het komt naar u toe.

Z.: Ja, dat was de lezing. In die lezing reikte ik u een bosje bloemen aan, overal wat van. Maar nu gaat het verder.
Nu worden werkelijke inzichten gegeven. Maar die worden alleen gegeven wanneer een mens daar echt naar vraagt.
Want dat is die oproepende kracht. Dan mag ik pas antwoorden.

Weg van verdichting in de stof.
--- U zei dat verdichting in de stof moet om te komen tot bewustzijn. Waarom moet dat via deze weg?

Z.: Toen de engelen onder aanvoering van Lucifer, Prins Lucifer, besloten om aan God gelijk te willen zijn is dat in ons christendom uitgelegd als de opperste hoogmoed. In wezen was dat de hoge moed van geestelijke wezens om via de weg van lijden en ervaring tot bewustzijn van goed en kwaad te kunnen komen. Want in de wereld van de geest is alleen het bewustzijn van het goede, van God, van liefde. Ik bedoel niet de overgeganen, ik bedoel de geestelijke hogere wezens.

Zij stelden zich dus ter beschikking om in verdichting in de materie van de mens, van de persoonlijkheid van de mens, te kunnen komen opdat er in het totale bewustzijn onderscheiding en inzicht kon gaan komen tussen goed en kwaad.

Kwaad is het ontbreken van liefde. Kwaad is ook in wezen het ontkennen van jezelf, want dan ontken je dus het hoogste kosmische zijn, datgene wat wij God noemen, want dat is in ons. Dus als wij onszelf ontkennen, ontkennen wij God in ons.
Alles heeft gradaties, dat is natuurlijk niet hetzelfde kwaad als wanneer u uw buurvrouw de hersens inslaat, dat is weer op een ander niveau.

Onschuld.
--- Ik hoor de hele tijd het woord onschuld.

Z.: Ja, onschuld. In de tekst die ik zopas voorgelezen heb, wordt gezegd dat alleen de onschuld het kwaad kan verlossen. De onschuld is: niet vanuit de wil vanuit het ego, doch geheel in absolute overgave aan dat hoger zijn, dat goddelijke in jezelf je te geven in datgene wat voor jou in jouw leven is.
De onschuld van hen die lijden en sterven onder de vreselijkste omstandigheden is een enorme grote mate van transformatie van kwaad.
Die onschuld houdt in dat de mens - in onbewuste toestand in de persoonlijkheid - zichzelf overgeeft aan de goddelijke wil.

Wat is die goddelijke wil? Die zit ook in jouzelf. Is niet de man op de troon die zegt: nou ga jij zo dood en nou gebeurt dit of dat. Nee, dat is die eenheid die ook in jouzelf is. De onschuld daarvan is wanneer je je daar totaal aan overgeeft zonder in je persoonlijkheid, dus in je ego daar uit te halen wat je kan vergroten, gewin geven, bevestigen enz. Dat is de onschuld.

Dat is wat in de bijbel staat: ‘zalig zijn de armen van geest’. Niet dat we allemaal een beetje minder hebben hier in ons hoofd, dat we dan zalig zijn, nee, zalig zijn de armen van geest, dat zijn diegenen die zich niet vanuit bevestiging van het ego aan de wil van het goddelijke in zichzelf durven over te geven.

Wens

Ik denk dat we aan het einde zijn gekomen. Ik hoop dat ik u in alles wat is gezegd een heleboel heb kunnen aanreiken tot meerdere bewustwording en integratie. Ik hoop dat al datgene wat in u is werkelijk tot bloei mag komen. Dat u dat erkent in uzelf en u dan ook wilt verbinden met de ander.

Ik wens u heel veel licht en liefde toe.

Eind 1974 werd ik, Zohra Noach, in een indringende visuele en auditieve ervaring vanuit spirituele dimensies, uitgenodigd mijn medewerking te willen verlenen aan het oprichten van een nieuwe spirituele en onafhankelijke stroming Psychosofia.
De spirituele stroming Psychosofia kent geen lidmaatschap, dogma's of onvrijheden en/of gebondenheden aan anderen dan aan onszelf.

In de hedendaagse spiritualiteit, aangereikt vanuit de hogere kosmische gebieden, kan de mens zichzelf herkennen en de eigen plaats innemen. Kan ook wetenschap, religie en maatschappij zich verbinden met deze nieuwe inzichten?
Er kan een nieuw begrip komen van een dynamisch Godsbewustzijn. Geen God buiten de natuur en de mens, maar een éénheid van Zijn in de gehele kosmos.
Eén aanwezigheid van geest in al het bestaande.